

Raadsvergadering d.d. 13 februari 2013

MOTIE	
Ingediend door	Bert Groeneveld, Bep Spa
Agendapunt : Voorstelnr. :	4
Onderwerp :	Regulering Hennepteelt
<p>De raad heeft gesproken over het volgende:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Een aantal burgemeesters, onder andere van Rotterdam, Eindhoven, Tilburg en Leeuwarden, heeft er bij het kabinet op aangedrongen om gemeenten de mogelijkheid te geven de teelt van Cannabis te reguleren - Dat er een ongewenste spagaat bestaat tussen de gereguleerde verkoop van cannabis en de illegale bevoorrading - Dat coffeeshops impliciet worden gedwongen zaken te doen met criminelen en hierdoor crimineel geld ontstaat - Dat B&W binnen het VNG kader zich heeft uitgesproken tegen repressieve maatregelen zoals de invoering van de zogenaamde wietpas - Dat het regeerakkoord spreekt van handhaving (op het ingezetenen criterium) "waarbij wordt aangesloten op het lokale coffeeshop – en veiligheidsbeleid zodat er sprake is van lokaal maatwerk". Dit maatwerk kan ook voor andere aspecten gelden. 	
<p>De raad vindt het volgende:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Dat met regulering van de teelt het zogenaamde "achterdeur beleid" uit de illegaliteit wordt gehaald • Dat er door regulering de mogelijkheid ontstaat de kwaliteit van cannabis beter te beheersen • Dat door regulering de mogelijkheid ontstaat tot verdere fiscalisering van de coffeeshop branche • Dat er bij het kabinet op moet worden aangedrongen de in het regeerakkoord geboden oplossingsrichting zo in te richten dat door gemeenten gereguleerde teelt van cannabis mogelijk gaat worden 	
<p>De raad draagt het college van burgemeester en wethouders op:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Het onderwerp binnen de VNG op de agenda te plaatsen • Richting het kabinet te communiceren dat de raad van de gemeente Deventer, met als basis het regeerakkoord, de behoefte heeft aan regelgeving die regulering van de teelt van cannabis mogelijk maakt • In overleg met andere gemeenten te onderzoeken in hoeverre Europese of Nederlandse regelgeving de teelt van Cannabis in een georganiseerde vorm toelaat (of zich er tegen verzet) en hierover binnen 9 maanden aan de raad te rapporteren 	
<p>Bert Groeneveld, D66 Bep Spa, PvdA</p>	

Raadsvergadering d.d. 13 februari 2013
BESLUIT:

versie:

Drachten | Smallerland

Voorstel voor regulering van de achterdeur van de coffeeshops in Drachten

In maart 2013 heeft de raad van Smallerland middels een initiatiefvoorstel het college van B&W opdracht gegeven om de lokale markt rondom de coffeeshops nader in kaart te brengen en een pilot-voorstel uit te werken voor gereguleerde wietteelt in de gemeente. De wens is om naast 'de voordeur' van de twee gecontroleerde coffeeshops in Drachten ook de 'achterdeur' beter te reguleren. Deze notitie werkt dit idee nader uit. Bijlage 1 omschrijft op hoofdlijnen de voorgeschiedenis en de resultaten van het coffeeshopbeleid in Smallerland in een korte A4-samenvatting, en kan worden gelezen als inleiding bij deze notitie.

De notitie is verder als volgt opgebouwd. Allereerst wordt stilgestaan bij de huidige stand van zaken rond de coffeeshops in Drachten, wordt de problematiek zoals wij die ervaren rondom de achterdeur kernachtig samengevat en voorzien van een pleidooi voor een aanpak. Daarna volgt een omschrijving van de "Drachtster aanpak", waarbij nader ingegaan wordt op de markt en de klanten, het product, de veiligheid en juridische aspecten. De notitie sluit af met een samenvatting van de voordelen die de voorgestelde aanpak volgens ons kan opleveren. Als bijlage 2 is bijgevoegd het initiatiefvoorstel van de raad van Smallerland voor het regelen van de achterdeur.

Huidige stand van zaken rond de Drachtster coffeeshops

In bijlage 1 over de voorgeschiedenis kunt u lezen dat het coffeeshopbeleid in Drachten in de afgelopen 15 jaar belangrijke winst heeft opgeleverd voor de lokale veiligheids- en gezondheidssituatie. Uit het reguliere coffeeshopoverleg en gesprekken met de coffeeshophouders blijkt echter dat met name de situatie rond de achterdeur in de afgelopen jaren sterk is verslechterd. In de begintijd konden de coffeeshops inkopen bij een uitgebreid netwerk van plusminus 40 illegale, niet criminele/criminogene kleine kwekers met verstand van zaken die overwegend biologisch werkten. Een groot deel hiervan is echter in de afgelopen jaren opgerold of uit angst hiervoor gestopt. Op dit moment zijn de Drachtster coffeeshops steeds meer gedwongen in te kopen in een louche circuit van mensen die puur kweken voor het geld, vaak rijkelijk bestrijdingsmiddelen gebruiken en tegen een pittige prijs slechte en ongezonde waar afleveren. Volgens de coffeeshophouders komt de handel in stekken steeds meer in handen van criminelen en spelen ook growshops in dit opzicht vaak een dubieuze rol. Verder kloppen vaak de rassen of soorten niet met wat men daadwerkelijk aanbiedt, en is de herkomst van de softdrugs onduidelijk.

Met name vanaf 2006 is de markt rond de achterdeur in hoog tempo in andere handen gekomen. Wel geven de coffeeshophouders aan dat het hen op dit moment nog steeds lukt om in te kopen bij een netwerk van redelijk vertrouwde contacten. De inkoop is in de afgelopen jaren echter fors moeilijker geworden, en niet meer kwalitatief en kwantitatief stabiel zoals vroeger. In dit opzicht schatten zij in dat de situatie in west en zuid Nederland en rondom de stad Groningen aanzienlijk slechter is, wat ook te merken is aan de kwaliteit van de waar in de coffeeshops.

Vanuit de situatie in Smallerland lijkt de kern van het grote overlast- en criminaliteitsprobleem rondom coffeeshops en wiet duidelijk, en is ons inziens ook een oplossing voorhanden: het lijkt vooral zaak om teelt en handel van cannabis in handen van louche types en criminelen terug te dringen en niet-criminele of -criminogene telers met rust te laten. Dat moet dan wel zorgvuldig georganiseerd en geregisseerd worden. In feite bepleiten wij terugkeer naar een kleinschalig systeem van kwekers, maar dan wel met die restrictie dat dit net als de voordeur van coffeeshops zorgvuldig wordt gereguleerd.

Voorstel voor een 'Drachtster aanpak'

De gemeenteraad heeft het college van Smallingerland de opdracht gegeven om de lokale softdrugsmarkt in kaart te brengen en een plan uit te werken voor het reguleren van de achterdeur (zie bijlage 2, initiatiefvoorstel gereguleerde wietteelt in Smallingerland). Hierbij is afgesproken dat Drachten in verband met het korte tijdsbestek zou aanhaken bij een soortgelijk plan van Leeuwarden. Uit deze inventarisatie en gesprekken met de Drachtster coffeeshophouders is echter gebleken dat Drachten prima een eigen pilot kan indienen die weliswaar in lijn is met het voorstel van Leeuwarden maar vooral ook lokaal maatwerk is. De Drachtster coffeeshophouders werken graag aan mee aan het nader uitwerken van een plan.

Het is voor Drachten interessant een eigen pilot in te dienen: Drachten kan bogen op een ervaring van 15 jaar, heeft twee 'model-coffeeshops' en werkt al vanaf het begin goed samen met ondernemers die hebben aangetoond dat zij zich als verantwoordelijk ondernemer gedragen en goed te vertrouwen zijn. De lokale softdrugmarkt in Drachten is substantieel van omvang, mede ook vanwege het ruime verzorgingsgebied, maar is daarnaast heel overzichtelijk door het maximumstelsel voor twee coffeeshops; een ideale situatie voor een pilot.

Het idee is om als lokaal maatwerk in samenwerking en overleg met de twee coffeeshops een gesloten systeem op te zetten voor zowel de achterdeur als de voordeur. De beide coffeeshops zien hiertoe zoals gezegd goede mogelijkheden en staan open voor een voorstel dat in lijn is met het Leeuwarder plan: kweek en verkoop in één hand onder één gedoogbeschikking. Uitgangspunt hierbij is dat de uitvoering zo veel mogelijk aan de markt wordt overgelaten, waarbij de overheid een regierol op zich neemt als het gaat om voorwaarden, regels en afspraken. In feite is dit exact de zelfde aanpak zoals Drachten vijftien jaar geleden ook de voordeur heeft geregeld. Wij stellen voor om één en ander in nauw overleg met politie, OM, de verslavingszorg en de twee coffeeshops nader uit te werken.

De markt

Uit overleg met de coffeeshops blijkt dat zij met het maximum van twee shops de lokale markt goed kunnen bedienen. Naar schatting zijn er in de beide coffeeshops op dit moment plusminus 4500 bezoekers per week. De klanten zijn qua herkomst vergelijkbaar met bezoekers van de winkels en horeca in het centrum: ze komen van Drachten en het omliggende platteland, maar ook wel van verder weg, bijv. uit Leeuwarden en Groningen. Als bezoekers van verder weg naar Drachten te komen blijken ze vooral te komen voor de betere kwaliteit van de softdrugs en voor de prettige sfeer in de shops.

Het product

Op dit moment is er nog maar weinig zicht op teeltmethodes, herkomst van de wiet, kennis bij de telers, pesticidengebruik etc.. Dit is met het oog op de volksgezondheid onwenselijk. Binnen een gesloten systeem kunnen betere garanties worden gegeven over de kwaliteit van de softdrugs. Ook is het hierdoor mogelijk om meer betrouwbare productinformatie te geven. De consumentenvraag en het marktmechanisme zijn leidend, maar ook een gesloten systeem biedt voldoende ruimte voor kwaliteit en variatie. Op dit moment bieden de Drachtster coffeeshops zowel binnenlandse als buitenlandse waar aan. De buitenlandse waar is echter maar een klein deel van de omzet, het is geen probleem dit geheel uit de coffeeshop te weren in verband met de eis van het gesloten systeem.

De veiligheid

- De coffeeshophouders opteren voor het inzetten op kleinschalige teelt. Door kleinschalig te telen is er minder aantrekkingskracht voor de georganiseerde misdaad. Kleinschalige kwekerijen zijn beter te beveiligen en hoeven minder zwaar beveiligd te worden: met inzet van een professionele beveiliging, camera's en honden komt men al een heel eind;

- Regulering van de achterdeur betekent dat niet langer sprake is van contant geld en zwart gel;
- Binnen het gesloten systeem kan een gecontroleerd product tegen concurrerende prijzen worden aangeboden. Gereguleerde wiet zal goedkoper zijn dan de wiet die nu in coffeeshops ligt. De extra kosten van belastingen, elektra, beveiliging, personeel e.d. zijn lager dan het 'risico-geld' dat kwekers nu krijgen;
- De belastingdienst kan de inkoop en verkoop van het gehele gesloten systeem controleren, zodat dit deel van kweek en verkoop van cannabis niet langer aantrekkelijk is voor criminele of criminogene netwerken;
- In de gedoogbeschikking zullen aanvullende eisen worden gesteld op het vlak van brandveiligheid, milieu etc.. Ook zullen betrokkenen worden getoetst op basis van BIBOB en VOG's, zoals nu ook al rond de voordeur is geregeld;
- Door kwaliteit en diversiteit te leveren binden de coffeeshops hun klanten en voorkomen zij dat zij overlopen naar het ondergrondse circuit zoals straathandel of dealpanden.

De juridische kant van de zaak

Volgens J. Brouwer, hoogleraar algemene rechtswetenschap Rijksuniversiteit Groningen en directeur van het Centrum voor Openbare Orde en Veiligheid biedt het opportuniteitsbeginsel ruimte om pilots rond het regelen van de achterdeur toe te laten¹. Dit beginsel ligt ook nu al aan de basis van het gedoogbeleid, onder andere vanwege het bewezen belang van de scheiding der markten en volksgezondheidsdoelen. Bovendien kan een gereguleerde achterdeur een halt toeroepen aan toenemende exportbewegingen rondom softdrugs. Rechtsgeleerde prof. Mr. Y. Buruma sluit zich hierbij aan². Buruma stelt dat in de Opiumwet en in door Nederland onderschreven internationale verdragen sprake is van strafbaarstelling van de productie, de handel en het bezit van cannabis. Ontheffing op de Opiumwet is echter mogelijk, te weten voor medische en wetenschappelijke doeleinden, voor zover het belang van de volksgezondheid zich daar niet tegen verzet. Relevante internationale verdragen bevatten verder uitzonderingsbepalingen die Nederland ruimte bieden voor het huidige cannabis- en coffeeshopbeleid.

Net als de gemeente Leeuwarden is ook Smallingerland van mening dat het kweken van softdrugs kan worden ondergebracht onder de gedoogcriteria. Wiet kweken wordt hiermee dus niet gelegaliseerd. Overtreding van de teeltafspraken kunnen worden gesanctioneerd door een bestuurlijke aanpak.

Samenvattend: de voordelen nog eens kort op een rij

Middels een pilot kan op kleinschalige wijze ervaring worden opgedaan met het reguleren van de achterdeur van de twee coffeeshops in Drachten. Hiermee kan de grootschalige teelt met sterk commerciële/criminele trekken, die op dit moment nog steeds lijkt te groeien, worden buitengesloten en meer effectief worden bestreden. Bovendien lekt hierdoor de opsporingscapaciteit niet langer weg naar het 'laaghangend fruit': de kleine, niet criminele teler. En het ontstaan van economische machtsposities en export van softdrugs kunnen worden tegengegaan. Ook kan een pilot een antwoord bieden op het probleem van overlast en gevaar van teelt op illegale locaties, wat eveneens een ontlasting oplevert voor politie en justitie. Zij kunnen dan extra tijd besteden aan het aanpakken van het criminele illegale circuit en eventuele in- en export. Daarnaast levert een pilot belangrijke winst op als het gaat om bescherming van de volksgezondheid, een belangrijk uitgangspunt achter het op dit punt succesvolle Nederlandse softdrugsbeleid. Verder kan middels een pilot een gesloten, transparant en beheersbaar systeem worden opgezet dat bovendien de werkgelegenheid voor laaggeschoolden bevordert en belastingopbrengsten en sociale premies genereert. De

¹ Bron: Artikel Binnenlands Bestuur "Buitenland houdt wietteelt niet tegen", 8 februari 2013

² Bron: bijlage brief B&W Utrecht aan de leden van de Commissie Mens en Samenleving d.d. 8 maart 2011

gezondheids- en veiligheidswinst van het coffeeshopbeleid van de afgelopen 15 jaar kan worden veiliggesteld en verder versterkt. Dit is nodig omdat de situatie rond de achterdeur op dit moment steeds verder verslechtert en de gemeente op den duur mogelijk noopt te stoppen met het coffeeshopbeleid met alle gevolgen van dien, of dat zij wordt geconfronteerd met coffeeshophouders die er mee op houden.

Vervolg en voorstel voor verdere aanpak

Voordat Smallingerland verder aan de slag kan met het uitwerken van een lokale aanpak zal hiervoor 'groen licht' van de minister en het OM moeten komen. Uiteraard zullen wij dan bij de verdere uitwerking van een lokaal maatwerk-plan nauw samenwerken met het ministerie en het OM en de andere betrokken partners zoals politie, verslavingszorg, de belastingdienst en vooral ook de beide coffeeshop-expoitanten. Hierbij zal ook goed aandacht worden besteed aan een nadere uitwerking van de regels, de afspraken en de aangepaste gedoogbeschikking. En uiteraard zal het proces en de uitwerking van een pilot zorgvuldig worden gemonitord en geëvalueerd, als het kan met medewerking van studenten van de NHL of de RUG. Hierbij is ook de vraag interessant, of en op welke wijze de pilot verder uit te zetten is naar andere Nederlandse gemeenten of de Noordelijke politieregio. Hierbij kan bijvoorbeeld worden gedacht aan een coöperatieverband van kleine kwekers die werken in een gesloten systeem met de coffeeshops.

BIJLAGE 1

Voorgeschiedenis en effecten van 15 jaar coffeeshopbeleid in Smallingerland

In de jaren 90 van de vorige eeuw had Smallingerland te kampen met een aanzienlijke drugsoverlast, die zich onder andere uitte in straathandel en vele dealadressen. Hier werden alle soorten drugs door elkaar verkocht, en er was nagenoeg geen zicht en grip op, laat staan dat er op leeftijd werd gecontroleerd. Drachten kende toentertijd mede als gevolg hiervan dan ook een aanzienlijke harddrug problematiek; zo stond Drachten destijds bekend als 'speedcity van het Noorden'. Een en ander legde een stevige hypotheek op de lokale veiligheids- en gezondheidssituatie. Daarom heeft Smallingerland in 1996 vanuit het integraal veiligheidsbeleid een lokale werkgroep samengesteld met vertegenwoordigers vanuit politie, OM, jongerenwerk en verslavingszorg. Vanuit deze werkgroep is een lokaal drugsbeleid ontwikkeld, met daaraan gekoppeld een notitie coffeeshopbeleid. De gemeenteraad van Smallingerland heeft deze beide notities in 1996 vastgesteld.

In het beleid is er voor gekozen een maximumstelsel in te voeren voor twee gecontroleerde coffeeshops. De zittende coffeeshop is bovengronds gehaald, en voor de vacante extra plaats hebben zich toen via diverse ingangen rond de twintig gegadigden gemeld. Deze gegadigden werden opgeroepen om voor een bepaalde datum een plan in te dienen op basis van een set criteria. Uiteindelijk waren er vijf ondernemers die een plan hadden ingediend dat aan alle criteria voldeed. Op basis van 'sollicitatiegesprekken' is toen het beste plan geselecteerd. Bij de invoering van het coffeeshopbeleid is de lokale bevolking uitgebreid geïnformeerd over de feiten en achtergronden van het gekozen beleid.

Conform de afspraak met de gemeenteraad is in het jaar 2000 is een evaluatierapport verschenen. Uit deze evaluatie kwam naar voren dat het coffeeshopbeleid effectief is. De hoofddoelstelling, het scheiden van markten voor hard- en softdrugs, is al in een betrekkelijk korte periode geslaagd. Het aantal dealadressen in Drachten is fors afgenomen en is sindsdien stabiel laag: van een geschat aantal van 20 zijn er nu gemiddeld 2 à 3 in de gemeente. Ook is het gelukt om gebruikers en het gebruik van softdrugs uit de illegale, criminele sfeer te halen, wat eveneens een positieve invloed heeft gehad op de lokale veiligheidssituatie.

Zowel burgers, ondernemers en politici hadden bij de discussie in de aanloop naar de vaststelling van het beleid de nodige vraagtekens, die in de evaluatie moeiteloos zijn weerlegd. Zo is er niet de overlast ontstaan waarvoor men vreesde, en is er altijd goed grip geweest op de leeftijdsgrens. Ook de vrees rondom de 'stepping stone' theorie kwam niet uit. Door liberaler om te gaan met softdrugs is het harddruggebruik in de gemeente niet toegenomen, eerder is het tegendeel gebleken.

De coffeeshops hebben zich min of meer ontwikkeld tot reguliere horeca. De informatiepositie van politie en gemeente rondom drugs is flink verbeterd. Ook zijn er in de afgelopen jaren nauwelijks problemen geweest rond de vergunningsvoorschriften, en hebben de uitgebreide covenant afspraken goed gewerkt; deze zijn in aanvulling op de AHOI-G criteria opgesteld in nauw overleg met de coffeeshops. Zo werkt men standaard met VOG's voor alle werknemers in de coffeeshops. Ook zijn in het covenant nadere afspraken gemaakt over inrichting en uitstraling van de beide coffeeshops, en is afgesproken dat er drie keer per jaar coffeeshop overleg plaatsvindt tussen gemeente, politie, verslavingszorg en de coffeeshophouders. Mede aan dit overleg is te danken dat er korte lijnen zijn en een open klimaat onderling. Hierdoor komen signalen vanuit de praktijk over en weer snel door. Dit is belangrijk in verband met de kwetsbaarheid van deze branche. Al met al geldt tot op de dag van vandaag dat Drachten zijn coffeeshopbeleid goed op orde heeft.

BIJLAGE 2

Initiatiefvoorstel voor een project ter voorbereiding op geregleerde wietteelt in Smallingerland

Inleiding

Wietteelt gaat in toenemende mate gepaard met overlast, gevaar en criminaliteit. Thuiswakerijen zijn vaak in handen van criminelen, stroom wordt illegaal afgetapt en onveilig aangelegd waardoor het risico op brand toeneemt. Steeds meer geld dat omgaat in het criminele circuit is afkomstig van wietteelt. Al deze elementen zijn onwenselijk, maar onvermijdelijk zolang de teelt van wiet illegaal is. Smallingerland moet streven naar een geregleerde vorm van wietteelt om op die manier een bijdrage te leveren aan de vermindering van de hiermee gepaard gaande overlast, gevaar en criminaliteit.

Voorstel

De gemeente Smallingerland moet zich concreet voorbereiden op het toestaan van het geregleerd kweken van wiet. Hiertoe moet een project worden opgezet dat zoveel mogelijk aspecten van geregleerde wietteelt meeneemt.

In overleg met de Drachtster coffeeshopeigenaren moet *in beeld gebracht* worden wat de markt voor wiet in Smallingerland is, en op basis daarvan kan besloten worden *hoeveel* wiet in de gemeente Smallingerland geteeld zou kunnen worden. Er moet gezocht worden naar een concrete *locatie* binnen de gemeente die voor dit doel geschikt te maken is. Verder moet geïnterviewd worden welke fysieke *investeringen* in gebouwen in de inrichting nodig zijn en hoe de *organisatie* en *beveiliging* van de te verrichten werkzaamheden uitgevoerd kunnen worden. Ook moet een concreet voorstel worden gemaakt over de constructie tussen gemeente en koffieshops als de gemeente geregleerd geteelde wiet aanbiedt of laat aanbieden. En tenslotte moet een *begroting* worden opgesteld waarin de investeringen, de exploitatiekosten en de opbrengsten zo realistisch mogelijk worden geschat.

Met burgemeesters van andere steden die voorstander zijn van geregleerde wietteelt moet *overleg* gevoerd worden over lokale ervaringen en oplossingen en over een gezamenlijke *lobby* naar de regering en de Tweede Kamer om te komen tot de mogelijkheid voor gemeenten om op een geregleerde manier wiet te (laten) telen.

Besluit

De gemeenteraad draagt het college op:

1. In overleg met andere burgemeesters te treden en gezamenlijk een sterke lobby richting Den Haag te voeren om gereguleerde wietteelt mogelijk te maken;
2. In overleg te treden met het Openbaar Ministerie om een experiment op het gebied van legale wietteelt mogelijk te maken;
3. Dit voorstel vóór 1 april 2013 naar minister Opstelten van Veiligheid en Justitie te sturen.
4. Voor de uitvoering van de hierboven staande besluiten aan te sluiten bij de pilot die de gemeente Leeuwarden in voorbereiding heeft en deze pilot gezamenlijk voor 1 april 2013 bij het Ministerie in te dienen;

Fractie SP
Jos van der Horst

Fractie PvdA
Sjoukje Akkerman

Fractie Smallingerlands Belang
Fred de Groot

Fractie Gemeentebelangen Smallingerland
Bart Pietersma

Fractie D66
Ron van der Leek

Pilotvoorstel geregleerde wietteelt

Eindhoven, 29 maart 2013

1. Inleiding

Op 4 februari 2013 heeft de Minister van Veiligheid en Justitie gemeenten gevraagd om vóór 1 april 2013 plannen in te dienen op het gebied van wietteelt.

Voorliggend pilotvoorstel is opgesteld door de gemeente Eindhoven. De Eindhovense coffeeshophouders zijn in het voortraject geconsulteerd. Een aantal coffeeshophouders heeft aangegeven het Eindhovense pilotvoorstel reeds in deze fase te ondersteunen. De samenwerking met de coffeeshophouders is constructief en de gemeente wil bij de operationalisering van de pilot de coffeeshophouders nadrukkelijk betrekken. Politie en Openbaar Minister zijn bij de tot standkoming van dit pilotvoorstel betrokken als toehoorder.

De gemeenteraad van Eindhoven heeft op 4 december 2012 uitgesproken dat in Eindhoven een pilot gereguleerde wietteelt plaats dient te vinden. De raad stelt dat de weerstand tegen het repressieve drugsbeleid van het kabinet lokaal groeit. De raad geeft aan dat de problemen bij de coffeeshops vooral te herleiden zijn tot de illegale teelt die grotendeels in handen is van de georganiseerde criminaliteit. Coffeeshophouders worden hierdoor impliciet gedwongen zaken te doen met criminele samenwerkingsverbanden. Daarnaast is de kwaliteit van de illegaal gekweekte wiet niet te controleren, waardoor risico's ontstaan voor de volksgezondheid.

De gemeente Eindhoven is van mening dat het huidige coffeeshopbeleid de onbeheersbare problematiek aan de achterdeur van coffeeshops onvoldoende oplost. Dit pilotvoorstel is gericht op het aanpakken van de achterdeurproblematiek van coffeeshops en door gereguleerde teelt de bevoorrading van coffeeshop uit het illegale circuit te halen. Hierdoor verdwijnt de invloed van de georganiseerde criminaliteit in relatie tot de coffeeshops en worden de risico's voor de volksgezondheid beheersbaar.

2. Doel van de pilot

Het doel van de pilot gereguleerde wietteelt is primair het op legale wijze produceren van wiet op basis waarvan coffeeshophouders hun producten kunnen inkopen, waardoor zij niet meer afhankelijk zijn van illegale wietteelt die hoofdzakelijk in handen is van de georganiseerde criminaliteit. Met de regulering van de wietteelt mag niet de illusie gewekt worden dat daarmee de georganiseerde criminaliteit op het gebied van hennepeteelt volledig verdwijnt. Immers een deel van de illegale wietteelt is niet bestemd voor de Nederlandse markt, maar voor de buitenlandse markt.

Secundair is het doel het beheersbaar maken van de risico's voor de volksgezondheid. Gereguleerde wietteelt betekent dat er direct toezicht uitoefend kan worden op de kwaliteit van de wiet die verkocht wordt in coffeeshops.

3. Juridisch kader

De Minister van Veiligheid en Justitie onderzoekt de mogelijkheden op basis van nationale en internationale wetgeving. Hoogleraar Prof. Mr. Dr. J.G. Brouwer (verbonden aan de Rijksuniversiteit Groningen) geeft aan dat een pilot gereguleerde wietteelt juridisch als een verdere verruiming van het huidige gedoogbeleid kan worden vormgegeven.

De Minister van Veiligheid en Justitie kan het College van Procureurs Generaal opdracht geven om met een beleidswijziging een pilot mogelijk te maken. Juridisch alternatief is om voorliggende pilot mogelijk te maken middels een ontheffing (art 6 Opiumwet). Argumentatie dat internationale wetgeving (VN verdragen) het onmogelijk zou maken, stelt prof. Brouwer ter discussie, aangezien verschillende Amerikaanse staten inmiddels wel professionele gereguleerde teelt toestaan (met name Washington state en Colorado state).

3. Behoeftte van coffeeshophouders

De coffeeshophouders geven aan dat zij hun producten op legale wijze willen inkopen en verkopen. Zij willen wiet verkopen die van goede kwaliteit is, zodat zij kunnen concurreren met de wiet die via de straathandel wordt aangeboden. Daarnaast willen zij hun klanten een breed assortiment bieden van verschillende soorten wiet, zodat zij zich ten opzichte van elkaar kunnen onderscheiden. Verder is het voor hen belangrijk dat zij hun producten tijdig en in voldoende mate geleverd kunnen krijgen in verband met de continuïteit van de bedrijfsvoering.

Naast de verkoop van wiet, genereren de coffeeshophouders 25%-30% van hun omzet uit de verkoop van hasj. Het doel van de pilot is wegsnijden van het criminele netwerk aan de achterdeur van de coffeeshops, waardoor de hasj onderdeel moet uitmaken van de pilot gereguleerde teelt. Wanneer dit niet het geval zou zijn, wordt de criminaliteit aan de achterdeur deels in stand gehouden. Het verbieden van coffeeshops om hasj te verkopen leidt tot een toename van de illegale handel en de daarmee samenhangende overlast.

Voorliggend pilotvoorstel heeft dan ook betrekking op zowel wiet als hasj.

4. Voorstel op hoofdlijnen

A. *Gereguleerde kweek: praktische invulling*

Het voorstel is om het daadwerkelijke kweekproces door een professionele gecertificeerde organisatie te laten uitvoeren. Op dit moment zijn er in Nederland bedrijven die professioneel wiet kweken onder toezicht van de overheid. Voorbeeld is het bedrijf Badrocan uit Veendam dat zich bezig houdt met medicinale wietkweek onder toezicht van het Ministerie van VWS. Een ander voorbeeld is het bedrijf Hempflax. Dit bedrijf richt zich op de productie en verwerking van duurzame grondstoffen, halffabrikaten en eindproducten van milieubewust geteelde vezelhennep en vlas. Deze hennepvezels worden gebruikt in de autoindustrie en voor bijvoorbeeld isolatiematerialen. Hennepsteelt is legaal, als hennep minder dan 0,2% THC bevat. De hennep moet daarnaast groeien op landbouwgrond en de akkerbouwer wordt geacht de benodigde verdere informatie bij de metelling op het Ministerie van EL&I te verstrekken. Het Ministerie controleert het THC-gehalte van de hennep in de velden van HempFlax.

Het professioneel laten kweken en tejen van wiet zorgt ervoor dat er duidelijke eisen gesteld kunnen worden aan de kwaliteit van het wietproducten en het totale bedrijfsproces.

Als het gaat om het wietproduct moet gedacht worden aan:

- het THC-gehalte
- het wiet kweken zonder het gebruik van bestrijdingsmiddelen en pesticiden
- algehele kwaliteitscontrole

Als het gaat om het bedrijfsproces gaat het onder andere om:

- eisen aan brandveiligheid
- eisen aan de technische installaties
- eisen aan de wijze van verpakken
- eisen aan de beveiliging van de kweeklocatie
- ARBO-eisen voor de werknemers
- voldoen aan zedelijkheidseisen door de ondernemer

Ook aan het distributie- en bevoorradingsproces vanuit de onderneming aan de coffeeshops zullen strenge veiligheidseisen gesteld moeten worden, aangezien dit veiligheidsrisico's met zich mee brengt (ripdeals etc). Gedacht moet worden aan het inschakelen van een professioneel waardetransportbedrijf.

Zoals gezegd vinden coffeeshophouders het belangrijk dat de wiet van goede kwaliteit is, dat er een breed assortiment wordt aangeboden en dat de wiet tijdig en in voldoende mate wordt geleverd. Op basis van deze bovenstaande wensen vanuit de coffeeshophouders vervullen zij tezamen de rol van opdrachtgever in relatie tot de opdrachtnemer, het gecertificeerde bedrijf. In overleg met de coffeeshophouders zal worden bepaald welke organisatievorm daarbij het best passend is (keuze voor een rechtsvorm).

De rol van de gemeente is in dit pilotvoorstel vooral van toezichthoudende aard.

B. Gesloten systeem

Er wordt een gesloten bedrijfsprocessensysteem voorgesteld. Dit betekent concreet dat elke gram wiet middels een transparant bedrijfsprocessensysteem te volgen moet zijn: *van kweek tot gebruiker*.

Het inrichten van een dergelijk systeem zou in samenwerking met onder andere de Belastingdienst vorm gegeven moeten worden. Daarnaast houdt het gesloten systeem in dat de coffeeshophouders geen andere wiet mogen verkopen dan wiet/hasj die voortkomt uit de gereguleerde kweek. Dit zal streng gehandhaafd worden met een passend sanctiebeleid.

Het voorstel gaat uit van het principe van vraag en aanbod. Dat wil zeggen dat de coffeeshophouders de vraag bepalen naar wiet en het bedrijf, dat verantwoordelijk is voor de kweek en teelt, dit aanbod levert en continuïteit en kwaliteit garandeert. Dit principe van vraag en aanbod wijkt niet af van de huidige (illegale) praktijk.

C. Centrale registratie afzethoeveelheid

Voorgesteld wordt om een centrale verkoopregistratie in te voeren. Op dit moment werkt het merendeel van de Eindhovense coffeeshophouders niet (meer) met een pasjessysteem. De legitimatie wordt gecontroleerd (I-criterium), maar er worden geen "leden" ingeschreven. Het invoeren van een pasjessysteem is niet succesvol gebleken en coffeeshophouders geven aan dat zij door de wietpasdiscussie klanten zijn kwijtgeraakt. De coffeeshophouders geven aan dat hierdoor de illegale handel (wiettaxis) is toegenomen. De politie kan dit beeld overigens niet bevestigen op basis van de eigen overlastcijfers. Alternatief voorstel is om geanonimiseerd de verkoop te registreren, zodat ook het verkoopproces onderdeel is van het hierboven beschreven gesloten systeem.

14/02/2013 14:04 044

D. Rol van de gemeente

De rol van de gemeente in de pilot is vooral toezichhoudend van aard. Door gerichte controles op basis van het transparante bedrijfsprocessensysteem is de gemeente in staat om het totale proces van kweek tot verkoop te controleren. De gemeente zal, net als in de huidige situatie, handhaven op basis van de AHOJGI-criteria. Daarnaast zal de gemeente eisen stellen aan het distributie- en bevoorradingsproces.

Tot slot worden de effecten van de pilot wetenschappelijk geëvalueerd.

5. Pilotduur

Periode van 3 jaar.

6. Financiën

Financiering behoeft nadere doorrekening op basis van nadere operationalisering van het plan van aanpak. Voorgesteld wordt om de reeds door het Ministerie van Veiligheid en Justitie toegekende middelen € 645.000 in het kader van de bestrijding van illegale handel en overlast hiervoor in te zetten.

GROENLINKS
ZIN IN DE TOEKOMST

Motie vreemd aan de orde van de dag
inzake wietteelt

De raad van de gemeente Groningen, in

vergadering bijeen op 27 maart 2013,

Overwegend

- dat het legaliseren van de achterdeurproblematiek van het coffeeshopbeleid door middel van gereguleerde wietteelt voordelen heeft voor de veiligheid omdat decriminalisering van de hennepcultuur het politie- en justitieapparaat ontlast en zorgt voor indamming van het illegaal aftappen van energie, de illegale dump van kweekafval en het brandrisico van illegale kwekerijen;
- dat het legaliseren van de achterdeurproblematiek van het coffeeshopbeleid door middel van gereguleerde wietteelt voordelen heeft voor de volksgezondheid omdat het de mogelijkheid geeft de kwaliteit van de wiet te bewaken en het THC-gehalte tot gewenste proporties terug te brengen;

Constateerend

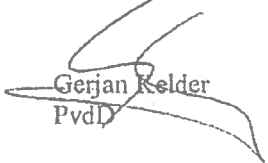
- dat de huidige strikt gecontroleerde en gereguleerde kweek en distributie van medicinale wiet zonder enig probleem verloopt en laat zien hoe het ook kan;
- dat er momenteel in Nederland tal van initiatieven ontstaan om te komen tot vormen van gereguleerde wietteelt, onder andere in Eindhoven, Utrecht, Rotterdam, Tilburg, Nijmegen en Leeuwarden;
- dat burgemeester Rehwinkel eerder in antwoord op vragen van GroenLinks heeft aangegeven positief te staan tegenover enige vorm van regulering van de achterdeur en het van belang te vinden in goed overleg te blijven met gemeenten die initiatieven op dit terrein ontwikkelen;
- dat burgemeester Rehwinkel heeft laten weten dat Groningen en Utrecht een bijeenkomst zouden beleggen om met andere gemeenten te overleggen over een gezamenlijk initiatief
- dat minister Opstelten heeft verzocht om voor 1 april gemeentelijke plannen op het gebied van wietteelt in te dienen;

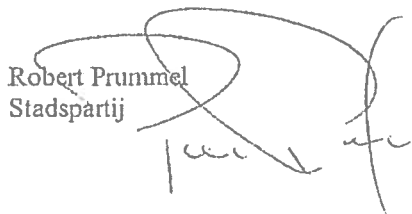
Spreekt als zijn mening uit dat de gemeente Groningen zich zoveel mogelijk dient aan te sluiten bij de diverse initiatieven om te komen tot vormen van gereguleerde wietteelt door intensief contact te houden, actief mee te doen aan gezamenlijke activiteiten en samen op te trekken richting Kamer en kabinet

En gaat over tot de orde van de dag

Mattias Gijsbertsen
GL

Jós van Rooij
Student & Stad

Gerjan Kelder
PvdD

Robert Prummel
StadsPartij

Motie Aangenomen

VVD }
CDA } tegen
CU }

Alle A. 2013 1. 2013 2013

05/02/2013 08:39 014

Oostwold, 25-03-2013

Groninger Expertisecentrum Softdrugs Problematiek

Notitie:

De Achterdeur goed geregeld! *Gereguleerde teelt en aanvoer van cannabis*

- Meer Veiligheid
- Meer Transparantie
- Minder Gezondheidsrisico's
- Meer Werkgelegenheid

Voor vragen of aanvullende informatie kunt u zich wenden tot het
Groninger Expertisecentrum Softdrugs Problematiek

Auteurs:

Paul Houtgast
info@woodstockmusiccenter.nl
Tel: 06-54353946
Jan Hogewoning
Jan-1961@hotmail.com
Tel: 06-13666059

Inleiding

Nederland kent al bijna 40 jaar coffeeshops waar de verkoop van wiet en hasj aan volwassenen wordt gedoogd. Maar de levering van cannabis aan coffeeshops hebben de Nederlandse regering sinds 1976 nooit geregeld. Elke vorm van teelt is en blijft verboden! De levering moet dan ook via “de achterdeur”, een schimmige, illegale activiteit om de voordeur van de coffeeshop te kunnen bedienen.

Minister Opstelten van veiligheid en justitie roept gemeenten op die de aanlevering van cannabis aan coffeeshops willen regelen om voor 1 april met een plan te komen. Nu is dat een loze oproep zolang gemeenten niet inzien dat zij niets kunnen ondernemen zonder medewerking van de minister zelf! Wetenschappers, onder wie mr.dr.J.G. Brouwer van de faculteit der Rechtsgeleerdheid aan de RUG en Ybo Buruma, raadslid bij de Hoge Raad der Nederlanden zijn het met elkaar eens: we kunnen de achterdeur gewoon regelen, binnen de internationale verdragen en de nationale wetgeving! Waarom doen we dat niet? Als sinds de jaren tachtig zijn Jan Hogewoning en Paul Houtgast pioniers in het kweken van cannabis. Met bloed, zweet en tranen zijn zij ervaringsdeskundigen geworden die vanuit hun professie niets anders willen, dan met open vizier, op een eerlijke, legale en verantwoordelijke manier kweken. Door hun strijd en inzet ging in 1997 een zeer succesvolle proef van start tussen kwekers en de belastingdienst. Voor een volledig beeld van deze periode verwijs ik u naar de documentaire; de achterdeur. (Bijlage 9)

De notitie van Hogewoning en Houtgast, “De achterdeur goed geregeld!” behelst een plan om de teelt van cannabis te reguleren en daarmee tot normalisering van de bevoorrading van coffeeshops te komen. Uitvoering van het plan leidt tot een verbetering van de kwaliteit van cannabis en daarmee tot verdere beperking van volksgezondheidsrisico's. Regulering zal daarnaast ook veel geld genereren door belastinginkomsten, werkgelegenheid en vermindering van kosten. Ook doordat politie en justitie veel minder capaciteit zullen hoeven te besteden aan illegale teelt. In samenwerking met nachtburgemeester Chris Garrit van Groningen willen we de notitie breed onder de aandacht brengen.

Hun plan voorziet in een oplossing voor alle schakels in de keten. Belangrijk punt waar dit plan rekening mee houdt is het feit dat een landelijke gerund overheidsorgaan op dit moment als enige (grote hoeveelheden) cannabis mag leveren aan derden. Dit houdt in dat als de minister al bij voorbaat NEE zegt en dit niet via een landelijk orgaan wil regelen, gemeenten meteen kunnen ophouden met het indienen van plannen. Gemeenten zelf mogen dit onder de huidige wetgeving niet doen.

Groningen loopt landelijk voorop als het gaat om de teelt van cannabis. Niet alleen de proef van de belastingdienst maar ook het in huis hebben van de enige legale cannabiswekerij van Nederland, Bedrocan. Dit bedrijf teelt cannabis voor medicinaal gebruik en exporteert jaarlijks voor miljoenen euro's naar het buitenland. Het zou goed zijn als de Groninger expertise gebruikt kan worden bij de landelijke discussie over hoe om te gaan met de problematiek van de achterdeur.

Inhoudsopgave

Hoofdstukken:

1. Waarom reguleren?
2. De opzet van de gereguleerde kwekerij
3. Kenmerken
4. Product en Kwaliteit
5. Werkgelegenheid
6. Kosten
7. Distributie
8. Berekening
9. Prognose
10. EU - verdragen en BTW

Bijlagen:

1. Gezondheidsrisico's
2. Uitspraak hoge raad inzake W. Moorlag
3. Beleidsregels Opiumwet
4. Opiumwet 2003, art.8
5. Berekening belastingdienst W. Zwerver
6. Schets
7. Concept wet Mario Lap
8. BTW belastingwet
9. Dvd documentaire "de achterdeur" van Global Eye

1. Waarom reguleren?

Reguleren heeft een positief effect op een aantal problemen waarmee de samenleving nu te kampen heeft.

De belangrijkste voordelen van reguleren zijn:

- Het beschermen van de volksgezondheid. Zie *bijlage 1*.
- Inkomsten voor de overheid. Door belastinginkomsten een groot voordeel in economisch 'zware tijden'.
- Werkgelegenheid. Dit met name in economisch zwakke gebieden.
- Ontlasting van politie en justitie. Rechtbanken die overbelast zijn door o.a. hennepteelt kunnen net als de politie meer tijd besteden aan criminaliteit die de burger en overheid werkelijk raakt. Ook bespaart men op de hoge kosten die de bestrijding van de illegale hennepteelt met zich meebrengt.
- Geen enorme schades veroorzaakt door telers aan huur-objecten.
- Geen illegaal dumpen van kweek-afval.
- Geen illegaal aftappen van energie.
- Geen brandrisico of overlast voor omwonenden.
- Criminalisering van hennepteelt stopt.
- Elektronisch betalingsverkeer bant zwart geld uit.
- Terugdringen van de enorme hoeveelheid overvallen in het circuit. De overheid hanteert te lage cijfers aangaande het aantal woning- en bedrijfsovervallen, waar het illegale circuit nu geen aangifte van kan doen. Duidelijk beleid zal de geloofwaardigheid in ons rechtssysteem herstellen.

2. De opzet van de gereguleerde kwekerij

De opzet van de gereguleerde kwekerij dient gerealiseerd te worden naar het model Bedrocan (medicinale cannabis kwekerij te Veendam). Dit houdt in een landbouw bestemming met losstaande kwekerij, waar geen visueel zichtbare bedrijfsnaam of verwijzing naar cannabis waarneembaar is. Er is veel leegstand van dit soort agrarische objecten, vooral in economisch zwakke gebieden.

3. Kenmerken

Aan de volgende kenmerken dient een kwekerij van cannabisproducten te voldoen:

- 1 Bedrijfsmatige boekhouding alleen verkoop met factuur.
 - Controleerbare rechtsvorm.
 - Complete registratie van planten, aanwezige cannabis en verkoop ervan. Dit dient dagelijks bijgehouden te worden.
 - Milieuvergunning en inschrijving Kamer van Koophandel.
 - Kweeklocatie dient verzekerd te zijn.

- 2 Brandveiligheid:
 Kwekerij moet aan alle brandveiligheidseisen voldoen.
 Het plaatsen van gekeurde brandblussers. Het plaatsen van rookmelders.
 Brandweer ziet toe op regelgeving.

- 3 Een vakkundige aanleg van energievoorziening door erkend installateur gekeurd.
 Geen zichtbare branchenaam of verwijzing naar cannabis.
 Veilige en schone inrichting, afval dient als bedrijfsafval via officiële wegen te worden afgevoerd.

4. Eisen teler.
 Er wordt van de teler discretie verwacht. Er wordt van de teler affiniteit met het product en vakkennis verwacht.
 Er dient een bewijs van goed gedrag aanwezig te zijn en daarnaast wordt een strafblad niet getolereerd, met uitzondering van overtreding van de Opiumwet wegens cannabisteelt.
 Gesloten teeltsysteem, geen in – en verkoop van plantmateriaal aan derden.
 Eventueel personeel wordt gescreend op goed gedrag.

5. Er dient belasting afgedragen te worden, zoals eind jaren negentig met succes gebeurde in Groningen.

6. **Controle ambtenaren houden toezicht en hebben altijd toegang.**

8. Zie ook bijlage 7 concept wet Mario Lap

4. Product en Kwaliteit

Doelstelling is een product te leveren te noemen:

Er wordt geteeld volgens 'Good Agricultural Practice (GAP), een eis die nu ook al geldt voor medicinale cannabis. Hierin is o.a. geregeld:

- Gebruik van pesticiden / fungiciden is niet toegestaan.
- Er dient schoon en veilig gewerkt te worden, met gebruik van beschermende middelen.
- Handschoenen, haarbescherming, overall etc.
- Tussen kweekcycli dient de kweekruimte ontsmet en schoongemaakt te worden.

Stekken.

De stekken/zaden zullen door de teler zelf geproduceerd worden dit mede om de kwaliteit te waarborgen.

THC gehalte

De teler dient zorg te dragen voor een gedegen analyse rapport over kwaliteit en gehalte van de belangrijkste werkzame stoffen, waaronder CBD en THC in het product.

5. Werkgelegenheid

Gereguleerd telen biedt in economisch zwakke gebieden werkgelegenheid en helpt leegloop te voorkomen. Deze werkgelegenheid wordt gecreëerd door de volgende vacatures:

- Verzorgers,
- Verwerkers (knippen, schoonmaken, verpakken, etc.),
- Distributie,
- Controleurs,
- Medewerkers BMC (Bureau Medicinale Cannabis)

6. Kosten

Het product wordt gekweekt met de gebruikelijke kosten die gelden in de glas en tuinbouw. Stroom, de kosten voor het analyserapport, belastingen, vergunningen, gemeentelijke heffingen en arbeidsloon.

Gebleken is dat met de bovenstaande kosten nog rendabel gedraaid kan worden. Het streven is de prijs lager te maken, doch niet te laten stijgen. Dit is noodzakelijk om het illegale circuit uit te bannen.

7. Distributie

Vervoer geschiedt via het BMC (Bureau Medicinale Cannabis). De Opiumwet 2003 (art. 8 lid 1, onder a, en lid 5 onder a, b en c) stelt immers dat alleen de minister bevoegd is drugs te verhandelen, buiten Nederlands grondgebied te brengen etc. De minister is ook bevoegd verlof te verlenen wanneer dit aantoonbaar in het belang van de volksgezondheid is. Het verdrag betreffende verdovende middelen van de Verenigde Naties stelt dat telen voor wetenschappelijke of medische doeleinden of ter bevordering van de volksgezondheid slechts is toegestaan indien er een overheidsinstantie is ingesteld die de oogst opkoopt en het exclusieve recht van verhandeling, uitvoer etc. heeft. (zie bijlagen 3 en 4).

Sinds 2000 bestaat de overheidsinstantie BMC, die zorg draagt voor de distributie van medicinale cannabis. Deze instantie kan haar activiteiten uitbreiden tot gereguleerd geteelde cannabis voor de coffeeshops. Distributie dient onopvallend te geschieden, vervoer zonder zichtbare verwijzing naar cannabis.

De minister bepaalt of bevoegdheden kunnen worden overgedragen aan bijvoorbeeld gemeentes.

Rechtstreekse levering aan shop lijkt door het hiervoor genoemde niet mogelijk.

Distributie en handel zouden vanuit centraal, door de overheid geleid distributiepunt naar de coffeeshops dienen te geschieden.

Betalingsverkeer gaat via de bank.

Een en ander houdt in dat de overheid een controlerende functie heeft. Opslag geeft inzicht in de benodigde voorraad en biedt grip op de (over) productie.

De overheid heeft uiteraard geen winst oogmerk maar fungeert als controlerend en overkoepelend orgaan.

8. Berekening

De volgende berekening is gebaseerd op het belastingproject Groningen 1997 tot 1999 (zie bijlage 5, W. Zwerver)

In de stad Groningen hebben we veertien coffeeshops, die samen gemiddeld 25 kilo cannabis per week verkopen.

25 kilo x 52 weken = 1300 kilo per jaar. 1300 kilo x € 6,50 per gram (de gemiddelde consumenten prijs) is een jaarlijkse omzet van €8.450.000,00.

Van dit bedrag gaat de helft naar de "onzichtbare" achterdeur, dit gebeurt al meer dan 30 jaar. Een verlies van honderden miljoenen voor de Nederlandse overheid.

€ 8.450.000,00 : / 14 shops = €603.571 jaaromzet per coffeeshop.

Deze omzet is alleen van het Nederlandse product en geldt alleen voor Groningen.

Medi-wiet Bedrocan te Veendam heeft een vergunning/ontheffing voor 350 kilo per jaar. Als we dit als voorbeeld stellen zou dit betekenen dat er $1300 : 350 = 4$ vergunningen/ontheffingen afgegeven zouden moeten worden om de stad Groningen te bevoorraden. Let wel deze cijfers zijn gebaseerd op cijfers van de belastingdienst Groningen 1998. Volgens recent onderzoek heeft een coffeeshop in de stad Groningen gemiddeld 400 bezoekers. Een coffeeshop in een kleine gemeente heeft gemiddeld 300 bezoekers en een benodigde voorraad van 2500 gram cannabis per week. De consumentenprijzen van cannabis zijn sinds 1998 bovendien aanzienlijk gestegen. Voor meer inzicht in de courante cijfers is de belastingdienst Groningen te raadplegen. Een bedrijf als Bedrocan biedt werkgelegenheid aan ongeveer tien arbeidskrachten.

9. Prognose

Stekken zullen door de teler zelf geproduceerd worden, dit mede om de kwaliteit te kunnen waarborgen. Hierbij is geen rol weggelegd voor zogenoemde growshops. Deze zullen dan ook naar alle waarschijnlijkheid verdwijnen. Daarnaast zal het illegale telen verdwijnen. Dit laatst genoemde als gevolg van:

- a. Shops mogen alleen met factuur van BMC kopen,
- b. Door productie in vele Europese landen (Spanje, Duitsland, Tsjechië, Engeland etc.) is de export van softdrugs afgenomen en leidt dit zelfs tot import. Hierdoor zal illegale productie voor een groot deel van de Nederlandse telers niet aantrekkelijk meer zijn\

10. EU - verdragen en BTW

Gezien het maatschappelijk belang zou reguleren van de cannabisteelt de hoogste prioriteit moeten hebben. Volksgezondheid, vermindering criminaliteit en rijksinkomsten zouden de sleutelwoorden moeten zijn.

Volksgezondheid echter in het bijzonder daar hier aansluiting moet plaatsvinden met de VN-verdragen.

Heffing van btw is niet mogelijk zoals blijkt uit het zogenaamde Steve Brown arrest in de uitspraak van het Europese Hof waarin is bepaald dat er geen btw/accijns geheven mag worden over drugs en valsmunterij. Dit verboden is in de gehele Europese Unie zie (bijlage 8). Verder zijn illegale activiteiten in beginsel wel belast met btw. Zo moet over namaakmerkkleding, vuurwerk etc. wel btw worden afgedragen. Zo vallen ook cannabis stekken onder het 21% btw tarief. De belastingdienst heeft geen oordeel over de manier van de genoten inkomsten.

Coffeeshops betalen dan ook alleen inkomstenbelasting zij zijn niet btw plichtig. Kwekerijen zullen daarom in beginsel alleen inkomstenbelasting betalen. Dit blijkt overigens lucratief gezien het belasting project Groningen dat plaats vond in 1997-1999. (zie bijlage 9 dvd documentaire "de achterdeur")

In landen als Portugal, Tsjechië, België, Spanje, de VS en Zuid Amerika is verregaande decriminalisering van cannabis een feit. Dit zou moeten leiden tot een punt op de EU - agenda. Geadviseerd zou moeten worden softdrugs te reguleren en onder het btw - accijns tarief te laten vallen. Dit is aantrekkelijk voor EU - lidstaten in sociaal economisch opzicht. Hervormingen in Nederland in de cannabisbranche en transparante regulering van de teelt zijn internationaal prima te verdedigen en zal positief bijdragen aan de tendens van decriminalisering van cannabis in Europa en daarbuiten.

65/02/2013 08:49 025

Bijlage 1. Volksgezondheid

Een zeer belangrijke bijkomstigheid van het reguleren van hennepcultuur betreft de bescherming van de volksgezondheid. Op dit gebied is veel verbetering noodzakelijk en wenselijk. Het gewas wordt nu nog veelal met pesticiden en fungiciden bespoten. Tevens wordt cannabis verzaaid met onder andere: gemalen glas, Portland cement, glasvezel en tegenwoordig ook chemische bestanddelen die niet of nauwelijks visueel traceerbaar zijn. Daarnaast zorgt de aanwezigheid van bacteriën, schimmels en ongedierte voor een ongezonde inhalering.

Opgemerkt dient te worden dat het gebruik van bestrijdingsmiddelen niet volgens de regels die gelden voor dit soort middelen gebeurt. Zo worden incubatieperioden (het bespuiten van het gewas bij groente en fruit voor de oogst) overtreden. Daarnaast spoelt de consument eventuele residuen van dit gif op groente en fruit onder de kraan af, iets wat bij cannabis niet mogelijk is. Ook worden er naast bestrijdingsmiddelen voor consumptiegewas, middelen voor siergewas niet geschuwd. Er bestaat geen gedegen onderzoek naar de gevolgen voor de volksgezondheid. Daarom is het roken van deze stoffen verwerpelijk te noemen en zijn de gevolgen op langere termijn niet te overzien.

Ook heeft niemand vastgesteld wat de gevolgen zijn van biologische spuitmiddelen en ongedierte bij verbranding en de stoffen die daarbij vrijkomen en vervolgens worden geïnhaled. Het is dan ook schokkend om de uitspraak van de Hoge Raad inzake W. Moorlag te lezen, waarin deskundige ter zitting melden dat bacteriën en schimmels, alle aanwezig op cannabis, van elf onderzochte coffeeshops lijdt bij patiënten tot ernstige maag- darmstoornissen zie *bijlage 2*. Het is een positieve ontwikkeling te noemen dat er nu medicinale cannabis is voor mensen die daar baat bij hebben. Echter voor de roes gebruikers verreweg de grootste groep is niets geregeld. Laten wij deze groep consumenten eerst ziek worden zodat ook zij aanspraak op medicinale wiet kunnen maken?

Het kan niet zo zijn dat onze Minister van Volksgezondheid zich druk maakt over de hoogte van het THC gehalte in cannabis en het daaraan inherente gevaar voor de volksgezondheid (nummer elf op de lijst van de RIVM), terwijl er klasse zeer giftige bestrijdingsmiddelen worden toegepast door telers. Gewaakt moet worden voor eventuele gevolgen in het kader van de volksgezondheid waar wellicht longziekten, ademhalingsproblemen en andere lichamelijke ziektes zich openbaren en dat wij vervolgens aangeven van deze mogelijke gevolgen niet op de hoogte te zijn geweest. Geconstateerd moet worden dat ook na mijn eerdere waarschuwing, onder andere via de uitzending van Nova in 1998, er maar weinig is gebeurd.

"Van de zijde van de verdediging is een beroep gedaan op de rechtvaardigende overmacht-noodtoestand. De verdediging heeft hiertoe het volgende aangevoerd:

B-17-1

Het hof overweegt hieromtrent het volgende.

M P. Neeleman, anesthesioloog, heeft als deskundige ter zitting van het hof, zakelijk weergegeven, onder meer het volgende verklaard.

"Ik heb ongeveer 400 MS-patiënten met cannabis behandeld. Bij sommige patiënten stond vermindering van spasticiteit op de voorgrond, bij anderen pijnvermindering. Het effect van de cannabis is zodanig dat we er mee doorgaan. Er is een meetbare vermindering van de spasticiteit vastgesteld. Bij gebruik van cannabis is er een afname van het gebruik van andere medicatie.

In de helft van de gevallen waarin cannabis wordt gebruikt is er enige subjectieve verbetering. Het draagt bij aan de kwaliteit van leven.

Eerst worden andere farmaceutische middelen gebruikt. Als deze middelen onvoldoende effect hebben dan wordt pas de stap naar de cannabis gezet. Cannabis is een mild middel, maar wel het laatste in de reeks middelen. In het geval de patiënt moet stoppen met cannabis zijn er eigenlijk geen alternatieven.

De dosering van cannabis loopt voor MS-patiënten uiteen van 1 tot 7 gram per dag. Het verschil hangt samen met de diversiteit van cannabis-receptoren in het centrale zenuwstelsel.

Op grond van de stukken en hetgeen ik nu van de heer Moorlag zie, raad ik het de heer Moorlag sterk af om te stoppen met cannabis. Er is voor hem geen redelijk alternatief. De heer Moorlag is namelijk opmerkelijk mobiel voor het stadium van zijn ziekte. Ik denk dat de heer Moorlag de cannabisplant heeft getroffen die precies bij zijn cannabinoldreceptoren past. Die receptoren verschillen per individu en bepalen de gevoeligheid voor de stoffen van de cannabisplant. Die gevoeligheid is biologisch bepaald.

U vraagt mij of ik bijwerkingen heb gezien van schadelijke stoffen in de cannabis. Veel patiënten zijn ernstig ziek. Ze zijn daardoor erg gevoelig voor schimmels en bacteriën. Ik heb patiënten gezien die last kregen van ernstige maagdarmonsteking. Bij de legale cannabis is dat niet zo.

A. Hazekamp, wetenschapper/pharmacognost, heeft als deskundige ter zitting van het hof, zakelijk weergegeven, onder meer het volgende verklaard: "Ik heb onderzoek gedaan naar de medicinale eigenschappen van planten. Vijf jaar geleden ben ik begonnen met een promotieonderzoek betreffende de medicinale eigenschappen van cannabis.

Er zijn veel verschillen in de planten cannabis. Pure THC is al bekend als medicijn, maar dat heeft een ander effect dan cannabis. Naast THC zitten er namelijk diverse andere stoffen in die verantwoordelijk zijn voor resultaat bij MS-patiënten. Het effect wordt bereikt door de gezamenlijke werking van die verschillende stoffen. Er is een vergelijkend onderzoek geweest naar de kwaliteit van cannabis van de apotheek en de coffeeshop. In dat onderzoek zijn elf coffeeshops betrokken. De cannabis van de apotheek was veilig en de cannabis van de coffeeshops was in alle gevallen vervuild met schimmels en bacteriën.

De werkzaamheid van cannabis is niet alleen af te meten aan het THC-gehalte. Cannabis bevat naast THC andere werkzame stoffen. Het gaat met name om de groep terpenen. De terpenen hebben werkingen zoals ontstekingsremmende en antibacteriële activiteit. Er zijn al meer dan 700 types van de cannabisplant beschreven. Het kan heel goed zijn dat de heer Moorlag precies de plant heeft die bij hem goed werkt."

T. Erkelens, kweker, heeft als deskundige ter zitting van het hof, zakelijk weergegeven, onder meer het volgende verklaard:

"De groeilamp die de verdachten hebben gebruikt is een beperkende factor geweest bij zijn kweek. Onder die omstandigheden schat ik de opbrengst van 43 planten op 300 gram. Het effect van die groeilamp van 600 Watt was heel gering. Als je de planten in de zon zou zetten zou de opbrengst hoger zijn.

Bij de illegale teelt voor de coffeeshops worden vaak bestrijdingsmiddelen gebruikt. Er worden ook bestrijdingsmiddelen gebruikt die gevaarlijk voor de volksgezondheid en verboden zijn.

Een kweek duurt bij ons tussen de 16 en 18 weken en op de manier van de verdachte minimaal 12 à 13 weken, maar ik denk zeker 15 weken. Het probleem is de betaalbaarheid van het legale product. Het kost tussen de 8,5 en 9,5 euro per gram. Het ziekenfonds vergoedt dit niet. Dit betekent dat het 20 à 30 euro per dag kan kosten. Een aantal verzekeringen heeft een coulance vergoeding variërend van 450 tot 900 euro per jaar. Het is te duur voor patiënten. In de coffeeshop kost de cannabis gemiddeld 5 à 6 euro per gram en de thuisweek kost nog geen euro per gram. De helft van de artsen is zonder meer bereid om cannabis voor te schrijven. Maar voor de meeste patiënten is het niet te betalen, dat maakt het voor de arts ook moeilijk om het voor te schrijven. De patiënten geven ook aan dat er behoefte is aan meer variëteit in de cannabis dan nu door de apotheek wordt geleverd."

D.R.A. Uges, ziekenhuisapotheker en hoogleraar klinische en forensische toxicologie, heeft als deskundige ter zitting, zakelijk weergegeven, onder meer het volgende verklaard:

"Er is een meetbaar effect op de pijnsensatie bij MS-patiënten bij gebruik van cannabis. De door de verdachte gebruikte dosis van 3 gram per dag is niet ongebruikelijk. Temeer daar de concentratie werkzame stof kan variëren. De cannabis uit de coffeeshops kan spraymiddelen/landbouwgif bevatten.

Bij thuisweek zal dat niet het geval zijn

THC is over het algemeen een vrij veilig middel. De gezondheidsrisico's zijn te verwaarlozen, tenzij het door middel van roken wordt gebruikt "

Het hof neemt deze bevindingen over en maakt deze conclusies van de deskundigen tot de zijne en komt met behulp hiervan tot het volgende.

Cannabis kan heilzaam zijn voor MS-patiënten. Er zijn vele soorten cannabis en de werkzame stoffen van de cannaboiden verschillen per soort. De uitwerking van die werkzame stoffen verschilt per gebruiker, afhankelijk van de cannaboidreceptoren in het centrale zenuwstelsel die per individu verschillen.

De cannabis van de coffeeshop kan schimmels en bacteriën bevatten die schadelijk zijn voor de gezondheid van iedereen maar in het bijzonder voor de gezondheid van MS-patiënten, omdat deze verzwakt zijn door hun ziekte. Moorlag is MS-patiënt. De door verdachten geëelde cannabis heeft op Moorlag een bijzonder positieve uitwerking. Hij heeft waarschijnlijk de cannabisplant getroffen die precies bij zijn cannabinoïd-receptoren past. Daarnaast kan hij extra baat hebben bij zelf geëelde cannabis door subjectieve factoren waaronder de lage kostprijs en de onafhankelijkheid door de teelt in eigen hand te hebben.

De door Moorlag gebruikte dosis van 3 gram per dag is niet ongebruikelijk. De groeitijd is tussen de 12 en 15 weken. De teelwijze van verdachten levert bij benadering een opbrengst op van 300 gram per oogst, derhalve per (omstreeks) 15 weken ofwel 105 dagen, dit past bij het gebruik van 3 gram per dag. Dat verdachten een "voorraad" bezaten ten tijde van de inval, maakt het telen voor uitsluitend eigen medicinaal gebruik door Moorlag niet minder aannemelijk gezien zijn afhankelijkheid van de zelfgeëelde cannabis.

Het hof is van oordeel dat er in de onderhavige zaak sprake is van een conflict van belangen. Enerzijds het maatschappelijk belang-bij naleving van de Opiumwet en anderzijds het bestrijden van de spasticiteit en de pijn bij Moorlag veroorzaakt door de ziekte MS.

Nu verdachten cannabisplanten hebben geëeld die precies bij Moorlag's cannabinoïd-receptoren pasten en die daarom een bijzonder positieve uitwerking op zijn ziekte hebben en er blijkens de hiervoor weergegeven verklaringen van de deskundigen geen redelijke alternatieven zijn, is het hof van oordeel dat, onder alle voornoemde bijzondere omstandigheden, het belang van het bestrijden van de spasticiteit en de pijn door de ziekte MS bij Moorlag zwaarder moet wegen dan het maatschappelijk belang bij handhaving van de Opiumwet. Verdachten hebben bij afweging van de belangen een keuze gemaakt die, objectief beschouwd en gelet op de zich in dit geval voordoeende bijzondere omstandigheden, naar het oordeel van het hof gerechtvaardigd was. Het hof honoreert het door de raadsman gedane beroep op overmacht-noodtoestand en zal verdachte ontslaan van alle rechtsvervolging, omdat het bewezen verklaarde in de onderhavige zaak geen strafbaar feit oplevert."

Beoordeling van het middel

5.1. Het middel komt op tegen het ontslag van alle rechtsvervolging, primair met een rechtsklacht en subsidiair met motiveringsklachten.

5.2. Bij de beoordeling van het middel moet het volgende worden vooropgesteld

05/02/2013 08:40 029

VWS

Beleidsregels voor de beslissing op aanvragen voor Opiumwetverloven

11 mei 1998/nr. GMF-981877

De Opiumwet en Opiumwetverloven

De Opiumwet verbiedt het binnen- en buiten het grondgebied van Nederland brengen, het bereiden, het bewerken, het verwerken, het verkopen, het afleveren, het verstrekken, het vervoeren, het aanwezig hebben en het vervaardigen van substanties die onder het regime van lijst I of lijst II van de wet vallen (Opiumwetmiddelen). Slechts de openbare apothekers, ziekenhuis-apothekers, artsen, tandartsen en dierenartsen mogen zonder verlot bepaalde handelingen met Opiumwetmiddelen verrichten in het kader van hun normale beroepsuitoefening. Voor het uitvoeren van wetenschappelijk onderzoek (bv. clinical trials) is wel een Opiumwetverlot nodig. Ook aangewezen instellingen (bv. voor verslavingszorg) mogen zonder verlot bepaalde handelingen met Opiumwetmiddelen verrichten.

Krachtens de artikelen 6 en 7 van de Opiumwet kan de Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport op aanvraag een verlot verlenen voor het verrichten van een of meer handelingen met Opiumwetmiddelen. Deze verloten kunnen slechts ten behoeve van bepaalde doeleinden en aan bepaalde personen of instellingen worden verleend. Met het oog op het beslissen op aanvragen voor een Opiumwetverlot zijn deze beleidsregels opgesteld. Zij bevatten een uitwerking van de in de wet genoemde criteria die gehanteerd worden bij de beslissing op een aanvraag om een verlot. Tevens geven zij aan welke beperkingen en voorschriften aan een verlot (kunnen) worden verbonden. Voor het aanvragen van een Opiumwetverlot dient een volledig ingevuld aanvraagformulier te worden ingezonden. Een aanvraagformulier kan verkregen worden bij het Ministerie van VWS, Bureau Vergunningen en Verloten, kamer B-571, Postbus 5406, 2280 HK Rijswijk.

Doeleinden waarvoor een Opiumwetverlot kan worden verleend

De Opiumwet geeft een viertal doeleinden aan waarvoor een verlot kan wor-

den verleend: voor wetenschappelijke doeleinden, voor instructieve doeleinden, voor zover de volksgezondheid zulks vordert en voor zover de diergezondheid zulks vordert.

Intrekking Opiumwetverlot

Een verlot kan worden ingetrokken indien het belang van de volksgezondheid dit vordert of indien de verlothouder handelt in strijd met de Opiumwet of met de aan het verlot verbonden voorschriften.

De criteria die gehanteerd worden bij de beslissing op een aanvraag voor een verlot

Bij een aanvraag voor een Opiumwetverlot voor wetenschappelijke of instructieve doeleinden dient de noodzaak van het verlot te worden aangetoond. Indien er alternatieve mogelijkheden zijn, d.w.z. dat het doel redelijkerwijs kan worden bereikt zonder gebruik te maken van Opiumwetmiddelen, is de noodzaak in beginsel niet aangetoond.

Opiumwetverloten die aangevraagd worden omdat de volksgezondheid of de diergezondheid zulks vordert worden slechts afgegeven ten behoeve van de productie en distributie van (dier)geneesmiddelen en grondstoffen voor (dier)geneesmiddelen. Bij een zodanige aanvraag dient de aanvrager de aan hem verleende vergunning bedoeld in artikel 2 eerste lid, onder d, van de Wet op de Geneesmiddelenvoorziening of bedoeld in artikel 21, eerste lid, van de Diergeneesmiddelenwet te overleggen.

In alle gevallen mag het opgegeven doel niet in strijd zijn met andere regelgeving of beleidsregels.

Bijzondere situaties

Voor de Opiumwetmiddelen hennep, bolkaf (papaver) en codeïne bestaat een bijzondere situatie. Ook bestaat er een bijzondere situatie voor de training van speurhonden verdovende middelen.

Hennep

Gelet op het Enkelvoudig verdrag inzake verdovende middelen van de Verenigde Naties mag hennep geteeld

worden voor land- en tuinbouwkundige doelen (de winning van zaad of vezel, de windkering en het veredelen of in stand houden van plantenrassen). Het telen voor andere doelen (bv. als grondstof voor geneesmiddelen) is slechts toegestaan indien er een overheidsinstantie is ingesteld die de oogst opkoopt en het exclusieve recht van verhandeling, uitvoer etc. heeft. De Opiumwet bevat een bepaling die inhoudt dat de aanvrager van een Opiumwetverlot die hennep wil produceren en verhandelen als medische grondstof moet aantonen dat zulks in het belang van de volksgezondheid is. Omdat de geneeskundige werking van hennep voorsnog niet wetenschappelijk is onderbouwd, vordert het belang van de volksgezondheid niet dat een zodanig verlot verleend wordt.

De Opiumwet bevat ook een bepaling die inhoudt dat bij een aanvraag voor een verlot voor onderzoek met hennep de noodzaak van het verlot moet worden aangetoond. Omdat onderzoek naar de geneeskundige werking van hennep alleen met hennep kan geschieden, kan een verlot voor wetenschappelijke doeleinden worden verleend voor uit het buitenland geïmporteerde en daar legaal geteelde hennep.

Op grond van de Opiumwet is de aanwezigheid van hennep ten behoeve van de winning van zaad of vezel of de windkering (landbouwdoeleinden) vrijgesteld. Hiervoor behoeft dus geen verlot te worden aangevraagd. In het geval van zaadwinning of windkering moet de plant nadat hij voor deze doeleinden is gebruikt, gedestruëerd worden of worden verwerkt tot vezels.

Het veredelen en instandhouden van plantenrassen (tuinbouwdoeleinden) is in de Opiumwet aan een verlot verbonden.

Bolkaf

Alle handelingen met bolkaf (ieder deel van de plant *Papaver somniferum* na de oogst, met uitzondering van het zaad) zijn in beginsel verboden. Hierop zijn een aantal uitzonderingen van toepassing; het aanwezig hebben, vervoeren en dorsen van bolkaf om te dienen als natuurlijke kunstmest of voor de

BIJLAGE 4 Opiumwet

- Wet van 12 mei 1928, tot vaststelling van bepalingen betreffende het opium en andere verdoovende middelen
- Wij WILHELMINA, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz., enz., enz.

Allen, die deze zullen zien, of hooren lezen, salut! doen te weten:

Alzoo Wij in overweging genomen hebben, dat het noodzakelijk is, de bepalingen betreffende het opium en andere verdoovende middelen in overeenstemming te brengen met de bepalingen van het op 19 Februari 1925 te Genève tusschen Nederland en andere Staten gesloten internationale opiumverdrag:

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

- **Artikel 1**

- 1. In deze wet en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder
 - a. Onze Minister: Onze Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport;
 - b. substantie: stof van menselijke, dierlijke, plantaardige of chemische oorsprong, daaronder begrepen dieren, planten, delen van dieren of planten, alsmede micro-organismen;
 - c. preparaat: een vast of vloeibaar mengsel van substanties;
 - d. middel: substantie of preparaat;
 - e. Enkelvoudig Verdrag: het op 30 maart 1961 te New York tot stand gekomen Enkelvoudig Verdrag inzake verdoovende middelen (*Trb.*1963, 81), zoals gewijzigd bij het op 25 maart 1972 te Genève tot stand gekomen Protocol tot wijziging van dat verdrag (*Trb.* 1987, 90);
 - f. Psychotrope Stoffen Verdrag: het op 21 februari 1971 te Wenen tot stand gekomen Verdrag inzake psychotrope stoffen (*Trb.*1989, 129);
 - g. Gemeenschappelijk optreden: het Gemeenschappelijk Optreden nr. 97/396/JBZ van 16 juni 1997 vastgesteld door de Raad van de Europese Unie op basis van artikel K.3 van het Verdrag betreffende de Europese Unie, betreffende de informatie-uitwisseling, risicoanalyse en controle van nieuwe synthetische drugs (*PbEG* L 167).
- 2. Voor toepassing van deze wet en de daarop berustende bepalingen worden de zouten van de substanties met die substanties gelijkgesteld.
- 3. Voor de toepassing van deze wet wordt onder vervaardigen begrepen raffineren en omzetten.

4. Onder binnen het grondgebied van Nederland brengen van middelen, bedoeld in de artikelen 2 en 3, is begrepen: het binnen het grondgebied van Nederland brengen van de voorwerpen of goederen, waarin die middelen verpakt of geborgen zijn en elke op het verder vervoer, de opslag, de aflevering, ontvangst of overdracht gerichte handeling, met

betrekking tot die middelen, die binnen het grondgebied van Nederland zijn gebracht, of tot de voorwerpen of goederen, waarin die middelen verpakt of geborgen zijn.

- 5. Onder buiten het grondgebied van Nederland brengen van middelen, bedoeld in de artikelen 2 en 3, is begrepen: het buiten het grondgebied van Nederland brengen van de voorwerpen of goederen, waarin die middelen verpakt of geborgen zijn en het met bestemming naar het buitenland vervoeren, ten vervoer aannemen of ten vervoer aanbieden, het ten uitvoer dan wel ten wederuitvoer aangeven, daaronder begrepen het in kennis stellen van de wederuitvoer, in de zin van verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 12 oktober 1992 tot vaststelling van het communautair douanewetboek (*PbEG* L 302) of het in, op of aan een naar het buitenland bestemd vaar-, voer- of luchtvaartuig aanwezig hebben van die middelen, of van die voorwerpen of goederen.

• Artikel 2

Het is verboden een middel als bedoeld in de bij deze wet behorende lijst I dan wel aangewezen krachtens artikel 3a, vijfde lid:

- A. binnen of buiten het grondgebied van Nederland te brengen;
- B. te telen te bereiden, te bewerken, te verwerken, te verkopen, af te leveren, te verstrekken of te vervoeren;
- C. aanwezig te hebben;
- D. te vervaardigen.

• Artikel 3

Het is verboden een middel als bedoeld in de bij deze wet behorende lijst II dan wel aangewezen krachtens artikel 3a, vijfde lid:

- A. binnen of buiten het grondgebied van Nederland te brengen;
- B. te telen, te bereiden, te bewerken, te verwerken, te verkopen, af te leveren, te verstrekken of te vervoeren;
- C. aanwezig te hebben;
- D. te vervaardigen.

• Artikel 3a

- 1. Bij algemene maatregel van bestuur worden aan de bij deze wet behorende lijst I of lijst II middelen toegevoegd indien deze onder de werking van het Enkelvoudig Verdrag of het Psychotrope Stoffen Verdrag worden gebracht of uit hoofde van de uit het Gemeenschappelijk optreden voortvloeiende verplichting onder de werking van deze wet dienen te worden gebracht. Bij algemene maatregel van bestuur kunnen van lijst I of II middelen worden geschrapt indien deze aan de werking van de in de eerste volzin bedoelde verdragen worden onttrokken dan wel indien de in die volzin bedoelde verplichting uit hoofde van het Gemeenschappelijk optreden komt te vervallen.
- 2. Bij algemene maatregel van bestuur kunnen aan lijst I of lijst II middelen worden toegevoegd indien is gebleken dat deze het bewustzijn van de mens beïnvloeden en bij gebruik door de mens kunnen leiden tot schade aan zijn gezondheid en schade voor de samenleving.

- 3. Bij algemene maatregel van bestuur worden middelen die krachtens het tweede lid zijn toegevoegd, van lijst I of lijst II geschrapt indien is gebleken dat zij de in het tweede lid bedoelde eigenschappen niet of niet meer bezitten.
- 4. Een algemene maatregel van bestuur als bedoeld in het eerste, tweede en derde lid, wordt niet vastgesteld dan nadat vier weken zijn verstreken nadat het ontwerp van de maatregel is overgelegd aan de beide Kamers der Staten-Generaal en binnen die termijn niet door of namens een van beide Kamers de wens te kennen wordt gegeven dat het in het ontwerp van de maatregel geregelde onderwerp wordt geregeld bij wet.
- 5. Indien naar het oordeel van Onze Minister handelingen als bedoeld in artikel 2 of 3 ten aanzien van een middel onverwijd moeten worden verboden en de totstandkoming van een algemene maatregel van bestuur als bedoeld in het eerste of tweede lid niet kan worden afgewacht, kan het middel daartoe bij ministeriële regeling worden aangewezen. Onze Minister draagt ervoor zorg dat tegelijk met de vaststelling van deze ministeriële regeling het ontwerp van een algemene maatregel van bestuur met dezelfde inhoud ter beoordeling aan de ministerraad wordt aangeboden. De ministeriële regeling blijft, behoudens eerdere intrekking, van kracht totdat de algemene maatregel van bestuur waarbij het betreffende middel wordt aangewezen in werking treedt, doch uiterlijk tot een jaar na het inwerkingtreden van de regeling.

• Artikel 3b

- 1. Elke openbaarmaking, welke er kennelijk op is gericht de verkoop, aflevering of verstrekking van een middel als bedoeld in artikel 2 of artikel 3 te bevorderen, is verboden.
- 2. Het in het eerste lid vervatte verbod geldt niet ter zake van openbaarmaking in het kader van medische of wetenschappelijke voorlichting.

• Artikel 3c

- 1. Bij algemene maatregel van bestuur kunnen middelen en toepassingen worden aangewezen waarvoor een in artikel 2 of 3 omschreven verbod geheel of ten dele niet geldt.
- 2. Bij algemene maatregel van bestuur kunnen met betrekking tot middelen als bedoeld in lijst I of II regels worden gesteld om naleving van de bepalingen van het Enkelvoudig Verdrag of het Psychotrope Stoffen Verdrag te verzekeren of om misbruik van die middelen te voorkomen.

• Artikel 4

- 1. Het is verboden een middel als bedoeld in lijst I of II voor te schrijven op recept, tenzij het middel daartoe, in het belang van de volksgezondheid, is aangewezen bij algemene maatregel van bestuur. Bij de maatregel kunnen voorschriften worden gesteld ter zake van het recept en het doel waarvoor een middel wordt voorgeschreven.

Een krachtens de eerste volzin vastgestelde algemene maatregel van bestuur treedt niet eerder in werking dan acht weken na de datum van uitgifte van het Staatsblad waarin hij is geplaatst.

Van de plaatsing wordt onverwijd mededeling gedaan aan de beide kamers der Staten-Generaal. In het belang van de volksgezondheid kan, in afwijking van de eerste volzin, bij ministeriële regeling een middel worden aangewezen dat mag worden voorgeschreven op recept, zolang het middel tevens is aangewezen krachtens artikel 3a, vijfde lid.

- 2. Het bestellen van een middel als bedoeld in lijst I of II, door:
 - a. beroepsbeoefenaren als bedoeld in artikel 5 eerste lid,
 - b. instellingen en personen als bedoeld in artikel 5 tweede lid en derde lid, en
 - c. houders van een ontheffing als bedoeld in artikel 6.

geschiedt met inachtneming van bij ministeriële regeling vastgestelde voorschriften.

- 3. Het is verboden ter verkrijging van enig middel, in lijst I en II bedoeld:
 - a. een vals of vervalst recept aan te bieden;
 - b. een recept aan te bieden, waarin een andere naam of een ander adres is vermeld dan de naam of het adres van degene te wiens behoeve het recept is voorgeschreven.

• Artikel 5

- 1. Bij algemene maatregel van bestuur worden voorschriften gesteld ter zake van het afleveren van krachtens artikel 4 aangewezen middelen. Onverminderd deze algemene maatregel van bestuur, is het verbod op het bereiden, bewerken, verwerken, verkopen, afleveren, verstrekken, vervoeren of aanwezig hebben van een middel bedoeld in lijst I of II, niet van toepassing op:
 - a. apothekers en apotheehoudende artsen indien zij krachtens artikel 4 eerste lid, aangewezen middelen voor geneeskundige doeleinden bereiden, bewerken, verwerken, verkopen, afleveren, verstrekken, vervoeren of aanwezig hebben en deze werkzaamheden geschieden binnen de normale beroepsuitoefening;
 - b. dierenartsen, indien zij de krachtens artikel 4 aangewezen middelen voor diergeneeskundige doeleinden verkopen, afleveren, verstrekken, vervoeren of aanwezig hebben.
- 2. De verboden inzake het verstrekken, vervoeren of aanwezig hebben van middelen als bedoeld in lijst I of II, zijn voorts niet van toepassing op daartoe bij algemene maatregel van bestuur aangewezen instellingen en op hen die de desbetreffende middelen in de aanwezige hoeveelheid tot uitoefening van de geneeskunst, de tandheelkunde of de diergeneeskunde, dan wel voor eigen geneeskundig gebruik behoeven of krachtens wettelijk voorschrift in voorraad moeten hebben en langs wettige weg hebben verkregen.
- 3. Voorts kunnen, indien een noodtoestand als bedoeld in artikel 1 eerste lid, van de Coördinatiewet uitzonderingstoestanden is afgekondigd, bij koninklijk besluit, op voordracht van Onze Minister, andere instellingen of personen dan die, bedoeld in het eerste en tweede lid, worden aangewezen voor wie de verboden inzake het verstrekken, vervoeren of aanwezig hebben van middelen als bedoeld in lijst I of II, niet van toepassing zijn. Deze aanwijzing kan worden beperkt tot bepaalde gebieden en bepaalde middelen. Voorts kunnen aan de aanwijzing nadere voorschriften worden verbonden. De aanwijzing vervalt van rechtswege indien de noodtoestand wordt beëindigd, en kan voorts worden ingetrokken bij koninklijk besluit, op voordracht van Onze Minister.
- 4. De verboden inzake het vervoeren of aanwezig hebben zijn bovendien niet van toepassing op hen die de middelen vervoeren of daartoe aanwezig hebben in opdracht van degene die tot zodanig vervoer bevoegd is.

• **Artikel 6**

- 1. Onze Minister kan, met inachtneming van artikel 6, eerste lid, ontheffing verlenen van een verbod als bedoeld in artikel 2 of 3. Hij kan voorts een ontheffing verlengen, wijzigen, aanvullen of intrekken.
- 2. Een ontheffing of een verlenging daarvan wordt verleend voor ten hoogste vijf jaren, met dien verstande dat een ontheffing van een verbod als bedoeld in artikel 2, onder A, of artikel 3, onder A, wordt verleend per geval en voor ten hoogste zes maanden.
- 3. Onze Minister stelt de aanvrager van een ontheffing of van een verlenging daarvan binnen drie maanden na ontvangst van de aanvraag in kennis van zijn beslissing.

• **Artikel 7**

- 1. Voor de behandeling van een aanvraag voor een ontheffing of een wijziging, aanvulling of verlenging daarvan, kan een vergoeding worden geheven. Voor de behandeling van een aanvraag voor een ontheffing als bedoeld in artikel 5, tweede lid, is geen vergoeding verschuldigd.
- 2. Voor een ontheffing kan jaarlijks een vergoeding worden geheven. Het eerste lid, tweede volzin, is van overeenkomstige toepassing met betrekking tot de jaarlijkse vergoeding.
- 3. De hoogte van de vergoedingen, bedoeld in het eerste en tweede lid, wordt bij ministeriële regeling vastgesteld en kan per categorie van ontheffing verschillend worden vastgesteld. Indien een ontheffing voor een periode korter dan een jaar geldt, wordt de vergoeding, bedoeld in het tweede lid, naar evenredigheid op een lager bedrag vastgesteld.

• **Artikel 7a [Vervallen per 17-03-2003]**

• **Artikel 8**

- 1. Een ontheffing kan slechts worden verleend of verlengd indien de aanvrager ten genoeg van Onze Minister heeft aangetoond:
 - a. dat daarmee het belang van de volksgezondheid of dat van de gezondheid van dieren wordt gediend;
 - b. deze nodig te hebben voor het verrichten van wetenschappelijk of analytisch-chemisch onderzoek dan wel voor instructieve doeleinden, voor zover het belang van de volksgezondheid zich hier niet tegen verzet, of
 - c. deze nodig te hebben voor het verrichten van een handeling als bedoeld in artikel 2 of 3 krachtens een overeenkomst met:
 - 1. een ander aan wie krachtens artikel 6, eerste lid, een ontheffing is verleend;
 - 2. een apotheker of apothekhoudende arts;
 - 3. een dierenarts;
 - 4. een instelling of persoon, aangewezen krachtens artikel 5, tweede of derde lid;
 - 5. een houder van een in een ander land verleende vergunning of ontheffing om de desbetreffende middelen in dat land in te voeren, voor zover het belang van de volksgezondheid zich hier niet tegen verzet.

- 2. Een ontheffing kan voorts worden verleend of verlengd indien de aanvrager deze nodig heeft voor het telen van cannabis krachtens een overeenkomst met Onze Minister.

- **Artikel 8a**

- 1. Aan een ontheffing kunnen voorschriften worden verbonden om naleving van de bepalingen van het Enkelvoudig Verdrag en het Psychotrope Stoffen Verdrag en de bij of krachtens deze wet gestelde voorschriften te verzekeren, of om misbruik van een middel als bedoeld in lijst I of II te voorkomen
- 2. In de ontheffing wordt ten minste vermeld:
 - a. voor welke van de verboden, bedoeld in artikel 2 of 3 zij wordt verleend;
 - b. voor welke doeleinden zij wordt verleend;
 - c. op welk perceel of in welke lokaliteit de desbetreffende handelingen mogen plaatsvinden;
 - d. de wijze van opslag;
 - e. de wijze van beveiliging;
 - f. de manier waarop de voorraadadministratie is ingericht.

- **Artikel 8b**

Een ontheffing of een verlenging daarvan wordt geweigerd indien de aanvrager ingevolge een onherroepelijk geworden rechterlijke uitspraak onder curatele is gesteld dan wel zijn goederen onder bewind zijn gesteld.

- **Artikel 8c**

- 1. Een ontheffing of een verlenging daarvan kan worden geweigerd in het geval en onder de voorwaarden, bedoeld in artikel 3 van de Wet bevordering integriteitsbeoordelingen door het openbaar bestuur.
- 2. Met het oog op toepassing van het eerste lid, kan het Bureau bevordering integriteitsbeoordelingen door het openbaar bestuur, bedoeld in artikel 8 van de in het eerste lid genoemde wet, om een advies als bedoeld in artikel 9 van die wet worden gevraagd.

- **Artikel 8d**

Een ontheffing wordt ingetrokken:

- a. op aanvraag van de houder van de ontheffing;
- b. indien het belang van de volksgezondheid dit vordert;
- c. indien naar het oordeel van Onze Minister de doeleinden waarvoor de ontheffing is verleend niet meer gerealiseerd kunnen worden.

- d. indien een krachtens artikel 7, tweede lid, verschuldigde vergoeding niet binnen 30 dagen na heffing is voldaan en evenmin gevolg is gegeven aan de aanmaning van Onze Minister, gedaan na afloop van die termijn, om alsnog binnen acht dagen te betalen.

• **Artikel 8e**

- 1. Een ontheffing kan worden ingetrokken:
 - a. indien de houder van de ontheffing handelt in strijd met een bij of krachtens deze wet gesteld voorschrift;
 - b. in het geval en onder de voorwaarden, bedoeld in artikel 3 van de Wet bevordering integriteitsbeoordelingen door het openbaar bestuur.
- 2. Met het oog op toepassing van het eerste lid, onder b, kan het Bureau bevordering integriteitsbeoordelingen, bedoeld in artikel 8 van de in het eerste lid, onder b, genoemde wet, om een advies als bedoeld in artikel 9 van die wet worden gevraagd.

• **Artikel 8f**

- 1. Degene wiens ontheffing wordt ingetrokken ontdoet zich van de middelen waarop de ontheffing betrekking heeft, gedurende het tijdvak, gelegen tussen de mededeling van de intrekking en de laatste dag waarop de ontheffing geldt. Hij ontdoet zich van die middelen hetzij door vernietiging, hetzij door overdracht aan personen, rechtspersonen daaronder begrepen, die bevoegd zijn tot het verrichten van handelingen als bedoeld in artikel 2 of 3.
- 2. In afwijking van het eerste lid, ontdoet de houder van een ontheffing voor de teelt van hennep zich van de middelen waarop de ontheffing betrekking heeft, hetzij door vernietiging van die middelen, hetzij door overdracht daarvan aan Onze Minister.

• **Artikel 8g**

Een ontheffing vervalt:

- a. door het overlijden van de houder;
- b. indien ingevolge een onherroepelijk geworden rechterlijke uitspraak de houder van de ontheffing onder curatele is gesteld dan wel zijn goederen onder bewind zijn gesteld;
- c. indien de rechtspersoon aan wie de ontheffing is verleend, wordt ontbonden, fuseert en niet de verkrijgende rechtspersoon is, of wordt gesplitst.

• **Artikel 8h**

Onze Minister draagt ervoor zorg dat

- a.in Nederland voldoende hennep wordt geteeld voor wetenschappelijk onderzoek naar de geneeskundige toepassing van hennep, hasjesj en hennepolie of voor de productie van geneesmiddelen;
- b.de geteelde hennep, bedoeld onder a, wordt gebruikt voor een onder a genoemd doel.

- **Artikel 8i**

- 1.Onze Minister verleent niet meer onthefingen van het verbod tot teelt van hennep dan nodig is voor de in [artikel 8h](#) bedoelde doeleinden en voor de veredeling van hennep.
- 2.Een ontheffing van het verbod op het telen van hennep dan wel tot het verwerken, bewerken of vervoeren van hennep, hasjesj en hennepolie voor de in [artikel 8h](#) genoemde doeleinden, wordt slechts verleend aan degene met wie Onze Minister ter zake een overeenkomst tot het verrichten van zodanige handelingen aangaat.
- 3.Een overeenkomst als bedoeld in het tweede lid eindigt van rechtswege met ingang van de datum waarop de aan de wederpartij verleende ontheffing wordt ingetrokken of vervalt.
- 4.In een overeenkomst als bedoeld in het tweede lid, wordt in elk geval bepaald dat de wederpartij van Onze Minister de geteelde hennep binnen vier maanden na het oogsten uitsluitend aan hem verkoopt en aflevert en de overtollige hennep vernietigt.
- 5.Onze Minister is met uitsluiting van anderen bevoegd hennep, hasjesj en hennepolie:
 - a.binnen of buiten het grondgebied van Nederland te brengen;
 - b.te verkopen en af te leveren;
 - c.aanwezig te hebben, met uitzondering van de voorraden die worden beheerd door degenen die ontheffing hebben deze middelen te telen, te bewerken of te verwerken.
- 6.Het vijfde lid is niet van toepassing voor zover toepassingen van hennep, hasjesj of hennepolie krachtens [artikel 3c eerste lid](#), zijn aangewezen.

- **Artikel 8j**

Met het toezicht op de naleving van het bepaalde bij of krachtens deze wet zijn belast de ambtenaren van het Staatstoezicht op de volksgezondheid

- **Artikel 8k**

Met het opsporen van de in deze wet strafbaar gestelde feiten zijn, behalve de bij of krachtens [artikel 141 van het Wetboek van Strafvordering](#) aangewezen personen, belast de ambtenaren, bedoeld in [artikel 8i](#), en de ambtenaren van de rijksbelastingdienst, bevoegd inzake douane.

- **Artikel 9**

- 1. De opsporingsambtenaren hebben, voor zover dat redelijkerwijs voor de vervulling van hun taak nodig is, toegang:
 - a. tot de vervoermiddelen, met inbegrip van woongedeelten, waarvan hun bekend is, of waarvan redelijkerwijze door hen kan worden vermoed, dat daarmede ingevoerd of vervoerd worden of dat daarin, daarop of daaraan bewaard worden of aanwezig zijn middelen als bedoeld in lijst I of II;
 - b. tot de plaatsen, waar een overtreding van deze wet gepleegd wordt of waar redelijkerwijze vermoed kan worden, dat zodanige overtreding gepleegd wordt.
- 2. Zij zijn bevoegd een persoon, verdacht van een bij deze wet als misdrijf strafbaar gesteld feit, bij het bestaan van ernstige bezwaren tegen deze, aan de kleding te onderzoeken.
- 3. Zij zijn te allen tijde bevoegd tot inbeslagneming van daarvoor vatbare voorwerpen. Zij kunnen daartoe hun uitlevering vorderen.
- 4. De officier van justitie of de hulpofficier van justitie voor wie de verdachte wordt geleid of die zelf de verdachte heeft aangehouden is bevoegd een persoon die zojuist binnen het grondgebied van Nederland is binnengekomen of die op het punt staat dit grondgebied te verlaten, en die is aangehouden terzake van een bij deze wet als misdrijf strafbaar gesteld feit, een vordering te geven tot medewerking aan een urineonderzoek, gericht op het aantonen van de aanwezigheid in het lichaam van middelen als bedoeld in lijst I of II.

• **Artikel 9a**

Onze Minister is bevoegd een bestuurlijke boete van ten hoogste € 33 500,- op te leggen ter zake van een gedraging die in strijd is met het bepaalde bij of krachtens artikel 3c, 4 eerste of tweede lid, of 5 eerste lid.

• **Artikel 10**

- 1. Hij die handelt in strijd met:
 - a. een in artikel 2, het in artikel 3b eerste lid, of een in artikel 4 derde lid, gegeven verbod;
 - b. een krachtens artikel 3c tweede lid, of artikel 4 eerste of tweede lid, gegeven voorschrift;
 - c. een krachtens artikel 8a eerste lid, aan een ontheffing verbonden voorschrift;wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste zes maanden of geldboete van de vierde categorie.
- 2. Hij die opzettelijk handelt in strijd met het in artikel 3b eerste lid, of het in artikel 4 derde lid, gegeven verbod, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vier jaren of geldboete van de vijfde categorie.
- 3. Hij die opzettelijk handelt in strijd met het in artikel 2 onder C, gegeven verbod wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes jaren of geldboete van de vijfde categorie.
- 4. Hij die opzettelijk handelt in strijd met het in artikel 2 onder B of D, gegeven verbod, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste acht jaren of geldboete van de vijfde categorie.

- 5. Hij die opzettelijk handelt in strijd met een in artikel 2 onder A, gegeven verbod, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twaalf jaren of geldboete van de vijfde categorie.
- 6. Indien het feit, bedoeld in het tweede, derde onderscheidenlijk vijfde lid, betrekking heeft op een geringe hoeveelheid, bestemd voor eigen gebruik, wordt gevangenisstraf van ten hoogste een jaar of geldboete van de derde categorie opgelegd.

- **Artikel 10a**

- 1. Hij die om een feit, bedoeld in het vierde of vijfde lid van artikel 10, voor te bereiden of te bevorderen:
 - 1°. een ander tracht te bewegen om dat feit te plegen, te doen plegen, mede te plegen of uit te lokken, om daarbij behulpzaam te zijn of om daartoe gelegenheid, middelen of inlichtingen te verschaffen,
 - 2°. zich of een ander gelegenheid, middelen of inlichtingen tot het plegen van dat feit tracht te verschaffen,
 - 3°. voorwerpen, vervoermiddelen, stoffen, gelden of andere betaalmiddelen voorhanden heeft, waarvan hij weet of ernstige reden heeft om te vermoeden dat zij bestemd zijn tot het plegen van dat feit,wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes jaren of geldboete van de vijfde categorie.
- 2. Niet strafbaar is hij die de in het eerste lid omschreven feiten begaat met betrekking tot het binnen of buiten het grondgebied van Nederland brengen van een geringe hoeveelheid, bestemd voor eigen gebruik.

- **Artikel 11**

- 1. Hij die handelt in strijd met een in artikel 3 gegeven verbod, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste een maand of geldboete van de tweede categorie.
- 2. Hij die opzettelijk handelt in strijd met een in artikel 3 onder B, C of D, gegeven verbod, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren of geldboete van de vierde categorie.
- 3. Hij die in de uitoefening van een beroep of bedrijf opzettelijk handelt in strijd met een in artikel 3 onder B, gegeven verbod, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes jaren of geldboete van de vijfde categorie.
- 4. Hij die opzettelijk handelt in strijd met een in artikel 3 onder A, gegeven verbod, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vier jaren of geldboete van de vijfde categorie.
- 5. Indien een feit als bedoeld in het tweede of vierde lid, betrekking heeft op een grote hoeveelheid van een middel, wordt gevangenisstraf van ten hoogste zes jaren of geldboete van de vijfde categorie opgelegd. Onder grote hoeveelheid wordt verstaan een hoeveelheid die meer bedraagt dan de bij algemene maatregel van bestuur bepaalde hoeveelheid van een middel.
- 6. Het tweede lid is niet van toepassing, indien het feit betrekking heeft op een hoeveelheid van hennep of hasjesj van ten hoogste 30 gram.
- 7. Het tweede en vierde lid zijn niet van toepassing, indien het feit betrekking heeft op een geringe hoeveelheid, bestemd voor eigen gebruik, van de in lijst I vermelde middelen, met uitzondering van hennep en hasjesj.

- **Artikel 11a**

- 1. Deelneming aan een organisatie die tot oogmerk heeft het plegen van een misdrijf als bedoeld in artikel 10, derde, vierde en vijfde lid, 10a, eerste lid, of 11, derde, vierde en vijfde lid, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste acht jaren of geldboete van de vijfde categorie.
- 2. Artikel 1-40, derde en vierde lid, van het Wetboek van Strafrecht is van overeenkomstige toepassing

- **Artikel 12**

Indien de waarde van de zaken waarmee of met betrekking tot welke de feiten, strafbaar gesteld in de artikelen 10, eerste tot en met vijfde lid, 10a, eerste lid, 11, tweede tot en met vijfde lid, en 11a zijn begaan, of die geheel of gedeeltelijk door middel van die feiten zijn verkregen, hoger is dan het vierde gedeelte van het maximum van de geldboete op die feiten gesteld, kan, ook indien het feit door een natuurlijke persoon is begaan, een geldboete van de naast hogere categorie worden opgelegd.

- **Artikel 13**

- 1. De in artikel 10, eerste lid, en artikel 11, eerste lid, strafbaar gestelde feiten zijn overtredingen.
- 2. De in de artikelen 10, tweede tot en met zesde lid, 10a, eerste lid, 11, tweede tot en met vijfde lid, en 11a strafbaar gestelde feiten zijn misdrijven.
- 3. De Nederlandse strafwet is toepasselijk op ieder die zich buiten Nederland schuldig maakt aan:
 - a. een der in artikel 10a, eerste lid, strafbaar gestelde feiten voorzover die zijn gepleegd om het in artikel 10, vijfde lid, strafbaar gestelde feit voor te bereiden of te bevorderen, dan wel
 - b. poging tot of deelneming aan het in artikel 10, vijfde lid, strafbaar gestelde feit.

- **Artikel 13a**

Onverminderd het bepaalde in de artikelen 33 tot en met 35 en 36b tot en met 36d van het Wetboek van Strafrecht worden de in lijst i of ii bedoelde middelen verbeurd of aan het verkeer onttrokken verklaard.

- **Artikel 13b**

- 1. De burgemeester is bevoegd tot oplegging van een last onder bestuursdwang indien in woningen of lokalen dan wel in of op bij woningen of zodanige lokalen behorende erven een middel als bedoeld in lijst i of ii wordt verkocht, afgeleverd of verstrekt dan wel daartoe aanwezig is.
- 2. Het eerste lid is niet van toepassing indien woningen, lokalen of erven als bedoeld in het eerste lid, gebruikt worden ter uitoefening van de artsnijbereidkunst, de geneeskunst, de tandheelkunst of de diergeneeskunde door onderscheidenlijk apothekers, artsen, tandartsen of dierenartsen.

- **Artikel 14**

Deze wet kan worden aangehaald onder de titel "Opiumwet".

- **Artikel 15**

Deze wet treedt in werking met ingang van een door Ons te bepalen dag.

Op dat tijdstip vervalt de wet van 4 oktober 1919, *Stb.* nr. 592, houdende vaststelling van bepalingen, betreffende het opium en andere verdoovende middelen, zoals deze wet gewijzigd is bij de wet van 29 juni 1925, *Stb.* nr. 308.

- Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst en dat alle Ministerieele Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven ten Paleize het Loo, den 12den Mei 1928

WILHELMINA

De Minister van Arbeid, Handel en Nijverheid,

J. R. SLOTEMAKER DE BRUÏNE.

De Minister van Binnenlandsche Zaken en Landbouw,

J. B. KAN.

De Minister van Financiën,

DE GEER.

De Minister van Waterstaat,

H. v. d. VEGTE.

Uitgegeven den een en dertigsten Mei 1928

De Minister van Justitie,

J. DONNER.

-

Postbus 418 9700 AK Groningen

Telefoon (050) 365 44 44
Telefax 050-3654691
team 11
Doorkiesnummer 050-3654519

1ste brief

Datum
2 juni 1997

Uw kenmerk

Kenmerk
Voorlichting

Betreft
Belastingplicht

Gechte heer, mevrouw,

Zoals U reeds bekend zal zijn is er sprake van grote onduidelijkheid aangaande de verdiensten die worden gegenereerd met de handel in de diverse roesmiddelen.

Door de Belastingdienst wordt over het algemeen het standpunt ingenomen dat waarmee ook een inkomen wordt gegenereerd, het te allen tijde dient te worden aangegeven in zijn of haar aangifte inkomstenbelasting.

Het doet er dus niet toe of er sprake is van inkomsten uit legale bronnen of van inkomsten uit illegale bronnen, het moet worden aangegeven bij de fiscus.

De fiscus heeft geen oordeel over de wijze waarop deze inkomsten worden verkregen.

Er bestaat een grote achterstand op het gebied van het indienen van aangiften over inkomsten uit de kweek, productie en verkoop van roesmiddelen en daarom heeft de fiscus in Groningen besloten hiervoor een project te starten.

Om U duidelijk te maken wat de bedoeling is van de Belastingdienst, een antwoord te geven op de meeste aan ons gestelde vragen en meer duidelijkheid te verschaffen, is door ons deze brief bij de aan ons bekende verkooppunten van roesmiddelen neergelegd.

Wat beoogt de Belastingdienst Ondernemingen Groningen?

1. Het doel van de Belastingdienst is een heffing van belasting bij alle werkzame personen in deze branche. In dit kader zijn al veel bezoeken afgelegd en afspraken gemaakt.
2. Bekendheid geven aan de fiscale regelgeving op dit punt.
3. Vrijwillige aanmelding bij de Belastingdienst van de in deze branche werkzame ondernemers. (De reden hiervoor is dat alle roesmiddelen verkopende en producerende personen als zelfstandig ondernemer worden aangemerkt in de zin van de Algemene wet rijksbelastingen c.s. wet Inkomstenbelasting)

Kan de Belastingdienst informatie verstrekken aan andere diensten zoals Justitie e.d.?

De informatie welke de fiscus verkrijgt uit aangiften e.d. van de diverse klanten is puur vertrouwelijk en valt onder de geheimhoudingsverplichting. De voorschriften hiervoor zijn vastgelegd in artikel 67 van de Algemene wet inzake rijksbelastingen en in het interne voorschrift informatieverstrekking Belastingdienst.

Kortweg komt het hierop neer. Hoe van de geheimhoudingsplicht zo naar weg vallen. De door de fiscus verkregen informatie kan niet worden uitgeleverd op eigen initiatief van de belastingdienst noch op opvraag van een andere overheidsdienst. Hierop zijn een paar uitzonderingen!!!!

Ten eerste is er een inmiddels landelijk bekend systeem waarbij de uitkeringsinstanties over de belastbare inkomens van alle klanten geautomatiseerd de beschikking hebben.

Dit origineel is
alleen geldig als deze
Bezoekadres

In uw antwoord datum en kenmerk van deze brief vermelden. Stempel ROOD IS. Hoofstede de Grootkade 11

05/02/2013 08:49 045

hytaze 5

97

Beantwoording vragen bespreking met O-Groningen aanpak
coffeeshops en rapportage aan Directeur
door W. Zwerver.

bijlage

8

Rijksrecherche

1. In hoeverre is de uitvoering bij O-Groningen in overeenstemming met het concept draaiboek van de werkgroep Fiscale Vrijplaatsen?

- Het project is opgestart in februari 1996. Toen was het betreffende draaiboek nog niet aanwezig. Er wordt overigens wel gewerkt in de geest van de aanpak van fiscale vrijplaatsen:

- normalisering betrekkingen
- terugdringen gebruik sociale uitkeringen
- compliance :
 - aanmelding als ondernemer
 - naleving administratieve verplichtingen
 - doen van de vereiste aangiften

2. Is er vooraf of tijdens de actie contact geweest met de doelgroepadoptie-eenheid en welke eenheid is dat?

- Er is vooraf geen contact geweest met een adoptie-eenheid aangezien er nog geen adoptie-eenheid is voor de betreffende doelgroep (zie ook info web). Tijdens een bespreking op O-Groningen met Swilders is dit ook aangekaart. Swilders heeft toen te kennen gegeven dat het wellicht verstandig zou zijn hiervoor een eenheid (BOG?) aan te wijzen maar tot op heden heeft dat nog niet plaatsgevonden.

3. Is er omtrent de aanpak van de hennep telers vooraf contact geweest met het Ministerie van Financien? Wat is het standpunt van het Ministerie eigenlijk over een dergelijke aanpak?

- Er is vooraf geen contact geweest met het Ministerie van Financien. Wel is informatie ingewonnen bij het HIT-team te Amsterdam omtrent de daar gehanteerde aanpak coffeeshops maar aangezien dat zich voornamelijk richt op strafrechtelijke aanpak is die werkwijze niet overgenomen. In onze aanpak wordt uitgegaan van de normale belastbaarheid van bedrijfsmatige activiteiten ongeacht of deze strafrechtelijk gezien strafbaar zijn of niet. Bepalend is de belastingschuld die moet worden vastgesteld in verband met de verrichte activiteiten.

- Het standpunt van het Ministerie is nooit duidelijk gesteld. Er was op dat moment wel sprake van een lopende procedure inzake de aftrekbaarheid van de voorbelasting met betrekking tot coffeeshops. Deze procedure (beperking aftrek voorbelasting) is door de fiscus verloren (HR 28 jan. 1998 nr. 33 077). Ook was er sprake van het te hanteren tarief voor de omzetbelasting inzake verkoop van hennepplanten. Daarbij was altijd uitgegaan van het algemeen tarief, (brief van directie op vragen van o.a. dhr. Beckers) maar aangezien thans het standpunt is ingenomen dat ook de verkoop van hennepplanten niet tot een omzetbelastingsschuld leidt (zie verslag vakgroep OB), vinden er thans teruggaven plaats van ten onrechte opgelegde aanslagen omzetbelasting in verband met dit aspect.

- Tijdens een werkbezoek van Swilders en Fuchs aan onze eenheid is het project wel besproken.

4. Hoe is de rolverdeling op de eenheid geweest? Wie besliste uiteindelijk over de organisatie van de voorlichtingsmiddag? Wie besliste dat er een flyer zou worden uitgegeven? Hoe is de inhoud van deze flyer tot stand gekomen?

- Geïnspireerd door de vele negatieve aangiften van de op dat moment bekende ondernemers hebben de toenmalige klantmanagers, in overleg met de teamleider, besloten de branche beter in kaart te brengen. Er is toen een segmentbehandelplan opgesteld. Gezien de correcties is in november 1996 besloten om met betrekking tot deze branche een projectmatige aanpak op te zetten waarbij de betreffende klantmanagers zouden worden ondersteund door één persoon van de fraudepool, met name voor het verzamelen van gegevens nieuwe ondernemers en contact met justitie in voorkomende gevallen. Tevens als ondersteuning ingeval van mogelijk binnentreden e.d..

Dit origineel is
alleen geldig als deze
stempel ROOD IS.

05/02/2013 08:40 045

- De organisatie van de voorlichtingsmiddag is een initiatief van de teamleiders horeca regio Noord geweest nadat op de eenheid O-Groningen een korte uiteenzetting heeft plaatsgevonden omtrent het fiscale belang van deze branche.

- De flyer is uitgegeven op initiatief van de betreffende medewerkers die op dat moment met het project bezig waren. Voor uitgifte van de flyer is contact geweest met de teamleider en Gera van Weenum die de flyer in concept heeft gekregen voordat deze is uitgezet. De flyer heeft als achterliggende gedachte, de kwekers van hennep te wijzen op de fiscale verplichtingen met betrekking tot de door hun verrichte activiteiten. (winst uit onderneming, administratieplicht etc.) De verspreiding vond plaats via de coffee- en growshops.

- De inhoud van de flyer is tot stand gekomen in samenwerking met o.a. Gera van Weenum en mede op basis van Informatie van bij ons bekende ondernemers in de branche. De doelstelling was dat het voor de doelgroep (kwekers) begrijpelijk, duidelijk en uitnodigend moest zijn.

5. Wat is de huidige stand van zaken met betrekking tot de publiciteit? Dreigt er iets? Zijn de resultaten al bekend gemaakt? Wordt er nog lacherig gereageerd op de activiteiten van O-Groningen?

- Met betrekking tot de publiciteit is duidelijk afgesproken dat de betreffende projectmedewerkers van O-Groningen geen contact hebben met de pers. Alle verzoeken om informatie en/of reacties worden doorverwezen naar Gera van Weenum.

- Voor zover bekend dreigt er niets. Wel bestaat in de branche nog steeds een bepaalde huivering om zich te melden in verband met mogelijke wetwijzigingen met betrekking tot de verplichting om informatie te verstrekken aan justitie. De kweek van hennep is thans nog een overtreding. Voor overtredingen geldt geen meldingsplicht. Wel voor misdrijven. Sinds kort (Besluit van 16 maart 1998, nr. AFZ98/976M) is het voorschrift informatieverstrekking gewijzigd voor wat betreft de meldingen van misdrijven. Omdat er volgens ons nog geen sprake is van misdrijven (mogelijk wel met ingang van 1999 indien de Opiumwet in die situatie wordt aangepast), wordt de aftrek van kosten in het kader van de kweekactiviteiten toegestaan en worden de betreffende gevallen niet gemeld.

- De resultaten zijn tot nu toe als volgt:

De meeste coffeeshophouders doen thans aangifte naar een belastbaar inkomen van ca. f 100.000,=. Voorheen was sprake van een relatief laag inkomen (ca. 25.000) dan wel negatief. Eveneens is sprake van een toename van het aantal kwekers dat zich vrijwillig meldt als ondernemer. Tijdens WTP's wordt vastgesteld dat de coffeeshophouders beter hun administratieve verplichtingen nakomen (bijhouden van een administratie en het noteren van de verkopen op daglijsten). Dit geldt ook voor de bekende hennepkwekers en klonenkwekers (bijhouden van een logboek per kweek).

- Er wordt niet lacherig gereageerd op de activiteiten van O-Groningen. In een incidenteel geval heeft een werkneemster van een coffeeshop uitlatingen in de pers gedaan die hebben geleid tot haar ontslag wegens het in discrediet brengen van de betreffende shop waarna de eigenaar al het personeel heeft verboden nog uitlatingen te doen naar de pers. De betreffende shop is thans bezig met het betalen van de vastgestelde belastingschuld naar aanleiding van een ingestelde controle. De eigenaar van de betreffende shop is momenteel één van de grootste ververs van kwekers die zich vrijwillig aanmelden als ondernemer.

Tijdens WTP's blijkt dat de branche op de hoogte is van onze activiteiten en daar respect voor heeft.

Wel blijft er twijfel bij de kwekers omtrent het wel of niet samenwerken met justitie door de fiscus en het doorgeven van informatie. Indien dat verplicht zou worden gesteld zal dat een nadelig uitwerking hebben op de mogelijkheid om belasting te heffen op bedoelde activiteiten.

6. Wat is de houding van de branche op dit moment? Is er verschil te constateren tussen de coffeeshophouders en de hennepkwekers?

- De houding van de branche is voor zover ons bekend positief ten opzichte van de Belastingdienst. Men ziet in dat ook zij, als elke ondernemer, belasting moeten betalen over de winsten die worden

Dit origineel is
alleen geldig als deze
stempel ROOD IS.

Belastingdienst

gemaakt. Wij benadrukken ook tijdens onze bezoeken dat het onverstandig is om naast het verrichten van justitieel gezien verboden praktijken zich ook nog schuldig te maken aan belastingfraude, uitkeringsfraude e.d.. Tevens benadrukken wij de mogelijkheid van omkering van de bewijslast bij het doen van een onjuiste aangifte. Over het algemeen wenst men geen problemen met de fiscus gezien de mogelijkheden van het opleggen van aanslagen indien niet de vereiste aangifte is gedaan.

- De coffeeshophouders bestaan uit diverse nationaliteiten. De thans bij ons beschreven henneptelers bestaan voornamelijk uit geboren en getogen Nederlanders. Daarnaast is er sprake van Grow-shops, tussenpersonen (bemiddeling bij verkopen van soft-drugs) koeriers en klonenkwekers. Ook hier is sprake van 95% met nederlandse nationaliteit. Tot op heden is er geen sprake van enig agressief gedrag. Verdeckte toespelingen op het verstrekken van financiële vergoedingen voor het verlagen van aanslagen komt tot op heden alleen voor bij één coffeeshouder (met meerdere shops en belangen in andere shops voorzien van stromannen/strovrouwen). De capaciteit van thans twee personen, door ziekte, voor deze branche is te weinig om voldoende aandacht te schenken aan alle klanten. Daarmee komt het project onder druk te staan. Vooralsnog is er geen zicht op dat er meer capaciteit beschikbaar wordt gesteld. Daarbij moet worden bedacht dat men niet te lang (max. 3 jaar) in deze branche werkzaam moet zijn.

7. Is er nog overleg met Justitie over het feit dat de Belastingdienst op de hoogte is van de activiteiten van een aantal henneptelers? Wat is het standpunt van Justitie daaromtrent? En met betrekking tot de kleine kwekers?

Belastingrij

- Justitie is op de hoogte van het feit dat bij de Belastingdienst meer kwekers beschreven zijn dan zij als verdachte hebben. Zij zijn tevens op de hoogte van het feit dat wij de namen van de betreffende ondernemers niet doorgeven. De mensen van de praktijk zijn over het algemeen tevreden over het feit dat de kwekers in ieder geval belasting betalen over hun activiteiten en dat misbruik van sociale uitkeringen door de betreffende personen afneemt. (De kwekers die zich melden zetten legelijkertijd hun uitkering stop). Tevens is bekend dat Justitie niet de capaciteit heeft om alle kwekers op te pakken. In het onderhavige geval is sprake van dwelen met de kraan open. Het heeft ook niet meer een hoge prioriteit bij justitie. Er is wel contact met Justitie indien zij bezig zijn met een bepaald onderzoek. Wij zorgen er zoveel mogelijk voor justitie niet voor de voeten te lopen. Dat het contact verder goed is moge wel blijken uit het feit dat wij regelmatig worden bezocht door mensen van BFO die wij van informatie voorzien omtrent de opbrengstberekening bij kwekerijen en coffeeshops.

- Er wordt geen verschil gemaakt tussen kleine en grote kwekers. Indien justitie een kwekerij oprott trachten wij middels een eventueel persbericht te achterhalen wie de betreffende kweker is. Als het een bij ons bekende kweker is meldt hij/zij zelf wel dat Justitie is geweest. Er is ook geen duidelijke schelding aan te brengen tussen "Grote" en "Kleine" kwekers aangezien de kweekmethoden nogal kunnen verschillen. Het aantal planten hoeft niet direct een criterium te zijn. Eveneens is het aantal oogsten per jaar geen vast criterium. Wij gaan over het algemeen uit van het feit dat een kweker in zijn eigen levensbehoefte moet kunnen voorzien met betrekking tot zijn/haar activiteiten. Soms wordt er naast deze activiteiten nog met een deeltijdbaai gewerkt ten behoeve van de ziektekostenverzekering.

8. Wat is het standpunt van het Ministerie met betrekking tot het niet melden van strafbare feiten door de Belastingdienst?

- Wij baseren ons op het voorschrift informatie-verstrekking. Aangezien er hier sprake is van overtredingen bestaat er geen meldingsplicht. De uitvoer van henneproducten wordt als misdrijf beschouwd. De ons bekende kwekers voeren echter niet zelf uit. Er wordt naar alle waarschijnlijkheid wel, evt. via de coffeeshops, aan buitenlanders verkocht die het vervolgens zelf mee de grens over nemen. Wij hebben daar echter geen zicht op.

Indien de hoogte van de correcties daar aanleiding toe geeft vindt aanmelding conform de aanmeldingsrichtlijnen plaats. De FIOD heeft echter al aangegeven dat zij met deze zaken weinig tot niets kunnen doen omdat er over het algemeen sprake is van verwerping van de administratie waardoor het strafrechtelijk bewijs moeilijk te leveren zal zijn.

Dit origineel is
alleen geldig als deze
stampel ROOD IS

9. Hoe loopt de aanpak op dit moment? Welke activiteiten worden ondernomen en door wie?

- Door capaciteitsgebrek kan er geen tijd worden besteed aan het opsporen van nieuwe ondernemers hetgeen tot fiscaal verlies zal leiden. Door het reeds geruime tijd wegvallen van de assistentie uit de Fraudepool is er nagenoeg geen ruimte meer voor informatieverzameling en regelmatige bezoeken aan de klanten. Een aantal werkzaamheden moeten nu in de avonden worden verricht hetgeen verzwarend werkt. Variatie in koppels is thans niet meer mogelijk.

De activiteiten bestaan thans uit het bijhouden van bestaande contacten en het bezoeken van klanten indien mogelijk. Tevens worden nog niet bekende ondernemers aan de hand van b.v. krantenberichten c.q. tips gesignaleerd. Indien mogelijk wordt een aankondigingsbrief verstuurd voor het opleggen van een voorlopige aanslag, wordt de betreffende personen opgenomen als ondernemer en wordt de aangekondigde voorlopige aanslag opgelegd indien geen reactie wordt ontvangen. Er is tevens veel contact met de invorderaar inzake het betalingsgedrag van de betreffende ondernemers en vinden gesprekken altijd in koppelverband plaats evenals de "normale" WTP's. Thans zijn de twee personen die ook met de activiteiten zijn begonnen (Jan Olsder en Wijtze Zwerver) werkzaam voor het project.

10. Wat zijn de echte resultaten van deze activiteiten gemeten vanaf het begin van de actie tot heden? Splitsing in coffeeshops en telers. Is er een nulmeting gedaan?

- Voor wat betreft de splitsing zou er sprake moeten zijn van :

1. Coffeeshops
2. Hennepkwekers
3. Klonenkwekers
4. Grow-shops
5. Bemiddelingsbedrijven
6. Koeriers
7. XTC-handel
8. Harddrugsdealers

De harddrugsdealers en XTC-handelaren zijn alleen opgenomen indien daarvan een PV van Justitie aanwezig was. Gebleken is dat aan deze doelgroepen weinig tot geen aandacht meer geschonken hoeft te worden aangezien er over het algemeen sprake is van onverhaalbare situaties. Slechts in uitzonderlijke gevallen is het nog mogelijk geld te achterhalen. (thans in één geval).

De eerste vier categorieën vormen het grootste belang en risico zodat daar ook de meeste aandacht naar uit is gegaan.

Dit origineel is
alleen geldig als deze
setommal ROOD IS

05/02/2015 08:40 049

Belastingdienst

05/02/2012 08:40 050

Voor wat betreft de eerste zes categorieën kan het volgende overzicht worden gemaakt:

	Coffee-shops	Hennep kwekers	Klonen kwekers	Cow-shops	Bemiddelings-bedrijven	Koeriers
Aantal per 1-1-95	34	1	0	3	0	1
Aantal per 1-1-98	68	45	11	10	4	4
Personeel per 1-1-95	37	0	0	5	0	0
Personeel per 1-1-98	101	0	0	10	0	0
Bijgetelde omzet	4.500.000	1.300.000	63.000	2.350.000	350.000	150.000
Opgelegde voorlopige	1.700.000	1.800.000	82.500	450.000	40.000	35.000
Binnen-gekomen	3.400.000	1.200.000	55.000	250.000	65.000	50.000
Verwachte opbrengst voor toekomst per jaar	2.000.000	5.000.000	750.000	4.000.000	100.000	75.000
Loonbelasting	600.000			100.000		

- De invorderingproblemen zijn gering. We proberen over het algemeen een compromis te sluiten over het verleden waarbij ook de invordering wordt betrokken. (betalingsregelingen e.d.). In geval er sprake is van een faillissement moeten wellicht soms aanslagen oninbaar worden geleden doch dat is slechts incidenteel.

Er vindt diepgaand en frequent overleg plaats tussen de klama's en de vaste invorderaar.

11. Hoe gaan omliggende eenheden om met deze branche? Zijn er afspraken gemaakt of is Groningen de enige eenheid die actie onderneemt richting deze branche?

- Er is sprake van een bredere aanpak van de branche omdat ook O-Emmen en O-Leeuwarden de werkwijze van O-Groningen zoveel mogelijk hanteren. Na de voorlichting is Zwolle mag worden aangenomen dat de aanpak van deze branche in Groningen, Friesland, Drenthe en Overijssel redelijk gelijk is/wordt.

In Amsterdam wordt (zoals reeds is aangegeven) gewerkt met een HIT-team waarbij de Fiscus slechts optreedt in samenwerking met Justitie en er over het algemeen sprake is van een voornamelijk justitieel belang. Naar onze mening wordt de Fiscus hier slechts gebruikt voor de bevoegdheden en is het fiscale belang ondergeschikt aan het justitieel belang. Ook in andere steden in het westen van het land kent men soortgelijke samenwerkingsverbanden met justitie. Aangezien wij werken voor Financien zijn wij van mening dat het fiscale belang voorop moet staan. Derhalve gaan wij voor het innen van verschuldigde belasting en doen geen uitspraak omtrent de werkzaamheden van de betreffende ondernemers.

12. Van welke branche-informatie is gebruik gemaakt? Hoe komt men aan de gemiddelde dagomzet en het winstpercentage, de gemiddelde opbrengst per lamp etc.?

- De branche-informatie is voornamelijk opgedaan door het bezoeken van de betreffende bedrijven en door het nemen van een abonnement op HIGH-LIFE. Door het regelmatig bezoeken van de bedrijven wordt uiteraard veel branchekennis opgedaan, temeer daar de meeste ondernemers trots zijn op hun onderneming en er derhalve veel over vertellen.

Dit origineel is
alleen geldig als deze
stempel ROOD IS.

Belastingdienst

- De dagomzetten en winstpercentage zijn te bepalen door de hele bedrijfskolom in één segment te zetten en de kennis niet te versnipperen over diverse teams. Wij komen bij kwekers en weten wat voor prijs zij vragen voor hun product. Wij weten van tussenhandelaren welke prijzen zij hanteren. Wij hebben vele WTP's uitgevoerd om info te verzamelen. De grow-shops zijn over het algemeen wel bereid enige voorlichting te geven.

Voor wat betreft de gemiddelde opbrengst per lamp kan worden uitgegaan van 300 tot 400 gram per lamp van 600 watt. Er zijn diverse kweekmethoden voor wat betreft het aantal planten onder één lamp. Tevens is het van belang hoe lang men de planten voor trekt (=laat groeien) voordat ze in de bloei worden gezet. Ook is het soort plant van belang voor het maken van een theoretische berekening en is tevens van belang of op steenwol dan wel op aarde wordt gekweekt. Indien wij geen andere gegevens hebben dan het aantal lampen dan gaan wij uit van 400 gram per lamp en ca. 24 planten per lamp. Wij hebben echter ook een kweker in het bestand die slechts met twee planten onder één lamp werkt en toch 300 tot 400 gram per lamp haalt. Vandaar dat het berekenen per lamp iets meer zekerheid geeft dan het berekenen per plant. Indien wij geen gegevens hebben over het aantal lampen en enkel het aantal planten kennen, dan gaan wij voor onze berekening uit van ca. 25 gram per plant, ondanks het feit dat er dus wel informatie beschikbaar is dat dit veel hoger kan zijn.

Door de vele WTP's is ons duidelijk geworden dat met name in de stad Groningen de gemiddelde omzet per dag ca. f 1.500,= bedraagt per shop. Op dutse feestdagen wordt deze omzet verdubbeld. De shops in de omliggende gemeenten hebben een omzet van ca. f 1.000,= per dag. Ook hier is er een toename van de omzet op dutse feestdagen.

Een gemiddelde omzet per vierkante meter is niet te bepalen omdat er shops zijn die op 25m2 ca. f 1.000.000,= omzet draaien en er shops zijn met 100m2 die ook dezelfde omzet draaien. Er wordt veel afgehaald. Het aantal zitplaatsen is niet bepalend voor de omzet.

Dit origineel is
alleen geldig als deze
stempel ROOD IS.

OVERZICHT COFFESHOPPROJECT GRONINGEN

103

Aanleiding:

In 1996 zijn wij (Jan Olsder en Wijtze Zwerver) begonnen met de inventarisatie van coffeshops in de regio van Ondernemingen Groningen aangezien nagenoeg alle exploitanten aangiften inkomstenbelasting indienden met een belastbaar inkomen van negatief dan wel nihil. Het kwam ons raar voor dat er kennelijk in deze branche geen droog brood viel te verdienen terwijl menig shophouder alles in het werk stelden om maar onder het gedoogbeleid te kunnen vallen van de diverse gemeenten.

Ook was door een veldtoets al eens een controle ingesteld bij een kroeghouder annex verkoper van soft-drugs waarbij hij name de prive-vermogensvergelijking tot laag c.q. negatief netto prive concluderde. De administraties waren per definitie te verwerpen voor zover er al iets werd vastgelegd.

Met het wapen van "verwerping administratie met gevolg van omkering van de bewijslast" moest er naar onze mening toch iets te doen zijn aan de relatief lage belastingopbrengsten van de betreffende branche. Gezien de geringe loonkosten in de branche werd er kennelijk weinig met personeel gewerkt en draaide iedere ondernemer wel 20 uur per dag.

Aanpak:

Van belang was om eerst eens branchekennis te vergaren zodat we konden inschatten om welke belastingbedragen het zich handelde. Daarvoor hebben wij gesproken met mensen die werkzaam zijn in de betreffende branche als werknemer (niet direct belanghebbende) en hebben o.a. een bezoek gebracht aan het H.I.T.-team te Amsterdam.

Ook was inmiddels bekend dat wij in het bestand van O-Groningen Hennepkwekers in het bestand hadden die redelijk aan hun administratieve verplichtingen voldeden en hebben wij een abonnement op "Highlife" genomen (met recht een vakblad).

Inmiddels was men op de Eenheid overtuigd van het financiële belang en dat een projectmatige aanpak gewenst was. Reden waarom een man van de Fraudepool aan het project werd toegevoegd voor ondersteuning en info-verzameling. Marino Berghout werd uitgekozen om de betreffende assistentie te verlenen hetgeen naar onze mening een voortreffelijke keuze is geweest.

Na het verzamelen van de betreffende info hebben wij een aantal bezoeken afgelegd bij diverse shops om inzage te krijgen in de wijze van vastlegging en prijshantering. Daarbij was de ene ondernemer uiteraard scheutiger met informatie dan de andere (en overal was sprake van aanwezige personen die uiteraard allemaal net even de helpende hand boden tegen een vergoeding van nul komma nul) maar alles met elkaar gaf het ons een aardig beeld van de ons te wachten staande opbrengsten (en werkzaamheden).

Uitvoering:

Bij 99% van de shops kon de administratie (voor zover die werd bijgehouden) worden verworpen. Op basis van onze theoretische berekeningen (bv. uitgaande van een gemiddelde dagomzet van f 1.500,- per dag) konden we de omzet bepalen. Voor de berekening van de winst zijn we uitgegaan van een inkoop van 50% van de omzet. De gesprekken die daarop werden gevoerd leiden allemaal in de richting van een vaststellingsovereenkomst voor de reeds verstreken jaren waarbij de bedragen varieerden tussen f 50.000 en f 150.000 gulden belastinggeld voor de jaren 1993 t/m 1997.

Tevens werden direct tamelijk hoge voorlopige aanslagen opgelegd voor het lopende jaar waardoor menig ondernemer zich genoodzaakt zag een regeling te treffen omdat anders de zaak zou worden verkocht en mogelijk het gedoogbeleid (uitstervingsbeleid van gemeenten) voor hun niet meer van toepassing zou zijn.

Dit origineel is
alleen geldig als deze

Om goed zich te houden op de prijzen in de branche bleek het noodzakelijk goed contact te hebben met kwekers waardoor wij in de mening werden gesterkt dat in deze branche een bedrijfskolomsgewijze aanpak noodzakelijk was. Bij contact met de kwekers bleek dat ook de Growshops een belangrijke rol speelden in de branche waardoor ook deze bedrijven aan de bedrijfskolom werden toegevoegd (levering van de stekken(klonen) en alle kweekbenodigdheden (lampen, voeding, kennis inrichting kwekenj, ventilatoren)).

Om de branche binnen de eenheid goed te kunnen indelen werd branchecode 6722 gebruikt (de branche-code voor koffiehuizen) waarbij de ondernemers die inderdaad slechts alleen koffie en thee verkochten werden overgeboekt naar branchecode 6723. Op de eenheid werd aan ieder team doorgegeven dat ondernemers die iets met de softdrugs te maken hadden of hebben werden overgeboekt naar Team 11 (horeca) van waaruit het project wordt gedraaid.

Administratieve verplichtingen:

Thans zijn wij zover dat iedere coffee-shop een administratie bijhoudt met betrekking tot de dagelijkse verkopen (dagstaat met begin- en eindvoorraad en aantekening per verkoop, gesplitst naar soort) en boeking van de inkoop gesplitst naar soort en hoeveelheid en geboekt op datum van inkoop). Wij hebben ulteraard niet de illusie dat alles wordt geboekt maar er is thans sprake van een redelijke administratie en acceptabele aangiften.

Het is wel van belang regelmatig de shops te bezoeken en daarbij de daglijsten af te tekenen, waarbij wij de omzet tot het moment van bezoek vastleggen en ook een verslag sturen dat wij zijn geweest, wat wij hebben gedaan en geconstateerd. Tevens wijzen wij er iedere keer op dat de betreffende staten en essentieel onderdeel van de administratie vormen en derhalve onder de bewaarplicht vallen. Het is niet noodzakelijk dat de administratie op het bedrijfsadres wordt bewaard, dit ter bescherming van de ondernemer tegen een mogelijke inval van justitie die dan de administratie in beslag zou kunnen nemen. (dit geldt voor alle ondernemers op de betreffende branche).

Problemen:

Bij uitvoering van de werkzaamheden bleek dat vertrouwen bij de betreffende ondernemers in de geheimhouding van de Belastingdienst ten opzichte van Justitie het grote struikelblok was. Door veelvuldig bezoeken af te leggen en te benadrukken dat gegevens niet werden doorgespeeld aan Justitie (ook middels een FLYER als Info verstrekt) behoudens een gerechtelijk vooronderzoek, werden de ondernemers toch langzaam over de streep getrokken. Het is derhalve van essentieel belang dat geen informatie wordt doorgespeeld aan Justitie omdat dan het vertrouwen van de betreffende ondernemers wordt geschaad waardoor je weer terug bent bij af.

Voorval:

Slechts één coffee-shophouder wenste zich voorsnog niet te schikken in de eis van de administratieve verplichtingen, voornamelijk omdat zijn accountant (gerenommeerd accountantskantoor waar de registeraccountant de betreffende klant behandelde) van mening was dat er niets behoefde te worden bijgehouden omdat hij het toch niet kon controleren. Naar mening van deze accountant was het boeken van 1 x per maand van een saldobedrag winst soft-drugs voldoende. Deze post hebben wij toen maar voor een volledige controle uitgeschoten en regelmatig middels WTP bezocht. Ook hebben wij deze klant beschreven voor de loonbelasting omdat wij bij ieder bezoek wel iemand achter de bar aantreffen die zogenaamd als vriend van de familie even gratis assistentie verleende. Vanaf september 1997 hebben wij de ondernemer laten opnemen voor de loonbelasting en prompt gaf de ondernemer aan dat hij per 1 september 1997 3 personen in dienst had genomen. (Thans is ook elke coffee-shop beschreven voor de loonbelasting en dragen een acceptabel bedrag af). Bij een voorlopige conclusie van de ingestelde controle hebben wij uiteraard de administratie verworpen en een theoretische omzetsberekening gemaakt waarbij wij hebben aangegeven dat wij de berekeningen hebben gemaakt naar de bij ons bekende gegevens uit de branche. De betreffende ondernemer zag zich toen wel genoodzaakt om meer bij te gaan houden met betrekking tot zijn verkopen en inkoop.

Dit origineel is
alleen geldig als deze
stempel ROOD is

De accountant was inmiddels overtuigd dat hetgeen hij gepresenteerd had in de jaarrekeningen toch niet geheel juist was. Uit de thans bijgehouden administratie blijkt een netto winst van ca. f 160.000,= per jaar op soft-drugs tegenover een aangifte van ca. 20.000,= per jaar.

Bij deze ondernemer zal het compromis wellicht wat hoger uitvallen dan bij degenen die wel op voorhand accoord zijn gegaan met een vaststellingsovereenkomst.

Na een redelijk duidelijk beeld te hebben gekregen van de coffee-shops en de Grow-shops zijn we verder gegaan met het zoeken naar de kwekers. Inmiddels is bekend dat ook de levering van stekken niet onder de wet OB valt waardoor er geen factureringsverplichting meer kan worden geëist. Voor de levering van soft-drugs kon dat al niet omdat dit geen activiteit is die leidt tot een omzetbelastingsschuld. Gezien het laatslelijke arrest inzake aftrek van voorbelasting bij een coffee-shop kan zelfs geen correctie op de voorbelasting worden aangebracht met betrekking tot de algemene kosten omdat verkoop van softdrugs niet gelijk gesteld mag worden met vrijgestelde prestaties. (Dit hadden wij al niet gedaan omdat wij vanaf het begin al die gedachte hadden)

Om meer druk uit te oefenen op de kwekers om zich te melden hebben we de FLYER uitgegeven en in het "circuit" rondverteld dat wij de bestanden van de EDON (electriciteitsverbruik) zouden opvragen (inmiddels deels uitgevoerd) waardoor we wellicht een aantal kwekers zouden kunnen traceren door middel van hoog stroomverbruik. Dit heeft inmiddels geleid tot een aantal spontane aanmeldingen van kwekers. Temeer daar wij bij de aanpak van de betreffende kwekers in het vooruitzicht hebben gesteld dat bij vrijwillige aanmelding over het verleden valt te praten maar als wij op andere wijze achter de activiteiten kwamen er weinig meer te praten bleef. In die situatie gaan we eerder over tot omkering van de bewijslast omdat niet is voldaan aan de Wet Administratieve verplichtingen. Wij merken uiteraard iedere kweker aan als ondernemer voor de inkomstenbelasting (deelname aan economisch verkeer gericht om winst te maken, organisatie van kapitaal en arbeid).

Opbrengst:

Voor 1997 is thans een opbrengst bekend van 4.500.000,= belastinggeld waarvan het grootste deel ook daadwerkelijk is ontvangen temeer omdat bij de vaststellingsovereenkomsten al duidelijke afspraken worden gemaakt over de wijze van betaling (aanbetaling van een redelijk bedrag en de rest in termijnen met een maximum van 16 maanden).

Voor 1998 kan de reguliere opbrengst als volgt worden benaderd:

Gemid. winst per cof.-sh	Aantal shops	IB-bedrag	Gemiddeld LB-bedrag	Totaal
100.000 (IB 50%)	25	1.250.000	5.000	1.375.000

Bij de kwekers is sprake van kleine (thuiskwekers, ca. 100 planten) en grote (ca. 2000 planten).

Van de kleine kwekers is sprake van een gemiddelde belastingsschuld van ca. 5.000,= per jaar. De inschatting van ca. 2000 kleine kwekers is gebaseerd op de recente uitdraai van de Edon en de signalen die wij uit het circuit krijgen.

De opbrengst bedraagt hiervan derhalve ca. 10.000.000,=.

Het vereist nog tamelijk veel investering in tijd om alle kwekers te bezoeken en te beschrijven doch gezien de geschatte opbrengst lijkt dit een acceptabele investering.

Van het aantal grote kwekers is bekend dat de winst op ca. 350.000,= per jaar uitkomt met een daartuit voortvloeiende belastingsschuld van ca. 150.000,=.

Bij ons zijn thans 3 grote kwekerijen ingeschreven als belastingplichtige ondernemers. De belastingopbrengst bedraagt derhalve 570.000,=.

Het is ons bekend dat er nog meer grote kwekerijen actief zijn in onze provincie doch dit vereist nog enige investering om die binnen te krijgen.

- Dit origineel is
alleen geldig als deze

Van de Grow-shops is ook een verschil te constateren tussen kleine, plaatselijke shops met een gemiddelde belastingschuld van ca. 10.000,- per jaar (9 ondernemers) en grote grow-shops die zelfs internationaal opereren (belasting IB/VPB) (2 stuks).

De 2 grote grow-shops (techno-grow en Bio-Bizz) zijn goed voor een belastingschuld van ca. 700.000,- LB/OB/VPB.

Bovenstaand geeft het volgende overzicht:

Coffee-shops	Kleine kwekers	Grote kwekers	Kl. Growshops	Gr. Growshops	Totaal
1.375.000	10.000.000	570.000	90.000	700.000	12.735.000

In bovenstaand overzicht is nog geen rekening gehouden met een aparte groep die zich bezig houdt met alleen het kweken van stekken dan wel uitsluitend als koerier werkzaam zijn. Hiervan zijn ca. 10 ondernemers bekend met een gemiddelde belastingschuld van 25.000,- per jaar. Dit geeft 250.000,- die nog bij het totaal moet worden opgeteld. Daarmee komt de geschatte belastingschuld op ca. 13.000.000,-.

Werkvereisten:

Om deze branche adequaat aan te kunnen pakken is het noodzakelijk dat de personen die zich daarmee bezig gaan houden goed op elkaar ingespeeld zijn en bereid zijn buiten kantooruren te werken. Er moet onderling veel vertrouwen zijn en de personen moeten stress-bestendig zijn. Er worden financiële voorstellen gedaan waardoor het noodzakelijk is dat de betreffende ambtenaren over een degelijke integriteit beschikken. Tevens moet men zich bewust zijn van de grote variatie aan cultuurverschillen en derhalve de wijze van aanpak van de verschillende ondernemers. Vooroordelen ten opzichte van buitenlandse ondernemers zijn niet op zijn plaats en zullen alleen maar leiden tot problemen.

De informatie over de betreffende ondernemers moet op een veilige (niet voor anderen toegankelijke) plaats worden bewaard (inclusief entiteit), om ongewenste uitstroom van informatie tegen te gaan.

Tevens is een goed overleg met een vaste invorderaar noodzakelijk waarbij tijdens gesprekken met ondernemers altijd tenminste twee personen van de belastingdienst aanwezig moeten zijn.

Er moet sprake zijn van een goed (informeel) contact met diverse opsporingsinstaties.

De betreffende ambtenaren moeten over veel vrijheid van handelen beschikken en daar uiteraard ook mee om weten te gaan.

Wij hebben tot op heden geen wezenlijke bedreigingen ontvangen zodat het eventuele gevaar voor de ambtenaren door ons als relatief laag wordt ingeschat. Wel dient men zich bewust te zijn van het feit dat bezoeken aan de shops in de avonduren en weekenden op weerstand van een bepaald aanwezig publiek kan stuiten maar als daar van tevoren met de ondernemer duidelijk afspraken worden gemaakt over de af te leggen bezoeken en de vereiste aanwezige bescheiden zal dat geen onoverkomelijke hindernis zijn.

Dit origineel is
alleen geldig als deze
stempel ROOD IS

Branche-gegevens:

Met de volgende door ons achterhaalde gegevens kan thans worden gewerkt:

Shops

De gemiddelde omzet per dag per coffee-shop bedraagt 1.300,- per dag.

Het bw% ten opzichte van de inkoop bedraagt ca. 100%

Er wordt altijd met personeel gewerkt

Er is geen relatie te leggen met het aantal vierkante meters bedrijfsruimte voor een coffee-shop

Er is geen directe relatie te leggen met de verkopen koffie, thee en frisdrank omdat veel shops ook een afhaalfunctie hebben. Wel kan dit als ondersteuning gelden voor een eventuele correctie bij verwerking boekhouding. (Klandizie huidige stand van zaken ten opzichte van andere shops);

Verkoopprijs wiet ca. 12,50 per gram. (10,- per 0,8 gram)

Kwekers

Opbrengst per plant ca. 25 gram

Opbrengst per lamp van 600 watt ca. 300 gram

De betreffende gegevens zijn echter afhankelijk van de wijze van kweken (aantal planten onder één lamp, lokaliteit, aarde of steenwol, computergestuurd of handmatig)

Verkoopprijs aan afnemers ca. 6.000,- per kg.

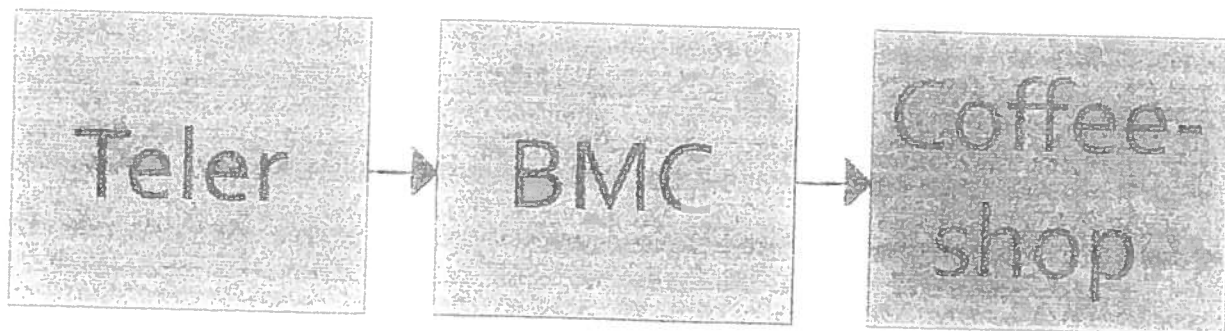
Stekkenkwekers

100 stekken per twee weken per moederplant.

Verkoopprijs ca. 5,50 per stek.

W. Zwerver

Dit origineel is
alleen geldig als deze
stempel RGOD IS.

05/02/2013 08:48:05

Bijlage 7

CONCEPT CANNABISWET 2.0

zondag, 28 oktober 2012 15:12 | Geschreven door Mario Lap | |

CONCEPT CANNABISWET 2.0

©MARIO LAP, 2012

CONCEPT TEKST VAN DE WET

WET van "datum", Stb., tot vaststelling van bepalingen betreffende Cannabis en het kader waarin haar producten voor niet medische doeleinden kunnen worden verstrekt.

Wij BEATRIX, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz. Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut!

doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het wenselijk is de Opiumwet Stb.167 te wijzigen en aan te vullen met een nieuwe wet, welke ten aanzien van de productie en verstrekking van cannabis zowel uit sociaal-hygiënisch als uit sociaal economisch oogpunt regelen stelt;

Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

1. Begripsbepalingen

Art. 1. 1. Voor de toepassing van het bij of krachtens deze wet bepaalde wordt verstaan onder:

- a. Onze Minister: Onze Minister van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur;
- b. cannabis: elk deel van de plant van het geslacht Cannabis, waaraan de hars niet is onttrokken, alsmede ieder middel bevattende een tetra-hydra-cannabinol gehalte hoger dan 0.5%; met uitzondering van de zaden en cannabis of cannabisproducten voor medische toepassingen;
- c. kweekinrichting: de besloten ruimte, waarin een in artikel 3, eerste lid, bedoeld bedrijf of de in dat lid bedoelde werkzaamheid wordt uitgeoefend, met - voor zover zij samen daarmee tot dat doel in gebruik zijn - de open aanhorigheden daarvan;
- d. verkoopinrichting: de besloten ruimte, waarin een in artikel 3, tweede lid, bedoeld bedrijf of de in dat lid bedoelde werkzaamheid wordt uitgeoefend, met - voor zover zij tezamen daarmee tot dat doel in gebruik zijn - de open aanhorigheden daarvan en de in de onmiddellijke nabijheid daarvan gelegen gedeelten van de openbare weg;
- e. bedrijfsleider: hij, die algemene leiding geeft aan een onderneming, waarin een in dit artikel onder c of d bedoeld bedrijf wordt uitgeoefend, dan wel aan de uitoefening van de bedoelde werkzaamheid in een of meer inrichtingen;
- f. beheerder: hij, die onmiddellijke leiding geeft aan de uitoefening van een in dit artikel onder c of d, bedoeld bedrijf of de bedoelde werkzaamheid in een inrichting;
- g. inspecteur: de inspecteur van het staatstoezicht op de volksgezondheid, belast met het toezicht op de naleving van het bij en krachtens deze wet bepaalde;
- h. landelijk keurmerk: door de inspecteur te verlenen waarmerk dat op de gevel van de inrichting dient te worden geplaatst en waaruit de controle door de inspecteur van in onderhavige inrichting te verstrekken cannabis blijkt.

2. Voor de toepassing van deze wet wordt onder vervaardigen begrepen raffineren en omzetten.

2. Algemene bepalingen

Art. 2.1. Het is verboden cannabis binnen of buiten het grondgebied van Nederland te brengen zonder daartoe door Onze Minister schriftelijk gegeven verlof.

2. Bij algemene maatregel van bestuur zullen nadere voorschriften ten aanzien van het in lid 1 bedoelde verlof worden vastgesteld.

3. Voor een verlof kan een jaarlijkse vergoeding worden geheven volgens een tarief, overeenkomstig bij algemene maatregel van bestuur te stellen regelen.

Art. 3.1.a. Het is verboden zonder vergunning van de inspecteur bedrijfsmatig cannabis te verbouwen, bewerken, verwerken, vervaardigen, verkopen, af te leveren, te verstrekken of te vervoeren.

b. Onder bedrijfsmatig verbouwen is niet begrepen het voor eigen gebruik kweken dan wel in bezit hebben van maximaal vijf cannabis planten en de daarvan afkomstige oogst voor eigen gebruik aan te wenden.

2. Het is verboden zonder vergunning van burgemeester en wethouders bedrijfsmatig aan particulieren cannabis te verstrekken noch voor gebruik ter plaatse noch voor gebruik elders dan ter plaatse.

Art. 4.1. Een vergunning is vereist voor iedere inrichting.

2. Geen vergunning wordt verleend voor het uitoefenen van een in artikel 3 eerste en tweede lid bedoeld bedrijf anders dan in een inrichting

3. Bij overgang van een onderneming of instelling, waarin zodanig bedrijf of zodanige werkzaamheid wordt uitgeoefend, op rechtverkrijgenden onder algemene titel gaan tevens de krachtens deze wet aan de ondernemer verleende verloven, vergunningen, verklaringen en ontheffingen - onverminderd het in deze wet ten aanzien van de intrekking en het vervallen daarvan bepaalde - op de rechtverkrijgenden over.

Art. 5.1. Voor het verkrijgen van een vergunning voor het uitoefenen van een in artikel 3 eerste en tweede lid genoemd bedrijf moet worden voldaan aan het bij en krachtens de volgende leden bepaalde.

2. De bedrijfsleiders en de beheerders dienen aan de volgende eisen te voldoen:

a. zij mogen niet onder curatele staan dan wel uit de ouderlijke macht of voogdij ontzet zijn;

b. zij mogen niet in enig opzicht van slecht levensgedrag zijn;

c. zij moeten de leeftijd van vijftientig jaar hebben bereikt.

3. Bij algemene maatregel van bestuur worden naast de in het tweede lid gestelde eisen andere eisen ten aanzien van het zedelijk gedrag van bedrijfsleiders en beheerders gesteld en kan de in dat lid onder b, gestelde eis nader worden omschreven.

4. Alvorens tot vaststelling, wijziging of intrekking van een algemene maatregel van bestuur als bedoeld in het derde lid wordt overgegaan, wordt de Centrale Raad voor de Volksgezondheid gehoord.

Art. 6.1. Voor het verkrijgen van een vergunning zoals bedoeld in artikel 3 eerste lid moet tevens worden voldaan aan het krachtens de volgende leden bepaalde.

2. De inrichting, productie en product dienen te voldoen aan bij algemene maatregel van bestuur in het belang van de volksgezondheid en sociale hygiëne te stellen eisen.

3. Tevens dient te worden medegewerkt aan de periodieke keuring en bepaling van het gehalte van de werkzame bestanddelen zoals deze zal worden verricht door een bij algemene maatregel van bestuur aan te wijzen instituut.

4. Ten aanzien van een algemene maatregel van bestuur als bedoeld in het tweede en derde lid is artikel 5, vierde lid van overeenkomstige toepassing.

Art. 7.1. Voor het verkrijgen van een vergunning zoals bedoeld in artikel 3 tweede lid moet tevens worden voldaan aan het krachtens de volgende leden bepaalde.

2. De inrichting dient te voldoen aan bij algemene maatregel van bestuur in het belang van de volksgezondheid en sociale hygiëne te stellen eisen.
3. Tevens dient de inrichting te zijn voorzien van het landelijk keurmerk zoals dit kan worden verleend door de inspecteur op nader bij algemene maatregel van bestuur te regelen wijze en voorwaarden.
4. Bij gemeentelijke verordening kunnen in dat belang ten aanzien van inrichtingen in de gemeente of in bij verordening aangewezen delen daarvan verdergaande, alsmede andere eisen worden gesteld.
5. Ingeval het vierde lid toepassing heeft gevonden, worden bij gemeentelijke verordening regelen gesteld betreffende het verlenen van ontheffing van krachtens dat lid gestelde eisen en betreffende het instellen van beroep bij gedeputeerde staten door de betrokkene tegen een besluit tot weigering of intrekking van een ontheffing.
6. Ten aanzien van een algemene maatregel van bestuur als bedoeld in het tweede en derde lid is artikel 5, vierde lid, van overeenkomstige toepassing. Een voordracht tot vaststelling, wijziging of intrekking van zodanige algemene maatregel van bestuur wordt Ons gedaan mede door Onze Minister van Volkshuisvesting en Bouwnijverheid.
7. Alvorens tot vaststelling van een verordening als bedoeld in het vierde of vijfde lid wordt overgegaan, worden de Provinciale Raad voor de Volksgezondheid en de Kamer van Koophandel en Fabrieken gehoord.
8. Ten aanzien van zodanige verordening zijn de artikelen 199, 203, 205 en 206 van de gemeentewet (Stb. 1851,85) van toepassing. Zodanige verordening wordt niet afgekondigd, alvorens haar goedkeuring onherroepelijk is geworden.

Art. 8.1. Voor het verkrijgen van een vergunning zoals bedoeld in artikel 3 eerste en tweede lid, moet bovendien onderscheidenlijk door de ondernemer of de ondernemers gezamenlijk, door een bedrijfsleider en door een beheerder worden voldaan aan bij algemene maatregel van bestuur te stellen eisen van kredietwaardigheid, van handelskennis en van vakbekwaamheid.

2. Bij of krachtens die maatregel kunnen regelen worden gesteld omtrent de wijze, waarop het voldoen aan de daarbij gestelde eisen van kredietwaardigheid moet blijken
3. Voorts worden bij of krachtens die maatregel de bewijsstukken aangewezen, waaruit het voldoen aan de daarbij gestelde eisen van handelskennis en van vakbekwaamheid moet blijken.
4. Ten aanzien van een algemene maatregel van bestuur als bedoeld in het eerste lid is artikel 5, vierde lid, van overeenkomstige toepassing.

Art. 9.1. Een krachtens artikel 3 tweede lid verleende vergunning geldt ten aanzien van het verstrekken van cannabis niet:

- a. voor andere tot de inrichting behorende lokaliteiten dan die, welke in de vergunning zijn aangewezen.
- b. voor andere gedeelten van de openbare weg dan die, waar dat verstrekken bij gemeentelijke verordening uitdrukkelijk is toegestaan
2. Bij een gemeentelijke verordening als bedoeld in het eerste lid, onder b, worden tevens voorschriften gegeven, welke door de vergunninghouders bij het op de openbare weg verstrekken van cannabis moeten worden in acht genomen.
3. Ten aanzien van zodanige verordening zijn de artikelen 199, 203, 205 en 206 van de gemeentewet van toepassing.

Art. 10. Deze wet is niet van toepassing met betrekking tot middelen van vervoer tijdens hun gebruik als zodanig.

3. Bijzondere bepalingen

Art. 11. Het is verboden een onderdeel van een inrichting gelijktijdig in gebruik te hebben voor het

bedrijfsmatig of in de uitoefening van de in artikel 3 tweede lid bedoelde werkzaamheid verstrekken van cannabis aan particulieren en de in artikel 3 eerste lid bedoelde werkzaamheid kweken dan wel verbouwen van cannabis.

Art. 12.1. Het is verboden bedrijfsmatig cannabis, cannabisproducten of spijzen en dranken die cannabis bevatten aan particulieren te verstrekken anders dan in goed gesloten verpakking:
a. die voldoet aan regelen, welke dienaangaande door Onze Minister van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur in overeenstemming met Onze Minister van Economische Zaken kunnen worden gesteld;
b. waarop de gehalten aan werkzame bestanddelen van de cannabis die zij bevat, duidelijk zichtbaar in gewichtsprocenten is vermeld.
2. Een krachtens het eerste lid, onder a, vastgestelde beschikking wordt in de staatscourant bekend gemaakt.

Art. 13.1. Het is verboden bedrijfsmatig of in de uitoefening van de in artikel 3, tweede lid bedoelde werkzaamheid cannabis te verstrekken aan personen beneden de leeftijds-grens van achttien jaar.
2. Het is degene die het in artikel 3, tweede lid, bedoelde bedrijf uitoefent, verboden toe te laten, dat in die onderdelen van de inrichting waarin cannabis wordt verstrekt personen beneden de leeftijdsgrens van achttien jaar aanwezig zijn.

Art. 14. Het is verboden bedrijfsmatig of in de uitoefening van de in artikel 3, tweede lid, bedoelde werkzaamheid cannabis te verstrekken, indien redelijkerwijs moet worden vermoed, dat dit tot verstoring van de openbare orde, veiligheid of zedelijkheid zal leiden.

Art. 15. Het is verboden enige reclame uiting of affichering ten aanzien van cannabis op een vanaf de openbare weg zichtbare plek te plaatsen anders dan het landelijk keurmerk en uitingen of affichering, die voldoen aan regelen die door Onze Minister van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur in overeenstemming met Onze Minister van Economische Zaken kunnen worden gesteld; evenals het verboden is reclame uitingen ten aanzien van cannabis te publiceren in enigerlei vorm of medium en anders dan om niet wervende activiteiten ten aanzien van cannabis aan de dag te leggen indien deze niet voldoen aan regelen die door Onze Minister van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur in overeenstemming met Onze Minister van Economische Zaken kunnen worden gesteld.

Art. 16.1. Het is degene, die een in artikel 3, tweede lid, bedoeld bedrijf of de in dat lid bedoelde werkzaamheid uitoefent, verboden in die onderdelen van de inrichting waar cannabis wordt verstrekt, gedurende de tijd, dat zij daartoe voor het publiek geopend zijn, personen beneden de leeftijdsgrens van achttien jaar dienst te laten doen.

4. Gemeentelijke belasting op het verstrekken van cannabis

Art. 17.1. De gemeentebesturen heffen jaarlijks een belasting op het uitoefenen van een in artikel 3, tweede lid bedrijf of de in dat lid bedoelde werkzaamheid naar de grondslag van de in een kalenderjaar bij die uitoefening bereikte omzet van cannabis.
2. De belasting bedraagt ten aanzien van de uitoefening van een in artikel 3, tweede lid, bedoeld bedrijf of de in dat lid bedoelde werkzaamheid ten minste Fl.10,- en ten hoogste Fl.25,- per 1000 gram cannabis of gedeelte daarvan.
3. Ten aanzien van de belasting zijn de artikelen 269-271, 280-301 en 303 van de gemeentewet van toepassing, met dien verstande, dat zij wordt geheven bij wege van aanslag.

5. Vergunningen

Art. 18.1. Onze Ministers van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur en van Economische Zaken

bepalen, welke gegevens een aanvraag om een vergunning als bedoeld in artikel 3 eerste en tweede lid dient te bevatten.

2. Bij het indienen van een aanvraag moet een bij algemene maatregel van bestuur vast te stellen bedrag worden betaald.
3. De aanvraag wordt geacht niet te zijn ingediend, zolang de krachtens het eerste lid verlangde gegevens niet zijn verstrekt of het ingevolge het tweede lid verschuldigde bedrag niet is betaald.
4. Op de aanvraag wordt binnen drie maanden beslist.
5. Een krachtens het eerste lid vastgestelde beschikking wordt in de staats courant bekend gemaakt.

Art. 19.1. Een vergunning wordt geweigerd indien:

- a. niet wordt voldaan aan de ingevolge de artikelen 5, 6 of 7 geldende eisen;
 - b. redelijkerwijs moet worden aangenomen dat de feitelijke toestand niet met het in de aanvraag vermelde in overeenstemming zal zijn
 - c. artikel 4, tweede lid, zich tegen de verlening van de gevraagde vergunning verzet.
2. Een vergunning kan voorts worden geweigerd, indien door de in de inrichting wonende echtgenoot of een aldaar wonend kind van een beheerder der inrichting niet wordt voldaan aan dezelfde eis, die ingevolge artikel 5, tweede lid, onder b, en het te dien aanzien krachtens het derde lid van dat artikel bepaalde voor de beheerders geldt.

Art. 20. Een vergunning als bedoeld in artikel 3 eerste of tweede lid wordt bovendien geweigerd indien niet is aangetoond, dat wordt voldaan aan de ingevolge artikel 8 geldende eisen.

Art. 21.1. Een vergunning wordt verleend, indien geen der in de artikelen 19 en 20 bedoelde weigeringsgronden aanwezig is.

2. Het besluit tot verlening van de vergunning als bedoeld in artikel 3 tweede lid wordt mede aan de inspecteur toegezonden. Het wordt eerst van kracht, zodra het onherroepelijk is geworden.
3. Het besluit tot weigering van een vergunning is met redenen omkleed en wordt aan de aanvrager toegezonden bij aangetekende brief.

Art. 22.1. In een vergunning worden vermeld:

- a. de plaats, waar de inrichting zich bevindt
- b. in geval van een vergunning zoals bedoeld in artikel 3 tweede lid de oppervlakten van de krachtens artikel 9, eerste lid, onder a, daarin aangewezen lokaliteiten
- c. in geval van een vergunning zoals bedoeld in artikel 3 eerste lid de totale oppervlakte te gebruiken voor de aanplant van cannabis alsmede het maximaal op enigerlei moment aanwezig te hebben aantal cannabisplanten.
- d. de bedrijfsleiders en de beheerders.

Art. 23. Indien een in een vergunning aangewezen lokaliteit zodanige verandering heeft ondergaan, dat zij terwijl nog wordt voldaan aan de ingevolge artikel 6 of 7 geldende eisen, niet langer beantwoordt aan de in de vergunning gegeven omschrijving, wordt deze omschrijving op verzoek van de vergunninghouder overeenkomstige bedoelde verandering gewijzigd.

Art. 24.1. Een vergunning wordt ingetrokken indien:

- a. de te harer verkrijging verstrekte gegevens zodanig onjuist of onvolledig blijken, dat op de aanvraag een andere beslissing zou zijn genomen, als op de beoordeling daarvan de juiste omstandigheden volledig bekend waren geweest;
 - b. niet langer wordt voldaan aan de ingevolge de artikelen 5, 6 of 7 geldende eisen;
 - c. zich in de betrokken inrichting feiten hebben voorgedaan, die de vrees wettigen, dat het van kracht blijven der vergunning gevaar zou opleveren voor de openbare orde, veiligheid of zedelijkheid;
2. De intrekking van een vergunning krachtens het eerste lid onder b, kan, voor zover de grond tot intrekking niet de persoon van de vergunninghouder betreft eerst geschieden een maand nadat van

het voornemen daartoe aan de vergunninghouder bij aangetekende brief mededeling is gedaan.
 3. Het besluit tot intrekking van de vergunning is met redenen omkleed en wordt aan de vergunninghouder toegezonden bij aangetekende brief. Het wordt eerst van kracht, zodra het onherroepelijk is geworden.

Art. 25.1. Indien burgemeester en wethouders in geval van een vergunning bedoeld in artikel 3 eerste lid van oordeel zijn dat deze vergunning op een der in artikel 24 genoemde gronden moet worden ingetrokken, doen zij daartoe onder opgave van redenen aan de inspecteur een voorstel.
 2. Binnen drie maanden na ontvangst van zodanig voorstel neemt de inspecteur daaromtrent een besluit. Hij doet daarvan schriftelijk mededeling aan burgemeester en wethouders.

Art. 26.1. Indien de inspecteur in geval van een vergunning bedoeld in artikel 3 tweede lid van oordeel is, dat deze vergunning op een der in artikel 24 genoemde gronden moet worden ingetrokken, doet hij daartoe onder opgave van redenen aan burgemeester en wethouders een voorstel.
 2. Binnen drie maanden na ontvangst van zodanig voorstel nemen burgemeester en wethouders daaromtrent een besluit. Zij doen daarvan schriftelijk mededeling aan de inspecteur.

Art. 27. Een vergunning vervalt wanneer:
 a. sedert haar verlening onherroepelijk is geworden, zes maanden zijn verlopen, zonder dat handelingen zijn verricht met gebruikmaking van de vergunning;
 b. gedurende een jaar anders dan wegens overmacht geen handelingen zijn verricht met gebruikmaking van de vergunning;
 c. de verlening van een vergunning strekkende tot vervanging van eerstbedoelde vergunning, van kracht is geworden.

6. Goedkeuring en beroep

Art. 28.1. Een verordening krachtens artikel 7 of 9 vastgesteld, behoeft de goedkeuring van gedeputeerde staten.
 2. Gedeputeerde staten beslissen binnen drie maanden na de dag, waarop zij de verordeningen ontvangen hebben.
 Zij kunnen hun beslissing eenmaal voor ten hoogste drie maanden verdagen.
 3. Indien:
 a. gedeputeerde staten binnen de in het tweede lid gestelde termijn noch een beslissing, noch een bericht, de beslissing verdagende, aan de gemeenteraad hebben ingezonden of
 b. zij, ingeval binnen die termijn zodanig bericht is ingezonden, vóór het verstrijken van de termijn, waarvoor hun beslissing verdaagd is, geen beslissing aan de gemeenteraad hebben ingezonden, wordt de verordening geacht te zijn goedgekeurd.

Art. 29.1. Alvorens te beslissen horen gedeputeerde staten:
 a. de betrokken bedrijfslichamen
 b. de inspecteur en
 c. de inspecteur van de volkshuisvesting binnen hun provincie belast met het staatstoezicht op de volkshuisvesting.
 2. Gedeputeerde staten beslissen bij een met redenen omkleed besluit.
 3. Zij doen mededeling van hun besluit aan de gemeenteraad en aan de in het eerste lid bedoelde organen.
 4. Onze Minister van Economische Zaken wijst de bedrijfslichamen aan, die voor de toepassing van het eerste lid als betrokken bedrijfslichamen worden aangemerkt.
 5. Een krachtens het vierde lid vastgestelde beschikking wordt in de Staatscourant bekend gemaakt.

Art. 30. De gemeenteraad en de in artikel 29, eerste lid, bedoelde organen kunnen binnen dertig dagen na ontvangst van de hun overeenkomstig het derde lid van dat artikel gedane mededeling bij Ons beroep instellen.

Art. 31.1. Wij beslissen bij een met redenen omkleed besluit.

De voordracht tot zodanig besluit wordt Ons gedaan door Onze Minister van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur in overeenstemming met Onze Minister van Economische Zaken en voor zover het besluit een krachtens artikel 7 vastgestelde verordening betreft, met Onze Minister van Volkshuisvesting

2. Onze beslissing wordt medegedeeld aan gedeputeerde staten, aan de gemeenteraad en aan de in artikel 29, eerste lid, bedoelde organen.

Art. 32.1. Tegen een besluit tot weigering of intrekking van een vergunning kan de betrokkene beroep instellen bij gedeputeerde staten.

2. Tegen een besluit tot verlening van een vergunning kan de burgemeester alsmede de inspecteur beroep instellen bij gedeputeerde staten.

3. Tegen een krachtens artikel 25, tweede lid of artikel 26 tweede lid, genomen besluit, houdende weigering van de intrekking van een vergunning, kan de burgemeester beroep instellen bij gedeputeerde staten.

Gelijke bevoegdheid komt de inspecteur toe, indien deze een voorstel als in die artikelen bedoeld heeft gedaan.

4. Voor de toepassing van dit artikel wordt het niet binnen de gestelde termijn besluiten met een besluit tot weigering gelijk gesteld.

Art. 33.1. Het beroepschrift, waarbij krachtens artikel 32 beroep wordt ingesteld, wordt binnen vier weken bij burgemeester en wethouders ingediend.

Dezen zenden het onverwijld door.

2. Indien het beroep is ingesteld door de burgemeester of de inspecteur, doen burgemeester en wethouders daarvan onverwijld bij aangetekende brief mededeling aan de vergunning- houder.

3. De in het eerste lid gestelde termijn begint voor de aanvrager of de vergunninghouder, alsmede voor de inspecteur met ingang van de dag, volgende op die, waarop het besluit hun is toegezonden; voor de burgemeester met ingang van de dag, volgende op die, waarop het besluit is genomen.

4. Indien binnen de daarvoor gestelde termijn geen besluit is genomen, begint de in het eerste lid gestelde termijn met ingang van de dag, volgende op die, waarop het besluit uiterlijk had moeten zijn genomen.

Art. 34.1. Gedeputeerde staten beslissen, de inspecteur gehoord, binnen twee maanden, nadat het beroep is ingesteld. Zij kunnen hun beslissing eenmaal voor ten hoogste twee maanden verdagen.

2. De besluiten van gedeputeerde staten bevatten de gronden waarop zij berusten

Art. 35. Een krachtens artikel 34 vastgesteld besluit kan, voor zover het met de wet of het algemeen belang strijdt, door Ons worden geschorst of vernietigd.

7. Overige bepalingen

Art. 36. Indien in strijd met deze wet cannabis wordt verstrekt kunnen burgemeester en wethouders het voortzetten van dat verstrekken beletten. Zij zijn daarbij bevoegd aan andere personen dan hen, die wonen in de ruimte, waarin dat verstrekken heeft plaats gevonden, de toegang tot die ruimte te ontzeggen.

Art. 37. Het is verboden ter zake van een aanvraag om een vergunning, een verklaring of een verlof onjuiste of onvolledige gegevens te verstrekken.

Art. 38. Allen die betrokken zijn of zijn geweest bij de uitvoering van deze wet, zijn verplicht tot geheimhouding van al hetgeen hun in hun hoedanigheid is bekend geworden, voor zover zij niet in hun hoedanigheid tot mededeling daarvan bevoegd of verplicht zijn.

Art. 39. Indien in deze wet geregelde onderwerpen in het belang van een goede uitvoering van deze wet nadere regeling behoeven, kan deze geschieden bij algemene maatregel van bestuur.

Art. 40. Voor zover in deze wet niet anders is bepaald, kunnen ten aanzien van de onderwerpen, waarin zij voorziet, geen provinciale of gemeentelijke verordeningen worden gemaakt.

8. Toezicht en opsporing

Art. 41.1. Onze Minister van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur wijst de inspecteur en ambtenaren van het staatstoezicht op de volksgezondheid aan belast met het toezicht op de naleving van het bij en krachtens deze wet bepaalde.

2. Onze Ministers van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur en van Economische zaken wijzen te zamen de andere ambtenaren aan, belast met het toezicht op de naleving van het bij en krachtens deze wet bepaalde.

3. Een krachtens het eerste of het tweede lid vastgestelde beschikking wordt in de Staatscourant bekend gemaakt.

Art. 42. Met de opsporing van de bij deze wet strafbaar gestelde feiten zijn belast:

- a. de ambtenaren, aangewezen bij artikel 141 van het Wetboek van Strafvordering;
- b. de krachtens artikel 41 aangewezen ambtenaren, voor zover zij door Onze Minister van Justitie daartoe zijn aangewezen.

Art. 43. De in de artikelen 41 en 42 bedoelde ambtenaren zijn bevoegd inzage te verlangen van alle bescheiden en daarvan afschrift te nemen, een en ander voor zover dit naar hun redelijk oordeel voor de vervulling van hun taak met betrekking tot deze wet nodig is.

Te dien einde kunnen zij bescheiden gedurende ten hoogste vijf dagen onder zich houden.

Art. 44.1. De in de artikelen 41 en 42 bedoelde ambtenaren zijn te allen tijde bevoegd tot het betreden van:

- a. alle lokaliteiten, waar anders dan om niet cannabis aan particulieren wordt verstrekt of waar naar hun redelijk vermoeden zodanige verstrekking plaatsvindt;
- b. alle plaatsen, waarvan de betreding naar hun redelijk oordeel voor de vervulling van hun taak met betrekking tot deze wet nodig is.

2. Zo nodig verschaffen zij zich toegang met behulp van de sterke arm.

Art. 45.1. In woningen treden de in de artikelen 41 en 42 bedoelde ambtenaren tegen de wil van de bewoner niet binnen dan in tegenwoordigheid van de burgemeester of van een commissaris van politie, dan wel voorzien van een algemene of bijzondere schriftelijke last van Onze Minister van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur, of Economische Zaken en Onze Minister van Justitie te zamen, de procureur-generaal bij het gerechtshof of de officier van justitie, of van een bijzondere schriftelijke last van één zijner hulpofficieren.

2. Van het binnentreden maken zij binnen tweemaal vierentwintig uur een proces-verbaal op, waarin van het tijdstip van het binnentreden en van het daarmee beoogde doel melding wordt gemaakt. Zij dragen zorg, dat een afschrift van het proces-verbaal aan de officier van justitie wordt toegezonden en dat een afschrift aan de bewoner wordt uitgereikt of te zijner behoeve aan de woning bezorgd.

Art. 46.1. De in de artikelen 41 en 42 bedoelde ambtenaren zijn bevoegd goederen aan een

onderzoek en opneming te onderwerpen en daarvan monsters te nemen, een en ander voor zover dit naar hun redelijk oordeel voor de vervulling van hun taak met betrekking tot deze wet nodig is.

2. De genomen monsters worden voor zover mogelijk, aan de rechthebbende op de goederen teruggegeven.

Art. 47. De in de artikelen 41 en 42 bedoelde ambtenaren zijn bevoegd vervoermiddelen te onderzoeken, voor zover dit naar hun redelijk oordeel voor de vervulling van hun taak met betrekking tot deze wet nodig is. Zij kunnen daartoe van de bestuurder vorderen zijn vervoermiddel te doen stilhouden en het naar een door hen aangewezen plaats over te brengen.

Art. 48.1. Ieder is verplicht aan de in de artikelen 41 en 42 bedoelde ambtenaren alle medewerking te verlenen, welke naar hun redelijk oordeel voor de vervulling van hun taak met betrekking tot deze wet nodig is.

2. Wanneer naar het redelijk oordeel van de in het eerste lid bedoelde ambtenaren onvoldoende medewerking wordt verleend, kunnen zij op kosten van de nalatige de nodige maatregelen treffen.

3. Zij, die uit hoofde van hun stand, beroep of ambt tot geheimhouding verplicht zijn, kunnen zich verschonen van het geven van inlichtingen, doch uitsluitend voor zover betreft hetgeen hun in hun hoedanigheid is toevertrouwd.

Zij kunnen voorts de inzage van bescheiden en het verlenen van medewerking weigeren, voor zover hun plicht tot geheimhouding zich daartoe uitstrekt.

Art. 49. De in artikel 41 bedoelde ambtenaren zijn te allen tijde bevoegd tot inbeslagneming van daarvoor vatbare voorwerpen. Zij kunnen daartoe hun uitlevering vorderen.

9. Bepalingen van strafrechtelijke aard

Art. 50. Voor de toepassing van de in deze paragraaf vervatte bepalingen wordt verstaan onder:

a. bedrijfsleider: hij, die algemene leiding geeft aan een onderneming dan wel aan de uitoefening van de in artikel 3 eerste of tweede lid bedoelde werkzaamheid in een of meer inrichtingen;

b. beheerder: hij, die onmiddellijke leiding geeft aan de uitoefening van een bedrijf in een ondernemingsonderdeel dan wel aan de uitoefening van de in artikel 3 eerste of tweede lid bedoelde werkzaamheid in een inrichting.

Art. 51.1. Voor de naleving van de in de artikelen 52 en 53 omschreven verboden en voorschriften zijn onverminderd het in artikel 48 bepaalde, aansprakelijk de ondernemer, alsmede de bedrijfsleider en, ten aanzien van het door hem beheerde onderdeel der onderneming of instelling, de beheerder.

2. Indien de ondernemer een rechtspersoon is, treedt voor de toepassing van het eerste lid in plaats van de ondernemer de bestuurder.

Art. 52. Hij die opzettelijk handelt in strijd met een in artikel 2 eerste lid gegeven verbod, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes jaren en een geldboete van de vijfde categorie, hetzij met één van deze straffen.

Art. 53.1. Bij overtreding van een verbod, gesteld bij of krachtens een der artikelen 3, 14 of een der voorschriften verbonden aan een verlot als bedoeld in artikel 2 tweede lid, wordt degene, die voor naleving daarvan aansprakelijk is, gestraft met hechtenis van ten hoogste zes maanden of geldboete van de vierde categorie.

2. Behalve de bijkomende straffen genoemd in artikel 9 van het Wetboek van Strafrecht, kan als zodanige straf worden opgelegd de gehele of gedeeltelijke stillegging van de onderneming of instelling, waarin het feit is gepleegd voor een tijd van ten hoogste een jaar.

3. De ondernemer of bestuurder en de bedrijfsleider zijn niet strafbaar, indien zij niet tevens beheerder zijn van dat onderdeel der onderneming of instelling, waarin of ten aanzien waarvan de

overtreding werd gepleegd, en zij aantonen, dat zij de nodige bevelen hebben gegeven, de nodige maatregelen hebben genomen, de nodige middelen hebben verschaft en het redelijkerwijs te vorderen toezicht hebben gehouden om de naleving van het overtreden verbod of voorschrift in of ten aanzien van dat onderdeel te verzekeren.

Art. 54.1. Bij overtreding van:

- a. een verbod, gesteld bij of krachtens een der artikelen 11, 12, 13, 14, 16, 17 of 36
 - b. een voorschrift, gegeven bij of krachtens artikel 7, vierde lid of artikel 46 eerste lid;
 - c. een krachtens artikel 41 gegeven voorschrift, voor zover de niet-naleving uitdrukkelijk is aangeduid als een strafbaar feit, wordt degene, die voor naleving daarvan aansprakelijk is, gestraft met hechtenis van ten hoogste vier maanden of geldboete van ten hoogste tweeduizend gulden.
2. Indien ten tijde van het begaan van een strafbaar feit als bedoeld in het vorige lid nog niet twee jaren zijn verlopen sedert een vroegere veroordeling van de schuldige wegens het begaan van een van die strafbare feiten of wegens overtreding van artikel 252 van het Wetboek van Strafrecht onherroepelijk is geworden, wordt hij gestraft met hechtenis van ten hoogste acht maanden of geldboete van ten hoogste tienduizend gulden.
3. Behalve de bijkomende straffen, genoemd in artikel 9 van het Wetboek van Strafrecht, kan als zodanige straf worden opgelegd de gehele of gedeeltelijke stillegging van de onderneming of instelling, waarin het feit is gepleegd, voor een tijd van ten hoogste een jaar.
4. De ondernemer of bestuurder en de bedrijfsleider zijn niet strafbaar, indien zij niet tevens beheerder zijn van dat onderdeel der onderneming of instelling, waarin of ten aanzien waarvan de overtreding werd gepleegd, en zij aantonen, dat zij de nodige bevelen hebben gegeven, de nodige maatregelen hebben genomen, de nodige middelen hebben verschaft en het redelijkerwijs te vorderen toezicht hebben gehouden om de naleving van het overtreden verbod of voorschrift in of ten aanzien van dat onderdeel te verzekeren

Art. 55.1. De in artikel 52, strafbaar gestelde feiten zijn misdrijven.

2. De in de artikelen 53 en 54, strafbaar gestelde feiten zijn overtredingen

Art. 56. Deze wet kan worden aangehaald als: "CANNABISWET".

Art. 57 Deze wet treedt in werking op een door Ons te bepalen tijdstip.

Lasten en bevelen, dat deze in het staatsblad zal worden geplaatst, en dat alle Ministeriele Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven ten

Een ondernemer is omzetbelasting verschuldigd als hij in Nederland goederen levert of diensten verricht. In dit deel wordt behandeld welke leveringen er zijn. Ook wordt aandacht besteed aan de plaats waar een levering volgens de wet wordt verricht. Dit is van belang omdat leveringen die niet in Nederland worden verricht, niet tot heffing van Nederlandse omzetbelasting leiden.

6.1 INLEIDING

► **6.1.1 Leveringen van goederen**

Omzetbelasting wordt geheven ter zake van leveringen van goederen die in Nederland door een als zodanig handelende ondernemer onder bezwarende titel worden verricht. Het begrip 'levering' heeft voor de btw een eigen betekenis. Ook handelingen die civielrechtelijk of naar het spraakgebruik niet als levering worden aangemerkt kunnen dat voor de btw wel zijn. Zie 6.2.2. Ook kan het door een ondernemer overbrengen van zijn goederen van het ene EU-land naar het andere EU-land als een levering worden aangemerkt. Zie 6.2. Heffing van btw kan alleen aan de orde komen als een levering in Nederland wordt verricht. Voor het vaststellen of een levering in Nederland plaatsvindt zijn regels gegeven. Zie 6.3. Voor zogenoemde afstandsverkopen gelden bijzondere regels als het gaat om de plaats van levering. Bij afstandsverkopen gaat het om leveringen van het ene EU-land naar het andere EU-land aan o.a. particuliere afnemers waarbij de leverancier het vervoer van de goederen naar de afnemer verzorgt. Zie 6.4. Alleen leveringen door een als zodanig handelende ondernemer vallen onder het bereik van de btw. Zie 5.1.2.

Voor btw-heffing over leveringen is verder nodig dat de levering onder bezwarende titel moet worden verricht. Dit houdt in dat er sprake moet zijn van een tegenprestatie (een vergoeding). Er moet een rechtstreeks verband bestaan tussen het geleverde goed en de ontvangen tegenwaarde. Meestal is dat een geldbedrag, maar de tegenprestatie kan ook geheel of gedeeltelijk in natura worden voldaan. Bij het ontbreken van een tegenprestatie kan in beginsel geen heffing van btw plaatsvinden. Zie 8.1. In de btw-wetgeving zijn echter enkele handelingen die om niet (gratis) worden verricht gelijkgesteld met leveringen of diensten die onder bezwarende titel worden verricht. Zie 6.2.9.

Volgens de Hoge Raad kon er geen btw worden geheven in de situatie waarbij een bv werd ontbonden en het gehele vermogen (waaronder een zeiljacht) in het kader van de vereffening naar de enig aandeelhouder ging. Er was geen sprake van een rechtsbetrekking tussen de bv en de aandeelhouder waarbij over en weer prestaties werden uitgewisseld. Het vermogen ging zonder enige tegenprestatie over naar de aandeelhouder (V-N 2009/27.27). Deze beslissing betrof het jaar 1997. Naar onze mening zou volgens de huidige wettelijke bepalingen gesteld kunnen worden dat er in een dergelijke situatie sprake is van een handeling die wordt gelijkgesteld met een levering onder bezwarende titel. Zie 6.2.9.

Hierna worden verder enkele algemene aspecten van de levering behandeld, zoals het onderscheid tussen leveringen en diensten (zie 6.1.2), illegale activiteiten (zie 6.1.3) en het tijdstip van een levering (zie 6.1.4).

► **6.1.2 Levering of dienst**

Een prestatie van een ondernemer kan een levering van goederen zijn. Als dat niet het geval is, is de prestatie vaak een dienst. Diensten zijn namelijk alle prestaties die geen leveringen van goederen zijn. Zie 7.1.1. Bij combinaties van leveringen en diensten moet worden beoordeeld of het geheel een

dienst of een levering is dan wel of er een splitsing moet worden aangebracht. Zie 9.3.2.

Het onderscheid tussen leveringen van goederen en het verrichten van diensten is in de volgende gevallen van belang:

- a. leveringen en diensten zijn alleen belast als ze in Nederland worden verricht. Voor de plaats van een levering gelden andere regels dan voor de plaats van een dienst. Zie 6.3 en 7.3;
- b. in de bij de wet behorende Tabel I worden in onderdeel a. de leveringen van goederen en onder letter b. de diensten opgesomd die zijn belast met het 6%-tarief. Zie 10.1.1;
- c. bij de vrijstellingen wordt onderscheid gemaakt tussen leveringen en diensten. Veel vrijstellingen gelden alleen voor diensten. Zie deel 12;
- d. de zogenoemde integratieheffing (zie 6.2.11) vindt alleen plaats bij interne leveringen en niet bij interne diensten;
- e. bij werkzaamheden aan onroerende zaken is het van belang te weten of er sprake is van een dienst (bijv. een verbouwing) of van een levering. Zie 6.2.6.

Op de vraag of reprografische activiteiten als levering of als dienst moeten worden aangemerkt, heeft het Hof van Justitie geantwoord dat rekening moet worden gehouden met alle omstandigheden waarin de activiteiten worden uitgeoefend. Er is sprake van een levering van goederen voor zover het gaat om een gewone reproductie van documenten op een drager, waarbij de macht om erover te beschikken wordt overgedragen van de reprograaf op de klant die de kopieën van het origineel heeft besteld. Maar de reprografische activiteit is een dienst als zij gepaard gaat met bijkomende diensten die vanwege het belang ervan voor de klant overheersend zijn ten aanzien van de levering van goederen. Hierbij kan bijvoorbeeld worden gedacht aan adviesverlening en het aanpassen, wijzigen en veranderen van het origineel volgens de wensen van de klant (V-N 2010/11.23).

► **6.1.3 Illegale activiteiten**

Het is voor de heffing van omzetbelasting niet van belang of een handeling al dan niet geoorloofd of ethisch toelaatbaar is, dan wel buiten het statutaire doel van een onderneming valt. Ook illegale handelingen worden in beginsel in de heffing betrokken. Zo is omzetbelasting verschuldigd wegens:

- het onbevoegd uitoefenen van de geneeskunst;
- de illegale levering van vuurwerk;
- de verboden verkoop van namaakartikelen.

Er mag echter volgens het Europese Hof van Justitie geen omzetbelasting worden geheven wegens de illegale levering en/of invoer van goederen die voldoen aan de volgende drie eisen:

- de levering en invoer van het goed zijn in de hele EU absoluut verboden, met uitzondering van het streng bewaakte handelsverkeer voor medische of wetenschappelijke doeleinden;
- dit verbod geldt vanwege de aard van het goed zelf, bijvoorbeeld omdat het schadelijke kenmerken heeft voor de openbare orde, de volksgezondheid enz.;
- door dat verbod en door die aard van het goed is elke mededinging tussen de legale en de illegale economische sector uitgesloten.

Op basis van deze criteria valt de levering van verdovende middelen, waaronder zogenoemde paddo's, buiten het bereik van de btw-heffing (V-N 2001/4.27). Wel is in beginsel belast de verhuur van een cafétafel aan een drugshandelaar (V-N 1999/36.17). Ook de handel in zaden en stekken van hennep-

planten en bordeexploitatie zijn belast met btw (V-N 2001/4.28, 2001/6.26 en V-N 2003/35.16).

LET OP De voorbelasting die is toe te rekenen aan onbelaste illegale activiteiten is niet aftrekbaar. Zie 18.1.3 en 18.1.5.2.

► **6.1.4 Tijdstip levering**

Het tijdstip van een levering is niet in de omzetbelastingwetgeving geregeld. In algemene zin is het tijdstip van levering het moment waarop de afnemer van de goederen de macht verkrijgt om als eigenaar over de goederen te beschikken. Zie 6.2.2. Het tijdstip waarop het koopcontract is gesloten en de datum waarop de factuur wordt uitgereikt zijn niet van belang. Bij de meeste leveringen is het tijdstip van levering het moment waarop de goederen feitelijk worden overgedragen aan de afnemer (de terhandstelling). Het komt soms ook voor dat de leverancier de goederen nog niet afgeeft aan de koper, maar deze voor de koper bewaart. Het hangt dan van de feiten en omstandigheden af op welk moment de macht om als een eigenaar over de goederen te beschikken wordt overgedragen. Installatie- en montageleveringen worden verricht op het tijdstip waarop de met de levering gepaard gaande werkzaamheden zijn voltooid. Zie 6.2.8.

Bij onroerende zaken vindt de levering volgens het (Nederlandse) civiele recht plaats op het moment dat de notariële akte wordt ingeschreven in de openbare registers. De notaris laat dit vrijwel altijd doen binnen één à twee dagen na het opmaken van de akte. Voor de heffing van omzetbelasting kan echter sprake zijn van een levering op een eerder tijdstip. Als namelijk de macht om als eigenaar over een onroerende zaak te beschikken aan de koper wordt overgedragen vóórdat de juridische levering plaatsvindt, is dat eerdere tijdstip voor de omzetbelasting het tijdstip van levering (V-N 2003/17.16). Zie 13.2.14.

Zie 7.1.3.1 voor het tijdstip waarop zogenoemde doorlopende prestaties worden verricht (bijv. levering van gas). Bij doorlopende prestaties is geen afgebakend tijdstip aan te wijzen waarop de prestaties worden verricht.

Het tijdstip waarop een levering wordt verricht is van belang in verband met het volgende:

- als de klant ondernemer of rechtspersoon is, moet u vóór de 15de dag na de maand waarin de levering is verricht een factuur uitreiken. Zie 29.1.5;
- als u geen factuur hoeft uit te reiken, bent u de belasting meestal verschuldigd op het moment waarop de levering wordt verricht. Zie 29.3.3;
- bij een tariefwijziging moet u weten of op het moment van de levering het oude dan wel het nieuwe tarief van toepassing is. Zie 9.2.1;
- een intracommunautaire verwerving wordt verricht op het moment waarop de aan die verwerving ten grondslag liggende (intracommunautaire) levering wordt verricht. Zie 14.1.9.1.

6.2 LEVERINGEN VAN GOEDEREN

► **6.2.1 Goederen (art. 3,7 W.)**

Eén van de belastbare feiten voor de btw is de levering van goederen. De omzetbelasting kent een eigen definitie van het begrip goederen. Volgens de Nederlandse omzetbelastingwetgeving zijn goederen alle voor menselijke beheersing vatbare stoffelijke objecten. De BTW-Richtlijn heeft het over lichamelijke zaken.

Het begrip goederen is voor alle landen van de EU gelijk. Het Hof van Justitie heeft dit begrip echter nog niet verder ingevuld. Wel kan uit het arrest-Fischer/Brandenstein worden afgeleid dat het moet gaan om tastbare en stoffelijke voorwerpen (V-N 2001/32.21). Het Nederlandse civiele recht is niet van belang voor de uitleg van het begrip goederen voor de omzetbelasting.

Elektriciteit, gas, warmte, koude en dergelijke zijn voor de omzetbelasting ook goederen (lichamelijke zaken). Dus voor de vraag of de levering van deze goederen al dan niet in Nederland plaatsvindt, gelden de regels genoemd in 6.3.

Vermogensrechten zijn voor de omzetbelasting geen goederen. De overdracht hiervan is geen levering maar een dienst. Enkele voorbeelden van vermogensrechten zijn effecten, geldige postzegels, geldige spoorkaartjes, auteursrechten, octrooirechten, licenties en bouwkundige tekeningen.

De vestiging, overdracht, wijziging of afstand van rechten waaraan onroerende zaken zijn onderworpen (de zakelijke rechten op onroerende zaken), zoals erfpachtrecht en opstalrecht, worden echter wel als een levering van goederen beschouwd tenzij de vergoeding daarvoor lager is dan de waarde van die rechten in het economisch verkeer. Zie 13.3.1.

Voor het onderscheid tussen roerende goederen en onroerende goederen zie 13.1.2.

6.2.1.1 Eén goed of meerdere goederen

Bij de levering van een combinatie van goederen kan zich de vraag voordoen of er sprake is van de levering van één (hoofd)goed of van meerdere goederen. Dit is met name het geval als op de afzonderlijke goederen verschillende tarieven van toepassing zijn. Zie 9.3.2.

Bij onroerende goederen kan een zaak die bouwkundig één geheel vormt, voor de btw soms worden gesplitst in meerdere zelfstandige zaken. Zie 13.1.3.

► **6.2.2 Leveringen algemeen**

Het begrip 'levering' wordt omschreven als de overdracht of overgang van de macht om als eigenaar over een goed te beschikken. Deze ruime omschrijving houdt in dat ook sprake van een levering kan zijn in situaties waarin geen of nog geen sprake is van de juridische eigendomsoverdracht van een goed (lichamelijke zaak). Zie 6.2.3.

Vervolgens worden daaraan nog enkele handelingen toegevoegd die voor de btw ook als levering worden aangemerkt. Het betreft:

- de afgifte van goederen op grond van een huurkoopovereenkomst. Zie 6.2.4 en 6.2.5;
- de oplevering van onroerende zaken door de vervaardiger. Zie 6.2.6;
- vorderingen door de overheid. Zie 6.2.7;
- het aanbrengen van goederen aan andere goederen. Zie 6.2.8.

Verder zijn er nog enkele bijzondere vormen van levering, zoals het aan het bedrijf onttrekken van goederen voor onder meer privédoeleinden en het voor bedrijfsdoeleinden gratis verstrekken van goederen aan derden. Zie 6.2.9 en 6.2.10. Eveneens is er sprake van een levering als een ondernemer die niet alle voorbelasting kan aftrekken in zijn bedrijf een goed gaat gebruiken dat hij zelf heeft gemaakt of dat hij onder het ter beschikking stellen van materialen heeft laten maken. Zie 6.2.11.

6.2.2.1 Overbrengen eigen goederen naar ander EU-land

Als een ondernemer eigen goederen naar een ander EU-land brengt, behoudt hij de macht om als eigenaar over die goederen te beschikken. Er is dus voor de btw in beginsel geen sprake van een levering. Om echter de grensoverschrijdende goederenbewegingen te kunnen volgen wordt deze overbrenging toch als een levering aangemerkt. Deze fictieve levering vormt een zogenoemde intracommunautaire levering. Zie 16.2.1.

► **6.2.3 Overdracht of overgang macht om als eigenaar te beschikken (art. 3,1a W.)**

In de eerste plaats wordt als levering aangemerkt de overdracht of overgang van de macht om als eigenaar over een lichamelijke

BIJLAGE 9

Documentaire

“de achterdeur”

<http://www.youtube.com/watch?v=pYz5M-8mCqs>

Ministerie van Veiligheid en Justitie

> Retouradres Postbus 20301 2500 EH Den Haag

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer
der Staten-Generaal
Postbus 20018
2500 EA DEN HAAG

05/02/2013 08:41 074

**Directoraat-Generaal
Rechtspleging en
Rechtshandhaving**
Directie Juridische en
Operationele
Aangelegenheden
Afdeling Bestuurlijke en
Juridische Zaken

Schedeldoekshaven 100
2511 EX Den Haag
Postbus 20301
2500 EH Den Haag
www.njksoverheid.nl/venj

Datum 1 maart 2013
Onderwerp Antwoorden Kamervragen over strijd tegen drugscriminaliteit en wens
van gemeenten wietteelt te legaliseren

Ons kenmerk
352830

Uw kenmerk
2013202576

*Bij beantwoording de datum
en ons kenmerk vermelden.
Wilt u slechts één zaak in uw
brief behandelen.*

In antwoord op uw brief van 8 februari 2013 deel ik u mee dat de schriftelijke
vragen van het lid Kooiman (SP) over de strijd tegen de drugscriminaliteit en de
wens van gemeenten wietteelt te legaliseren (ingezonden 8 februari 2013)
worden beantwoord zoals aangegeven in de bijlage bij deze brief.

De Minister van Veiligheid en Justitie,

I.W. Opstelten

Vragen van het lid Kooiman (SP) aan de minister van Veiligheid en Justitie over de strijd tegen de drugsriminaliteit en de wens van gemeenten wietteelt te legaliseren (ingezonden 8 februari 2013, nr. 2013Z02576)

Directoraat-Generaal
Rechtspleging en
Rechtshandhaving
Directie Juridische en
Operationele
Aangelegenheden
Afdeling Bestuurlijke en
Juridische Zaken

Vraag 1

Wat is uw reactie op het artikel «Hennepteelt groeit politie boven het hoofd? (1

Datum
1 maart 2013

Ons kenmerk

Antwoord op vraag 1

Het artikel is mij bekend. Het is goed nieuws dat het aantal meldingen door burgers over wietplantages flink is gestegen. Daarnaast is het aantal plantages dat jaarlijks wordt geruimd nog steeds hoog. Alle inspanningen hebben effect. Desondanks blijft de georganiseerde hennepteelt een ernstig probleem en blijft de aanpak hiervan een topprioriteit van deze regering. Hierbij wordt ingezet op een geïntegreerde aanpak samen met gemeenten, belastingdienst en andere partners, zodat ook de criminele organisaties die schuil gaan achter de kleine telers in het vizier komen. Om deze samenwerking nog bestendiger te maken, zijn de gemeenschappelijke uitgangspunten voor de geïntegreerde aanpak recentelijk vastgelegd in een Leidraad Geïntegreerde Aanpak van Ondermijnende Criminaliteit.

Vraag 2

Hoeveel politiecapaciteit houdt zich op dit moment bezig met de illegale hennepteelt? Wat kost deze inzet van politie?

Vraag 4

Kunt u een totaaloverzicht geven van alle kosten die de huidige strijd tegen de georganiseerde hennepteelt voor de samenleving met zich meebrengt? Zo nee, waarom niet? Blijft u, ook met het oog op deze kosten, vasthouden aan het huidige beleid met alle onwenselijke effecten van dien?

Antwoord op vragen 2 en 4

Politiecapaciteit wordt niet specifiek geoormerkt. Ook wordt geen uitsplitsing gemaakt naar kosten voor de bestrijding van bepaalde vormen van criminaliteit. Criminaliteit wordt bestreden en capaciteit wordt daar ingezet waar dit nodig is.

Vraag 3

Wat is uw reactie op het gegeven dat verzekeraars duizenden claims krijgen die samenhangen met hennepteelt, zoals branden in woningen, met een totale jaarlijkse schade van 100 miljoen euro?

Antwoord op vraag 3

Dat verzekeraars schade hebben ten gevolge van hennepteelt is bekend. Om die reden wordt in het kader van de bestrijding van georganiseerde hennepteelt regelmatig contact onderhouden met het Verbond van Verzekeraars (VVV) of het daaraan verbonden Centrum Bestrijding Verzekeringsfraude (CBV). Dit contact heeft er onder meer toe geleid dat het CBV, Meld Misdaad Anoniem en de politie samenwerken wanneer er (anonieme) signalen binnenkomen die betrekking hebben op de hennepteelt.

Vraag 5

Wat is uw reactie op het artikel «Gemeente mag zelf wiet kweken» en de opmerkingen van de geciteerde hoogleraar/rechtswetenschapper dat het verbieden van gemeentelijke hennepcultuur onzin is en nergens op slaat?
(2)

Directoraat-Generaal
Rechtspleging en
Rechtshandhaving
Directie Juridische en
Operationele
Aangelegenheden
Afdeling Bestuurlijke en
Juridische Zaken

Vraag 6

Deelt u de mening van deze hoogleraar dat de internationale regels boterzacht zijn en er niet toe leiden dat gemeentelijke experimenten met wietcultuur onder alle omstandigheden verboden moeten blijven?

Datum
1 maart 2013
Ons kenmerk

Vraag 7

Wat is uw reactie op de observatie dat Nederland aan alle kanten voorbij wordt gestreefd door bijvoorbeeld Amerikaanse staten voor wat betreft de regulering van wietcultuur? Hoe kan dit, indien het toestaan van gereguleerde wietcultuur in zou druisen tegen internationale regels, zoals u stelt?

Vraag 8

Zit deze hoogleraar er volgens u geheel naast of bent u bereid toe te geven dat de internationale regels wel degelijk enige ruimte laten om gereguleerde wietcultuur toe te staan?

Vraag 9

Bent u bereid enkele gemeenten alsnog toestemming te verlenen te experimenteren met gereguleerde wietcultuur, juist ook vanwege de strijd tegen de druggerelateerde criminaliteit?

Antwoord vragen 5, 6, 7, 8 en 9

Zoals ik eerder heb aangegeven is de geldende wet- en regelgeving duidelijk: regulering van de hennepcultuur is in strijd met VN-verdragen, EU-recht en de Opiumwet. Er is geen ruimte voor gemeentelijke initiatieven die daarvan afwijken. Ik heb uw Kamer tijdens het algemeen overleg over de clubpas van 13 december 2012 een inventarisatie toegezegd van de plannen van gemeenten om hennepcultuur te reguleren. In het verlengde daarvan heb ik ook toegezegd om onderzoek te doen naar de kleinschalige hennepcultuur in Europa en de VS, waarbij ik ook de juridische aspecten zal meenemen. Ik zal uw Kamer hierover voor het einde van dit jaar berichten.

Achterdeurbeleid coffeeshops

Onderzoeksopzet

Haarlem

Student: Niels de Boer
Studentnummer: 500605265
Instantie: Hogeschool van Amsterdam

Praktijkbegeleidster: Linda Vos
Docentbegeleider: Casper Dirks
Opleiding: Sociaal Juridische Dienstverlening

*Februari - maart 2013
Haarlem/Amsterdam/Hoogwoud*

Inhoudsopgave

Hoofdstuk 1: De probleemanalyse	blz. 3
Hoofdstuk 2: De theorie	blz. 5
Hoofdstuk 3: De meetinstrumenten en de onderzoeksvraag	blz. 7
Hoofdstuk 4: De onderzoeksmethode	blz. 8
Hoofdstuk 5: Het beroepsproduct	blz. 10
Hoofdstuk 6: Tijdsplanning	blz. 11

Hoofdstuk 1: De probleemanalyse

Wat is het probleem?

Een coffeeshophouder mag cannabis wel verkopen maar niet inkopen (het zogenaamde achterdeurbeleid: de handel aan klanten (aan de 'voordeur') wordt gedoogd, terwijl de inkoop (aan de 'achterdeur') nog steeds illegaal is, maar niet kan worden aangepakt zolang deze niet ontdekt wordt). Een coffeeshophouder moet dus een illegale handeling verrichten om aan de vraag van zijn klanten te voldoen.

Wie heeft een probleem?

De coffeeshophouders hebben een probleem aangezien zij een illegale handeling moeten verrichten. De gemeente Haarlem, zij zijn verantwoordelijk voor de veiligheid en openbare orde. De inkoop van cannabis is niet inzichtelijk voor de gemeente. Dit is voor het college van Burgemeester en Wethouders een onwenselijk en onprettig idee. Verder heeft het Openbaar Ministerie en de politie een probleem, aangezien zij onder meer de illegale wietplantages moeten oprullen, en dit veel tijd en mankracht kost. Ook energieleveranciers hebben een probleem, want er wordt veel illegaal stroom afgetapt ten behoeve van de illegale wietplantages. Het huidige achterdeurbeleid is ook een probleem voor de volksgezondheid. Er zijn kwekers die diverse middelen gebruiken die schadelijk zijn voor de gezondheid. Hier wordt op dit moment niet op gecontroleerd. Zo is er geen zicht op de kwaliteit van de cannabis.

Waarom is het een probleem?

Cannabis mag niet legaal worden gekweekt. Een uitzondering hierop is het kweken van wiet voor eigen gebruik. Dit wordt gedoogd. Dat wil niet zeggen dat het legaal is. Bij bezit van maximaal 5 wietplanten wordt aangenomen dat het geen beroepsmatige teelt is en de teelt uitsluitend voor eigen gebruik wordt gebruikt. De wiettelers dient bij ontdekking afstand van zijn wietplanten te nemen. Doet de teler dat niet dan riskeert hij strafvervolgning. Ook het kweken onder lampen wordt gezien als beroepsmatige teelt.

De coffeeshophouders moeten dus een illegale handeling verrichten om aan de cannabis te komen. Het kweken van cannabis is, op uitzonderlijke omstandigheden na, illegaal in Nederland en er is een actief opsporingsbeleid. Alleen de teelt van cannabis voor medicinale doeleinden is legaal, maar moet dan wel geheel onder staatstoezicht gebeuren. In Nederland wordt dit uitgevoerd door Bedrocan¹.

Hoe groot is het probleem?

Eind 2011 waren er in Nederland 651 coffeeshops². In Haarlem zijn er op dit moment 16 coffeeshops. Al deze coffeeshops hebben met het achterdeurbeleid te maken. De illegale wietteelt kost de samenleving veel geld³. Cijfers over de politie inzet die zich met de illegale wietteelt en de kosten die de georganiseerde wietteelt voor de samenleving met zich meebrengen ontbreken⁴.

¹ <http://www.bedrocan.nl/home.html>

² http://www.intraval.nl/pdf/b108_MCN11.pdf

³ <http://www.nrcnext.nl/blog/2012/06/26/%E2%80%98illegale-wietteelt-kost-huishoudens-120-miljoen-per-jaar%E2%80%99/>

⁴ <http://www.rijksoverheid.nl/ministeries/venj/documenten-en-publicaties/kamerstukken/2013/03/05/antwoorden-kamervragen-over-strijd-tegen-drugscriminaliteit-en-wens-van-gemeenten-wietteelt-te-legaliseren.html>

Wie vindt nog meer dat het een probleem is?

Er zijn veel gemeenten, coffeeshophouders en belangenorganisaties die vinden dat de wietteelt gereguleerd moet worden. Er worden regelmatig Kamervragen over het onderwerp aan de Minister van Veiligheid en Justitie gesteld. Ook worden er onder andere boeken, documentaires en tv-programma's over het achterdeurbeleid van coffeeshops gemaakt.

Wat gebeurt er als het probleem niet wordt opgelost?

Dan blijft de situatie zoals nu. Dan blijven er veel illegale wietplantages bestaan, kost het de politie veel mankracht en tijd om te controleren, en blijft er sprake van (indirecte) criminaliteit zoals stroom aftappen, omkoping, bedreiging, corruptie, witwassen, aantasting van sectoren zoals vastgoed, afrekeningen tussen drugsbendes en gebruik van drugsgeld voor illegale wapenhandel. Ook kan er geen belasting worden geheven op de invoer van de cannabis.

Welke nationale en internationale maatschappelijke en/of politieke ontwikkelingen staan in verband met het probleem?

Er gaan in de Nederlandse politiek steeds meer stemmen op om de wietteelt te reguleren. Ook in Amerika en in andere landen in Europa wordt hier aan gedacht en/of gebeurt dit zelfs al onder bepaalde voorwaarden.

Welke juridische kennis is van belang voor de oplossing van het probleem?

Verschillende wetten en regelgeving, zoals VN-verdragen, EU-recht en de Opiumwet.

Wat is het doel van het onderzoek?

Onderzoeken welke ideeën er leven met betrekking tot het achterdeurbeleid onder de verschillende coffeeshops, betrokken belangenorganisaties, het Ministerie van Veiligheid en Justitie en andere gemeenten. Daarnaast is het doel van het onderzoek om de juridische kader te bestuderen. Zodat duidelijk wordt op welke gronden een experiment in het reguleren van wietteelt eventueel zou kunnen worden uitgevoerd.

Hoofdstuk 2: De theorie

De afgelopen tijd heeft de onderzoeker verschillende bronnen geraadpleegd die bruikbaar kunnen zijn voor het onderzoek naar het achterdeurbeleid van coffeeshops. Per bron zal worden aangegeven welke informatie bruikbaar kan zijn voor het onderzoek. Ook zal worden uitgelegd waarom de gegevens uit het bronnenonderzoek en de resultaten van het nog te verrichten onderzoek in de praktijk antwoord kunnen geven op de onderzoeksvraag.

Bronnen betreffende de sociale context:

- Opstelten, I. W. *Antwoorden Kamervragen over strijd tegen drugscriminaliteit en wens van gemeenten wietteelt te reguleren*. Ministerie van Veiligheid en Justitie. Op <http://www.rijksoverheid.nl/ministeries/venj/documenten-en-publicaties/kamerstukken/2013/03/05/antwoorden-kamervragen-over-strijd-tegen-drugscriminaliteit-en-wens-van-gemeenten-wietteelt-te-legaliseren.html>, laatste wijziging 04-03-2013

In deze brief geeft Minister van Veiligheid en Justitie Ivo Opstelten antwoord op Kamervragen over de strijd tegen drugscriminaliteit en de wens van gemeenten om wietteelt te legaliseren. De minister geeft in de brief aan dat regulering van wietteelt in strijd is met VN- verdragen, EU- recht en de Opiumwet. Er is volgens de minister geen ruimte voor gemeentelijke initiatieven die daarvan afwijken. Wel heeft de minister een inventarisatie toegezegd van de plannen van gemeenten om wietteelt te reguleren. In het verlengde daarvan heeft de minister ook toegezegd onderzoek te verrichten naar de kleinschalige wietteelt in Amerika en Europa, waarbij ook de juridische aspecten worden meegenomen. Deze bron zou onder meer kunnen bijdragen aan het beantwoorden van deelvraag 3 'wat is qua wetgeving mogelijk met betrekking tot het achterdeurbeleid van coffeeshops?'.

- Bieleman, B., Nijkamp, R., Bak, T. (2012) *Coffeeshops in Nederland 2011. Aantallen coffeeshops en gemeentelijk beleid 1999-2011*. Groningen: Copy-Copy

In dit onderzoek wordt verslag gedaan van de tiende meting over de monitor van het aantal officieel gedoogde verkooppunten van softdrugs (coffeeshops) en het gemeentelijk coffeeshopbeleid in Nederland. De monitor kent drie onderwerpen:

- Aantal coffeeshops en gemeentelijk beleid
- Handhavingsbeleid
- Sanctiebeleid

Daarnaast wordt nog kort ingegaan op de ervaringen en toekomstplannen van de gemeenten. De cijfers die in het onderzoek vermeld staan, zoals het aantal coffeeshops en het aantal gemeenten met coffeeshops, kunnen goed worden gebruikt. De cijfers van het aantal gemeenten met coffeeshops kan bijvoorbeeld gebruikt worden voor het bepalen van gemeenten die geënuquêteerd worden. Ook de ervaringen en toekomstplannen van de gemeenten kunnen interessant voor het onderzoek zijn.

- Auteur onbekend. *Illegale hennepteelt*. <http://www.politie.nl/onderwerpen/illegale-hennepteelt.html> Geldend op 13-03-2013

Op deze internetpagina beschrijft de politie waarom illegale wietteelt een probleem is. Deze bron kan worden gebruikt bij het beantwoorden van deelvraag 1 ('Wat zijn de voor- en nadelen van het blijven verbieden van wietteelt?') en deelvraag 2 (Wat zijn de voor- en nadelen van het reguleren van wietteelt?).

- Auteur onbekend. *Dossier hennepsteelt*. <http://www.hetccv.nl/dossiers/Hennepsteelt/index> Geldend op 13-03-2013

In het dossier hennepsteelt van het Centrum voor Criminaliteitspreventie en Veiligheid (CCV) staan onder meer onderzoeken, jurisprudentie en achtergrondinformatie over hennepsteelt. Deze informatie kan ik voor het beantwoorden van meerdere deelvragen gebruiken. Het CCV ondersteunt gemeenten bij de ontwikkeling, uitvoering en handhaving van het lokale drugsbeleid.

Internationale bron:

- Auteur onbekend. *Enkelvoudig Verdrag inzake verdovende middelen, 1961, zoals gewijzigd door het Protocol van het Enkelvoudig Verdrag inzake verdovende middelen, 1961, New York, 30-03-1961*. http://wetten.overheid.nl/BWBV0001004/geldigheidsdatum_13-03-2013#VertalingNL Geldend op 13-03-2013.

Dit verdrag (plus andere internationale verdragen zoals het Verdrag tegen sluikhandel in verdovende middelen en psychotrope stoffen van 1988) zullen de onderzoeker helpen in de beantwoording van deelvraag 3 'wat is qua wetgeving mogelijk met betrekking tot het achterdeurbeleid van coffeeshops?'.

Bronnen betreffende de juridische context:

- Auteur onbekend. *De Opiumwet*. http://wetten.overheid.nl/BWBR0001941/geldigheidsdatum_13-03-2013 Geldend op 13-03-2013

Deze wet (plus de Aanwijzing Opiumwet) kan de onderzoeker gebruiken bij het beantwoorden van deelvraag 3 'wat is qua wetgeving mogelijk met betrekking tot het achterdeurbeleid van coffeeshops?'.

- Spong, G., Smeets, S., Vis, T. (2012) *De hypocrisie van de achterdeur. Waarom het Nederlands softdrugsbeleid onhoudbaar is*. Amsterdam: Uitgeverij Balans

In dit boek nemen de auteurs het Nederlandse softdrugsbeleid onder de loep. Ze bepleiten onder meer dat de vervolging van coffeeshophouders hypocriet is als de overheid geen duidelijkheid geeft over het achterdeurbeleid. Het boek kan onder meer gebruikt worden voor het literatuuronderzoek. Daarnaast geeft het boek veel interessante andere bronnen.

Interne bron:

- Walop, M. (2000) *Ontwikkelingen achterdeur coffeeshops*.

In deze nota voor het College van Burgemeester en Wethouders en de bijbehorende bijlage (verslag van een symposium over het achterdeurbeleid van coffeeshops) staat beschreven dat de toenmalige burgemeester de Minister van Justitie heeft verzocht ruimte te bieden voor lokale experimenten. Ook staat in deze nota beschreven dat Haarlemse coffeeshophouders unaniem tegenstander waren voor een lokaal Haarlems experiment. Zij vreesden onder meer een daling van de kwaliteit en oneerlijke concurrentie met coffeeshops in andere gemeenten. Uit deze bron blijkt dat het probleem al een lange tijd speelt in de gemeente Haarlem.

Hoofdstuk 3: De meetinstrumenten en de onderzoeksvraag

Met dit onderzoek zal worden gemeten wat qua wetgeving mogelijk is en welke ideeën er leven onder de verschillende betrokkenen (coffeeshophouders, Ministerie van Veiligheid en Justitie, Openbaar Ministerie, politie, belangenorganisaties, andere gemeenten) inzake het achterdeurbeleid van coffeeshops. Het onderzoek zal toegespitst zijn op de gemeente Haarlem. Er zullen dus bijvoorbeeld geen coffeeshophouders uit andere plaatsen dan Haarlem worden geïnterviewd. Wel zullen andere gemeenten gevraagd worden welke ideeën er bij hun leven. Er zijn veel gemeenten die ideeën over het achterdeurbeleid hebben.

Verschillende partijen hebben ideeën over het achterdeurbeleid van coffeeshops. Dit blijven echter vooral proefballonnetjes. Er is nog geen concreet uitgewerkt plan om het probleem aan te kunnen pakken. Met dit onderzoek zullen de verschillende ideeën worden gebundeld. Aan de hand van de ideeën zal er een lijst komen welke mogelijkheden de gemeente Haarlem heeft met betrekking tot het achterdeurbeleid, met daarbij de haalbaarheid van de mogelijkheden.

Uit het bronnenonderzoek (zie hoofdstuk 2) blijkt dat er veel informatie over het achterdeurbeleid van coffeeshops is. Aan de hand van deze informatie zal er vooral kwalitatief als kwantitatief onderzoek verricht worden.

De ideeën van de verschillende betrokkenen zal worden gemeten door interviews te houden.

Onderzoeksvraag en bijbehorende deelvragen:

Het uiteindelijke doel van dit onderzoek is op adequate wijze antwoord geven op de centrale vraagstelling. Hieronder is de centrale onderzoeksvraag geformuleerd:

“Welke mogelijkheden heeft de gemeente Haarlem om de achterdeur van coffeeshops te kunnen reguleren?”

Deelvragen:

Naast de centrale onderzoeksvraag, zijn er een aantal deelvragen opgesteld. De deelvragen zijn de stappen die gezet moeten worden om uiteindelijk de centrale onderzoeksvraag te kunnen beantwoorden.

1. Wat zijn de voor- en nadelen van het blijven verbieden van wietteelt?
2. Wat zijn de voor- en nadelen van het reguleren van wietteelt?
3. Wat is qua wetgeving mogelijk met betrekking tot het achterdeurbeleid van coffeeshops?
4. Welke plannen hebben andere gemeenten met betrekking tot het achterdeurbeleid?
5. Hoe zou de gereguleerde wietteelt er in Haarlem uit kunnen zien?

Hoofdstuk 4: De onderzoeksmethode

Triangulatie

Het onderzoek dat uitgevoerd zal worden uitgevoerd bevat zowel kwalitatieve als kwantitatieve onderzoeksmethoden. Dit wordt triangulatie genoemd. Het verhoogt de betrouwbaarheid van het onderzoek. Bij kwalitatief onderzoek voert de onderzoeker onderzoek uit 'in het veld' (ofwel 'in de werkelijkheid'). De onderzoeker is hierbij geïnteresseerd in de betekenis die onderzochte personen zelf aan situaties geven. Deze vorm van onderzoek geeft diepgaande informatie door in te gaan op achterliggende motivaties, meningen, wensen en behoeften van de doelgroep. Kwalitatief onderzoek heeft het voordeel dat de onderzoeker door kan vragen en de mogelijkheid heeft om de vraagstelling en de methodiek tijdens het onderzoek bij te sturen aan de hand van reeds behaalde resultaten. Kwantitatief onderzoek biedt cijfermatig inzicht en geeft veelal antwoorden op vragen die in termen van hoeveelheid kunnen worden uitgedrukt (bijvoorbeeld hoeveel geadresseerden lezen het blad, hoeveel klanten zijn tevreden over een bepaalde service et cetera).

Welke methodes worden toegepast en waarom?

✚ Literatuuronderzoek

De onderzoeker zal literatuuronderzoek gaan verrichten en vooral bestuderen. Dit zal de onderzoeker doen ter oriëntatie, en om te kunnen vergelijken. Er zal onder meer worden ingelezen in de beleidsstukken en dossiers over de huidige situatie, informatie hoe andere/vergelijkbare gemeenten het geregeld hebben etc. Literatuuronderzoek is dus zeker in het begin van het onderzoek van belang.

✚ Interviews

Aangezien de onderzoeker voor dit onderzoek vooral benieuwd is naar de mening en ideeën van de betrokken organisaties/personen, zullen er voor dit onderzoek interviews worden gehouden. Een interview is een vraaggesprek waarin de beleving van de geïnterviewde(n) vooropstaat. Het heeft tot doel informatie te verzamelen over een bepaald onderwerp. Door middel van de interviews kan de onderzoeker de mening van de betrokkenen over het achterdeurbeleid goed peilen. De onderzoeker zal halfgestructureerde interviews afnemen. Dit houdt in dat er wel een vragenlijst of lijst met onderwerpen zal zijn, maar dat de respondent alle ruimte voor eigen inbreng heeft. Als hulpmiddel zal dus gebruik worden gemaakt van een vragenlijst. Verder zal er mogelijk gebruik worden gemaakt van opnameapparatuur.

✚ Surveyonderzoek

De onderzoeker zal enquêtes uitzetten. Deze enquêtes worden verstuurd naar de gemeenten waar coffeeshops aanwezig zijn. Dit wordt gedaan om de ideeën van deze gemeenten te kunnen peilen. Surveyonderzoek is een gestructureerde dataverzamelmethode. Dat wil zeggen dat de vraagstelling van tevoren vaststaat. Er wordt maximaal klein aantal antwoordmogelijkheden gegeven waaruit de ondervraagde kan kiezen. Het opnemen van zogenoemde 'open' vragen wordt tot een minimum beperkt.

De onderzoeksgroep

De onderzoeker wilt interviews houden met de coffeeshophouders in Haarlem, belangenorganisaties, Ministerie van Veiligheid en Justitie, Openbaar Ministerie, politie en betrokkenen van de gemeente Haarlem (Linda Vos en Carin Hageman, andere betrokkenen zoals Burgemeester/Wethouders indien beschikbaar). Dit is de voornaamste onderzoeksgroep.

Deze onderzoeksgroep is gekozen omdat zij allemaal bepaalde ideeën over het achterdeurbeleid van coffeeshops hebben. Zij hebben ook dagelijks met het huidige achterdeurbeleid te maken.

Representativiteit

Doordat de onderzoeksgroep zeer uitgebreid is en alle betrokkenen worden gehoord, is er sprake van een representatief onderzoek. Voor- en tegenstanders kunnen hun visie op het onderwerp geven.

Betrouwbaarheid

Het is van groot belang dat het onderzoek betrouwbaar is. Om de betrouwbaarheid voldoende te kunnen testen moet een onderzoek herhaalbaar zijn. Om de betrouwbaarheid van het onderzoek te verhogen wordt het volgende gedaan:

- Getrianguleerd ontwerp
- Standaardisering. Er wordt gebruik gemaakt van standaard vragenlijsten bij de enquêtes
- Proefinterview
- Peer examination. Het onderzoek wordt besproken en nagelezen.
- Rapportage en verantwoording

Validiteit

Met validiteit wordt gekeken naar de geldigheid en zuiverheid van het onderzoek. Er wordt bekeken of je 'meet wat je wilt meten'. Dit wordt gedaan door de begrippen goed te omschrijven en de vragen goed te omschrijven.

Bruikbaarheid

Het onderzoek dient bruikbaar te zijn voor de gemeente Haarlem. Het is daarom van belang om de opdrachtgever zo nauw mogelijk bij het onderzoek te betrekken. Er wordt regelmatig overleg gevoerd met de opdrachtgever.

Hoofdstuk 5: Beroepsproduct

Het beroepsproduct wat aan de hand van het onderzoek zal worden gemaakt is een memo met, afhankelijk van de uitkomsten van het onderzoek, aanbevelingen en/of vragen aan het college van burgemeester en wethouders. Aan de hand daarvan kan er eventueel een beleidsnotitie voor de Haarlemse gemeenteraad opgesteld worden.

Hoofdstuk 6: Tijdsplanning

Week	Activiteit	Toelichting
12 (18 t/m 24 maart)	<ul style="list-style-type: none"> - 18 maart 12.00 uur onderzoeksopzet + hoofdstuk 1 onderzoeksrapport inleveren. - Voorlopige interviewafspraken maken - Concept vragenlijst/interviewvragen opstellen - Werken aan hoofdstuk 2 onderzoeksrapport 	
13 (25 t/m 31 maart)	<ul style="list-style-type: none"> - Werken aan hoofdstuk 2 onderzoeksrapport 	
14 (01 t/m 7 april)	<ul style="list-style-type: none"> - Beoordeling onderzoeksopzet - Verder werken aan hoofdstuk 2 onderzoeksrapport 	
15 (08 t/m 14 april)	<ul style="list-style-type: none"> - Interviewafspraken bevestigen - Vragenlijst/interviewvragen verder voorbereiden - Hoofdstuk 2 onderzoeksrapport afronden 	
16 (15 t/m 21 april)	<ul style="list-style-type: none"> - 19 april 12.00 uur eventuele herkansing onderzoeksopzet inleveren - Interviews houden/vragenlijsten versturen - Hoofdstuk 3 onderzoeksrapport 	
17 (22 t/m 28 april)	<ul style="list-style-type: none"> - Beoordeling herkansing onderzoeksopzet - Interviews houden/vragenlijsten versturen - Uitwerken interviews 	
18 (29 april t/m 5 mei)	<ul style="list-style-type: none"> - Interviews houden/vragenlijsten versturen - Uitwerken interviews 	
19 (6 t/m 12 mei)	<ul style="list-style-type: none"> - Interviews houden/vragenlijsten versturen - Uitwerken interviews - Werken aan hoofdstuk 4 onderzoeksrapport 	
20 (13 t/m 19 mei)	<ul style="list-style-type: none"> - Werkveldonderzoek afronden - Werken aan hoofdstuk 4 onderzoeksrapport - Werken aan hoofdstuk 5 onderzoeksrapport 	

Week	Activiteit	Toelichting
21 (20 t/m 26 mei)	- Afronden hoofdstuk 4 + 5 onderzoeksrapport	
22 (27 mei t/m 02 juni)	- Definitieve onderzoeksrapport schrijven	
23 (03 t/m 09 juni)	- 3 juni 12.00 uur definitieve onderzoeksrapport inleveren. - Werken aan beroepsproduct - Presentatie aanvragen en tijdstip en locatie presentatie vastleggen - Presentatie voorbereiden	- Presentatie moet uiterlijk 28 juni plaatsvinden
24 (10 t/m 16 juni)	- Werken aan beroepsproduct - Presentatie voorbereiden - Eventueel onderzoek presenteren	
25 (17 t/m 23 juni)	- Beoordeling onderzoeksrapport - Werken aan beroepsproduct - Eventueel onderzoek presenteren	
26 (24 t/m 30 juni)	- 24 juni 12.00 uur beroepsproduct inleveren - (indien van toepassing) 28 juni deadline kleine aanpassingen	
27 (1 t/m 7 juli)	- Beoordeling beroepsproduct door opdrachtgever	
28 (8 t/m 14 juli)	- Inleveren cijfer externe opdracht door de docentbegeleider	
34 (19 t/m 25 augustus)	- 19 augustus 12.00 uur inleveren herkansing onderzoeksrapport en/of herkansing beroepsproduct - Deadline herkansing presentatie 23 augustus	
35 (26 t/m 31 augustus)	- 27 augustus 12.00 uur beoordeling herkansing onderzoeksrapport en/of beroepsproduct - 27 augustus 13.00 uur inleveren cijfer(s) herkansing door docentbeoordelaar bij het bedrijfsbureau	

SP.

D66

PvdA

Stadspartij Heerlen

Samen doen

1772

Aanpaknotities

V 20

T 2

Motie regulering hennepsteelt

De gemeenteraad van Heerlen, bijeen in de vergadering van 12 maart 2013,

overwegende:

- Brandgevaar en andere overlast die dagelijks in Heerlense buurten worden ervaren als gevolg van illegale hennepsteelt;
- Het feit dat de teelt en levering van wiet nu in handen is van de georganiseerde misdaad, die daar veel aan verdient;
- De gezondheidseffecten van de wiet die nu verkocht wordt niet te overzien zijn, aangezien niemand weet waar deze vandaan komt;
- De gemeente een rol zou moeten spelen in het vergroten van de veiligheid in de wijken, het terugdringen van de georganiseerde misdaad en het grip krijgen op de gezondheidsrisico's voor gebruikers;
- Het kabinet meerdere malen aangaf ruimte bieden voor lokaal maatwerk in softdrugbeleid;

draagt het college op:

- Te onderzoeken of ook de gemeente Heerlen een experiment inzake regulering hennepsteelt kan opzetten om zo de veiligheid en leefbaarheid in onze buurten en wijken te vergroten.

SP.

SPH

OPH

OPH

D66

PvdA

Coffeeshop De Eenhoorn B.V.
Ipe Brouwerssteeg 3-5
8911 BZ LEEUWARDEN

Leeuwarden, 11 februari 2013.

Al een aantal jaren lopen wij met de gedachte hoe het zou zijn wanneer wij als eigenaar van een koffieshop onze eigen wiet zouden kunnen kweken. Geen illegaal gedoe meer met inkoop en aanvulling van de voorraad in de shop, hetgeen de nodige risico's met zich mee brengt, maar gedoogd in je eigen behoefte aan cannabisproducten kunnen voorzien. Dat zou een ideale situatie zijn.

Minister Ivo Opstelten van veiligheid en justitie heeft aangegeven dat gemeenten veel meer ruimte krijgen om hun eigen koffieshopbeleid te bepalen. De Leeuwarder gemeenteraad heeft in het verleden een motie van de SP aangenomen om een proef met **legale** teelt mogelijk te maken. Burgemeester Crone heeft zich daarover uitgelaten tijdens de raadscommissie bestuur en middelen op 19 november 2012. In deze vergadering werd het coffeeshopbeleid besproken met de coffeeshophouders in Leeuwarden.

De heer Crone spreekt van **legale** kweek en **legale** bevoorrading van de shops. Wij van de Eenhoorn zijn van mening dat daar een knelpunt ontstaat. Je kunt niet spreken van **legale** teelt van wiet. Daarvoor is een wijziging van de Opiumwet noodzakelijk. Nee, niet legaal, maar gedoogd en vallende binnen het huidige coffeeshopbeleid van deze gemeente.

Je moet de "achterdeur" koppelen aan de eigenaar van de coffeeshop door de bestaande gedoogverklaring uit te breiden "voorbij de achterdeur". En dit toestaan onder aanvullende voorwaarden welke worden opgenomen in dezelfde gedoogbeschikking. Zo zou je regels kunnen stellen voor de maximale hoeveelheid in relatie tot de huidige omzet van de shop, voorraden maximaliseren op basis van omzet en gemiddelde kweektijd, voorraden verzegeld opslaan in inbraakbeveiligde ruimtes (b.v. brandkast) en wel of niet leveren aan collega-coffeeshophouders. Het kweken van wiet laten plaatsvinden onder controle en toezicht van burgemeester, politie, brandweer en belastingdienst. Maandelijks overleg met de genoemde partijen is wellicht wenselijk.

De uitgebreide gedoogverklaring eventueel koppelen aan de exploitatie van de eigen koffieshop. Bij overtreding kan een sanctie van sluiting, al dan niet voor een bepaalde tijd, ook voor de koffieshop gelden.

Voorbeelden uitbreiding gedoogverklaring:

1. Kweken naar rato van de omzet van de shop
2. Verzegeld vervoeren
3. Verzegelde voorraad
4. Maximale voorraad inclusief buffer
5. Politie en belastingdienst altijd toegang
6. Geen buitenlandse cannabisproducten
7. Wel of niet leveren aan collega shophouders
8. Gebruik van biologische voeding en bestrijdingsmiddelen
9. THC-gehalte beperken, c.q. terugbrengen naar aanvaardbare norm

Ten aanzien van punt 9. willen wij nog opmerken dat door de minister een norm is genoemd van 15%. De gemiddeld waarden liggen tussen de 22 en 25% (bij buitenlandse soorten vaak

- hoger). Door bij de eerste oogst een zgn. 0-meting te verrichten is het nadien mogelijk het kweekproces aan te passen middels toepassing van andere voeding of kruising met andere soorten wiet om op die wijze een aanvaardbaar THC-gehalte te verkrijgen. Controle daarop uit te voeren door het Trimbos Instituut.

Organisatie:

Stel omzet van De Eenhoorn per week op 4 kilo. Dat is ruim 200 kilo op jaarbasis. Gemiddelde groei- en bloeicyclus voor alle soorten wiet is 10 weken. Daarbij komt nog de verwerkingstijd (knippen, drogen, verpakken) van 2 weken. Is samen 12 weken. De gemiddelde opbrengst per lamp van 600 Watt ligt tussen de 350 en 450 gram.

Berekening:

Opbrengst per lamp van 600 Watt: stel 400 gram

Verwerkingscyclus: 12 weken

12 weken à 4 kilo is 48 kilo. Dit gedeeld door 400 gram is 120 lampen van 600 Watt

ledere week 10 lampen oogsten is 4 kilo wiet per week

Naast de 120 lampen zullen stel 40 lampen nodig zijn om oponthoud door zomer- en winterziektes in de planten op te vangen en vreemde soorten (geen buitenlandse!!) te kweken. Ten slotte zijn extra 4 lampen van 400Watt nodig voor de opkweek van stekjes, c.q. moederplanten. Totaal aan lampen: 164 stuks. Om dit alles te kunnen realiseren is een ruimte nodig van zeker 500 m². De investering voor een dergelijk project bedragen rond de € 500 per lamp, ofwel € 82.000 (164 x € 500).

Omdat coffeeshops voor de omzetbelasting onder de zgn. "prorata-methode" vallen, zullen met de belastingdienst afspraken dienen te worden gemaakt ten aanzien van teruggaaf van de BTW op de investeringen.

Mocht het tot een overeenkomst met de gemeente komen dan vragen wij een minimale proefperiode van twee jaar; een half jaar voor de opbouw en anderhalf jaar kweken om in ieder geval de kosten "eruit te halen". De periode van anderhalf jaar is noodzakelijk om een goed beeld van de haalbaarheid te verkrijgen. Wellicht kan de gemeente voor de looptijd van de proef een pand ter beschikking stellen.

Tot het geven van nadere inlichtingen zijn wij gaarne bereid,

Namens De Eenhoorn,

B.J. Andela, bedrijfsleider

Tel. 06-21420187

of

Adm. Kantoor S. Brouwer, gemachtigde

Tel. 06-22979822

B en W. nr. 13.0495 d.d. 11-6-2013
BB.nr. 13.043

Onderwerp	Vaststelling notitie 'Voor- en nadelen en juridische hindernissen van de legale wietteelt'/afdoening motie 120134/1
------------------	---

De Burgemeester besluit:

1. de notitie 'Voor- en nadelen en juridische hindernissen van de legale wietteelt' vast te stellen.
2. hierbij motie nummer 12.0134/1 ingediend door Pieter Kos (GL), Julian van der Kraats (SP) en Dick de Vos (PvdD) bij de behandeling van het raadsvoorstel inzake coffeeshopbeleid (RV 12.0134) over de argumenten op een rij voor gemeentelijke of private legale wietkweek voor de Burgemeester als afgedaan te beschouwen.

Burgemeester en wethouders besluiten:

1. kennis te nemen van het besluit van de Burgemeester inzake de afdoening van motie 12.0134/1 ingediend door Pieter Kos (GL), Julian van der Kraats (SP) en Dick de Vos (PvdD) over de argumenten op een rij voor gemeentelijke of private legale wietkweek.

Perssamenvatting:

Naar aanleiding van een brief van de Minister van Veiligheid en Justitie eind 2011 inzake een voorstel tot invoering van een in strafrechtelijke context aangescherpt landelijk koffieshopbeleid heeft op 18 december 2012 een gedachtewisseling in de Raad plaatsgevonden. De Raad heeft toen ook een motie aangenomen, waarin wordt verzocht alle voor- en nadelen en de juridische hindernissen inzichtelijk te maken van zowel een gemeentelijke wietkwekerij als van legale private kwekerijen.

De Burgemeester heeft daarop toegezegd met een notitie hierover te komen.

Bijlage: Voor- en nadelen en juridische hindernissen van de geregleerde wietteelt

Aan	Van	
De gemeenteraad	De burgemeester	
Onderwerp		Datum
Voor- en nadelen en juridische hindernissen van de geregleerde wietteelt		11-6-2013

Aanleiding

De aanleiding voor deze notitie is de door Groen Links ingediende motie M120134/1 met de vraag om de voor- en nadelen inzichtelijk te maken van een gemeentelijke wietkwekerij en private legale wietkwekerijen. Hierbij wil de raad verder geïnformeerd worden over de juridische hindernissen die het oplossen van de 'achterdeurproblematiek' in de weg staan. De motie M120134/1 is tijdens de gemeenteraadsvergadering van 18 december 2012 aangenomen.

Juridisch kader

Het Nederlandse softdrugsbeleid wordt door drie niveaus vorm gegeven. Op het internationale en Europese niveau, het nationale niveau en het lokale niveau. Met betrekking tot het internationale niveau zijn vooral het *'Enkelvoudig Verdrag inzake verdovende middelen, 1961, zoals gewijzigd door het Protocol tot wijziging van het Enkelvoudig Verdrag inzake verdovende middelen'* (hierna Enkelvoudig verdrag genoemd) en het *'Verdrag van de Verenigde Naties tegen de sluikhandel in verdovende middelen en psychotrope stoffen'* van 1988 (hierna verdrag tegen sluikhandel genoemd) van belang.

In 2005 is het rapport: *"Experimenteren met het Gedogen van de Teelt van Cannabis ten Behoeve van de Bevoorrading van Coffeeshops – Internationaal rechtelijke en Europees rechtelijke aspecten."* (hierna het Asser rapport genoemd) verschenen. Dit rapport is, in opdracht van het Ministerie van Binnenlandse Zaken, door het Asser Instituut opgesteld. Het Asser Instituut komt in dit rapport tot de conclusie dat internationale en Europese regelgeving geen ruimte biedt voor experimenten met het gedogen van wietteelt.

De uitkomst van het Asser rapport wordt echter niet door iedereen gedragen. Sommige deskundigen stellen in het kort dat als de internationale en Europese regelgeving ruimte biedt voor het gedogen van verkoop en gebruik van cannabis er ook ruimte is voor het gedogen van de teelt van cannabis voor coffeeshops.¹ Ook in de Tweede Kamer zijn vragen gerezen over de totstandkoming en uitkomst van het Asser rapport.²

Lidstaten zijn op grond van het Enkelvoudig verdrag en het verdrag tegen de sluikhandel gehouden om het verkopen, verhandelen, produceren en bezitten van cannabis strafbaar te stellen.³ De mate waarin deze strafbare feiten worden gehandhaafd en vervolgd is aan de lidstaten zelf. De internationale verdragen hebben een verbiedend karakter ten opzichte van cannabis, maar dit betekent dus niet dat lidstaten helemaal geen beleidsvrijheid hebben. Daarnaast kan worden opgemerkt dat in de tijd na de totstandkoming van de verdragen in veel landen een verschuiving heeft plaatsgevonden van een verbiedende aanpak van softdrugs naar een meer pragmatische aanpak. Voorbeelden hiervan zijn de nieuwe drugswetten in Portugal en de legalisatie van cannabis in de staten Washington en Colorado van de Verenigde Staten.

¹ Zie bijvoorbeeld: Dave Bewley-Taylor en Martin Jelsma, *"The Limits of Latitude. The UN drug control convention:"*, in Series on Legislative Reform of Drug Policies Nr. 18, Transnational Institute: 2012, p. 15. (te vinden op: <http://www.tni.org/briefing/limits-latitude>); en zie Professor Jan Brouwer (<http://www.voc-nederland.org/2012/03/boris-van-der-ham-eist-oorspronkelijke-versie-asser-rapport-over-reguleren-cannabis/>).

² Tweede Kamer, Handelingen 2011-2012, nr. 69, item 8, datum vergadering: 28-03-2012

³ Zie de bijlage met de relevante verdragsbepalingen.

In het Europese recht zijn de strafbaarstellingen van de internationale verdragen overgenomen en geconcretiseerd.⁴ Net als de internationale verdragen legt het Europese recht Nederland geen verplichtingen op met betrekking tot de handhaving en vervolging. Het is niet duidelijk welke rol de positieve verplichtingen met betrekking tot de bescherming van burgers uit het *Europees verdrag van de rechten van de mens* hebben op de discussie over het gedogen van de cannabisteelt. Het zou kunnen zijn dat een spanningsveld bestaat tussen de verplichtingen die uit de internationale verdragen voortvloeien met betrekking tot de strafbaarstelling van drugs en de positieve verplichtingen die voortvloeien uit het *Europees verdrag van de rechten van de mens*.

Op nationaal niveau wordt het softdrugsbeleid zowel bestuursrechtelijk als strafrechtelijk gehandhaafd. In overeenstemming met de internationale verdragen zijn het verkopen, verhandelen, produceren en bezitten van cannabis in de Opiumwet strafbaar gesteld. In de "Aanwijzing Opiumwet (2012A021)" van het College procureurs-generaal staan de criteria waaronder het Openbaar Ministerie afziet van strafrechtelijke handhaving. Dit gedoogbeleid heeft alleen betrekking op het bezitten en de verkoop van cannabis als aan de AHOJGI-criteria⁵ wordt voldaan en de eigenaar/exploitant van de coffeeshop meewerkt aan het toezicht op de naleving van deze criteria.

De teelt van cannabis valt buiten het gedoogbeleid en is in twee categorieën opgedeeld, 'niet-beroeps/bedrijfsmatige' teelt en 'beroeps/bedrijfsmatige' teelt. 'Niet-beroeps/bedrijfsmatige' teelt door volwassenen heeft geen opsporingsprioriteit. Bij ontdekking volgt een politiesepot met afstand, de teler moet bij ontdekking afstand doen van de planten.

Bij het bepalen of de wietteelt 'beroeps/bedrijfsmatige' is, wordt, gelet op de schaalgrootte van de teelt (meer of minder dan vijf planten), de mate van professionaliteit (belichting en bevoeiing van de planten) en het doel van de teelt (is het oogmerk geldelijk gewin). In de afgelopen jaren is de aanpak van de 'beroeps/bedrijfsmatige' wietteelt geïntensiveerd en is de strafmaat hierop verhoogd. Daarnaast is een wijziging van de Opiumwet aanhangig in de Tweede Kamer waardoor handelingen ter voorbereiding of vergemakkelijking van de illegale wietteelt strafbaar worden gesteld.⁶

Op lokaal niveau wordt de bestuursrechtelijke handhaving onder meer vormgegeven door art. 13b van de Opiumwet. Op grond van art. 13b is de burgemeester bevoegd om een last onder bestuursdwang op te leggen als er in een gebouw Opiumwetmiddelen worden verkocht, afgeleverd of verstrekt. Anders dan bij de bevoegdheid die de burgemeester heeft op grond van art. 174a van de Gemeentewet is het bij art. 13b niet vereist dat er sprake is van overlast. Recentelijk heb ik op grond van art. 13b café 't Centrum gesloten.

De criteria waarbij wordt afgezien van strafrechtelijke handhaving worden bepaald door het Openbaar Ministerie, de criteria waarbij wordt afgezien van de bestuursrechtelijke handhaving worden bepaald op gemeentelijk niveau. De burgemeester kan hierdoor eigen criteria hanteren voor het toestaan van coffeeshops in de gemeente, een voorbeeld hiervan zijn de

⁴ Zie het Asser rapport, blz. 24. De Schengen akkoorden, Gemeenschappelijk Optreden 96/750/JBZ en kaderbesluit 2004/757/JBZ worden in het Asser-rapport als meest relevant aangewezen.

⁵ Met de AHOJGI-criteria wordt bedoeld:

- "Affichering": coffeeshops mogen geen reclame maken;
- "Harddrugs": geen aanwezigheid of verkoop van harddrugs in een coffeeshop;
- "Overlast": coffeeshops mogen geen overlast bezorgen voor de directe omgeving;
- "Jeugdigen": geen verkoop aan jongeren onder de 18 jaar;
- "Grote hoeveelheden": maximaal 5 gram per transactie, ("Handelsvoorraad": maximaal 500 gram op voorraad);
- "Ingezetenen": niet toegankelijk zijn voor en niet verkopen aan anderen dan ingezetenen van Nederland.

"Plus-criterium": uitsluitend verkoop in alcoholvrije inrichtingen.

⁶ Tweede Kamer, vergaderjaar 2010-2011, Kamerstuk 32842 nr. 2.

bepaalde openingstijden die gelden voor de Leidse coffeeshops. Uit het oogpunt van de rechtszekerheid is overeenstemming van de criteria gewenst, deze criteria moeten worden afgestemd binnen de lokale driehoek van burgemeester, Officier van Justitie en politie.

Maatschappelijk kader

Het produceren van cannabis zorgt in Nederland voor veel maatschappelijke overlast. Te denken valt bijvoorbeeld aan het illegaal aftappen van stroom dat een direct brandgevaar creëert voor de omgeving. Verder valt te denken aan de kosten die politie en justitie maken bij het bestrijden van de illegale wietteelt.

De 'achterdeur' vormt al sinds jaar en dag een probleem voor het Nederlandse softdrugsbeleid. Het gedogen van de 'voordeur' heeft voor Nederland positieve gevolgen gehad. Er is onder meer een scheiding tussen softdrugs en harddrugs gekomen en mensen met drugsproblemen hebben makkelijker toegang tot hulpverlening. Om aan de gedoogde softdrugs vraag te kunnen voldoen moet noodzakelijkerwijs een beroep worden gedaan op de illegale teelt. Door het gedogen van de 'voordeur' van de coffeeshops en niet de 'achterdeur' worden coffeeshopexploitanten gedwongen strafbare feiten te plegen om hun bedrijf normaal te kunnen exploiteren. Hierdoor ontstaat er een situatie waarbij de onderwereld en de bovenwereld met elkaar in aanraking komen.

Criminele samenwerkingsverbanden zijn in Nederland nauw verbonden met de teelt van cannabis, ze kopen de oogst op bij zelfstandige kwekers om deze daarna weer door te verkopen (in binnen- en buitenland). Soms exploiteren de criminele organisaties de wietkwekerijen zelf.⁷ Deze inmenging van criminele organisaties in de wietteelt heeft tot gevolg dat het geweld is toegenomen tussen personen die zich met de wietteelt bezighouden. Verschillende steden in Nederland willen graag een oplossing voor de achterdeur problematiek en zien het reguleren van de wietteelt als de meest voor de hand liggende oplossing. In het Collegeprogramma 2010-2014⁸ heeft Utrecht aangegeven een experiment te willen starten om de aanvoer van coffeeshops te reguleren, om op deze manier de overlast en de gezondheidsrisico's te verminderen. De gemeente Eindhoven heeft aangegeven samen met Utrecht een dergelijk experiment te willen uitwerken. In andere steden, waaronder Haarlem, Groningen, Nijmegen, Den Bosch, Rotterdam, Leeuwarden en Tilburg, hebben de gemeenteraden de colleges opgeroepen om bij de Minister van Veiligheid en Justitie te pleiten voor het toestaan van dergelijke experimenten.

Minister Opstelten heeft naar aanleiding van vragen uit de Tweede Kamer duidelijk gemaakt geen toestemming aan gemeenten te geven voor experimenten om de bevoorrading van coffeeshops te gedogen. De minister stelt zich op het standpunt dat de internationale verplichtingen van Nederland zulke experimenten niet toestaan en beroept zich hierbij op het Asser rapport.⁹ Dit standpunt heeft de Minister nog eens herhaald in de beantwoording van de kamervragen van Tweede Kamerlid Kooiman (SP). In deze beantwoording geeft de Minister ook aan dat hij voor het einde van dit jaar de Tweede Kamer zal berichten over de verschillende plannen van gemeenten om de hennepeteelt te reguleren en deze plannen van een juridisch kader te voorzien.¹⁰

Het niet aanpakken van de 'achterdeurproblematiek' heeft gevolgen voor de mogelijkheid tot handhaven. De rechtbank van Middelburg heeft bepaald dat een handelsvoorraad van meer dan 500 gram voor grote coffeeshops onvermijdelijk is. De te grote handelsvoorraad moet volgens de rechtbank dus bekend zijn bij politie en justitie. Het ongemoeid laten van de 'achterdeur' kan leiden tot gerechtvaardigd vertrouwen bij de coffeeshopexploitant en daardoor tot niet-ontvankelijkheid van de Officier van Justitie.¹¹ In de zaak tegen de exploitanten van onder meer de Leidse coffeeshop Goa achtte de rechtbank van Den Haag de Officier van Justitie wel ontvankelijk. Echter het paradoxale karakter van het Nederlandse coffeeshopbeleid, waarbij coffeeshopexploitanten genoodzaakt zijn strafbare feiten te begaan om een coffeeshop te exploiteren, was voor de rechtbank reden om gebruik te maken van de discretionaire bevoegdheid van art. 9a van het Wetboek van Strafrecht en de schuldig

⁷ Zie het rapport *De wereld achter de wietteelt* uit 2008 (<http://www.ciroc.nl/Onderzoek/De%20wereld%20achter%20de%20wietteelt%20rapport.pdf>).

⁸ Groen, open en sociaal, Collegeprogramma 2010-2014 van de gemeente Utrecht.

⁹ Tweede Kamer, vergaderjaar 2010-2011, Kamerstuk 24077 nr. 259.

¹⁰ Tweede Kamer, vergaderjaar 2012-2013, Kamervragen(Aanhangsel) nr. 1499.

¹¹ Rb. Middelburg, 5 juni 2012, BW7416.

bevonden verdachten geen straf of maatregel op te leggen.¹² Tegen de uitspraak van de rechtbank van Den Haag is het Openbaar Ministerie in beroep gegaan.

Drie mogelijke scenario's

Nederland kan op grond van de huidige internationale verplichtingen het bezit, de verkoop en de productie van cannabis niet legaliseren, Nederland is verplicht deze activiteiten strafbaar te stellen. Echter de verdragen geven Nederland wel ruimte waar het gaat om het strafvorderlijk en bestuurlijk beleid dat gevoerd wordt ten aanzien van het handhaven en vervolgen van het bezit, de verkoop en de productie van cannabis. De verkoop en het bezit van cannabis worden al gedoogd in Nederland, maar de productie nog niet. Het gedogen van de productie voor de cannabis die bedoeld is voor de coffeeshops kan grofweg op drie manieren worden vorm gegeven.

Gemeentelijke wietteelt:

In dit scenario neemt de gemeente de wietteelt zelf ter hand en gedooft de gemeente coffeeshops alleen als ze wiet verkopen die bij de gemeentelijke wietkwekerij vandaan komt. Hierdoor krijgt de gemeente een grote controle over de kwaliteit en de prijs. Om dit mogelijk te maken zal de gemeente ruimte beschikbaar moeten stellen en praktische en technische kennis moeten aantrekken. Coffeeshophouders hebben in dit scenario geen invloed op het product dat ze verkopen en kunnen zo niet altijd voldoen aan de wensen van de klant, die zijn wiet dan misschien ergens anders gaat halen. Hierdoor kan straathandel toenemen. Het opzetten van een gemeentelijke wietkwekerij is juridisch moeilijker dan gedoogde private wietkwekerijen. Ten eerste is het produceren van softdrugs voor recreatief gebruik door overheidsinstanties niet te verenigen met de internationale verplichtingen van Nederland. Ten tweede betekent de exploitatie van een gemeentelijke kwekerij dat de gemeente zelf (gedoogd, maar) in strijd met de wet handelt en wellicht tegen zichzelf handhavend moeten optreden. Ten derde is het niet de taak van de gemeente om commerciële bedrijfsactiviteiten te ondernemen.

Bij het scenario van de gemeentelijke wietkwekerij is het van belang dat het Openbaar Ministerie afziet van handhaving. Het is namelijk niet duidelijk of gemeentelijk personeel en de gemeente zelf als rechtspersoon dat uitvoering geeft aan een gemeentelijke wietkwekerij strafrechtelijke immuniteit heeft. De strafrechtelijke immuniteit geldt enkel voor de uitvoering van een exclusieve overheidstaak. Verder is het mogelijk dat de Nederlandse regering de besluiten voor een gemeentelijke wietkwekerij ziet als een onaanvaardbare doorkruising van het buitenlandsbeleid en op die grond de besluiten via spontane vernietiging (koninklijk besluit) buiten werking stelt.

Private wietteelt:

In dit scenario wordt de wietteelt uitgevoerd door erkende private partijen en worden de voorschriften van het verlov voor coffeeshops aangevuld, waardoor coffeeshops alleen maar wiet van erkende kwekerijen mogen verkopen. Het overlaten van de wietteelt aan onafhankelijke partijen kan, door marktwerking, tot grootschalige kwekerijen leiden die veel verschillende coffeeshops bevoorraden, dit zal het toezicht op de wietteelt niet ten goede komen. Daarnaast is de keten van productie tot verkoop in handen van verschillende personen waardoor er bij handhavend optreden problemen kunnen ontstaan.

Wietteelt door coffeeshops:

In dit scenario wordt de hele keten van de productie tot de verkoop van wiet onder de verantwoordelijkheid van de coffeeshop geplaatst. De voorschriften voor het verlov voor coffeeshops zullen worden aangevuld om zodoende de wietteelt te reguleren. Door coffeeshops alleen toe te staan de eigen geproduceerde wiet (hierop kan worden gecontroleerd door het DNA van de wietplanten te toetsen) te verkopen wordt er voor gezorgd dat de wietteelt kleinschalig blijft. Door coffeeshops verantwoordelijk te maken voor de wietteelt wordt beoogd een gesloten systeem te creëren waardoor makkelijker toezicht kan worden gehouden. Daarnaast kan, in dit scenario, bij een overtreding van de gedoogcriteria voor het geloven of het verkopen van wiet tegen de gehele keten handhavend worden opgetreden.

Bij het scenario van de private wietteelt of van de wietteelt door coffeeshops kan ook worden gedacht aan de zogenaamde *cannabis social clubs*. Dit zijn non-profit organisaties met als

¹² Rb. 's-Gravenhage, 21 december 2012, BY7120

oogmerk het collectief telen van cannabis voor eigen gebruik. In Spanje en België zijn dit soort clubs al ontstaan. Het is de vraag of *cannabis social clubs* in Nederland een praktisch alternatief zijn. Zoals hierboven is gebleken is de 'niet- beroeps/bedrijfsmatige' teelt van cannabis wel strafbaar maar heeft het geen opsporingsprioriteit. Bij toevallige ontdekking zal de *cannabis social club* onder het huidige softdrugsbeleid afstand moeten doen van de daar aanwezige planten.

Conclusie

Naar mijn mening moet er op korte termijn een oplossing komen voor de 'achterdeur' van coffeeshops. Met het reguleren van de cannabisteelt kan de overlast die gepaard gaat met de illegale cannabisteelt worden teruggedrongen en beter toezicht worden gehouden op de kwaliteit van de cannabis. Daarnaast zorgt het gedogen van de wietteelt voor een duidelijke scheiding tussen de onderwereld en de bovenwereld waar het gaat om de verkoop van cannabis in coffeeshops. De hierboven aangehaalde jurisprudentie laten duidelijk zien dat het softdrugsbeleid in zijn huidige vorm zorgt voor veel onduidelijkheid en weinig rechtszekerheid voor coffeeshopexploitanten. Gezien de hiervoor aangehaalde jurisprudentie geeft de huidige situatie ook onduidelijkheden voor handhavingsinstanties, met betrekking tot de vraag wanneer nog handhavend kan worden opgetreden.

Het gedogen of zelf ter hand nemen van de wietteelt ter bevoorrading van de coffeeshops kan een bijdrage leveren aan de vermindering van de maatschappelijke problemen. Door de voor coffeeshops bedoelde wietteelt te gedogen kan hier toezicht op komen. Binnen het gedoogkader kunnen eisen worden gesteld aan personen en gebouwen waaraan moet worden voldaan, om op deze manier criminele organisaties te weren van de binnenlandse softdrugsmarkt en zo dus een scheiding aan te brengen tussen de bovenwereld en de onderwereld.

Met het gedogen van de 'achterdeur' van coffeeshops zullen de problemen rond de illegale wietteelt waarschijnlijk niet geheel verdwijnen. Uit het rapport '*De wereld achter de wietteelt*' blijkt dat Nederlandse criminele organisaties ook afzetmarkten hebben in het buitenland. Het afsluiten van de binnenlandse markt voor criminele organisaties zal het probleem wel verminderen. Om de overlast tegen te gaan zal aan de ene kant de voor de coffeeshops bestemde wietteelt gedoogd moeten worden en aan de andere kant moet tegen de overige 'beroeps/bedrijfsmatige' wietteelt streng handhavend worden opgetreden.

De juridische hindernissen voor de *legale* wietteelt, waarbij de strafbepalingen voor teelt, verkoop en bezit van cannabis uit de Opiumwet worden gehaald, zijn aanzienlijk aangezien de internationale verdragen Nederland verplichten tot deze strafbaarstellingen. Om (de teelt van) cannabis toch te legaliseren zullen de verdragen moeten worden aangepast of moet de status die cannabis heeft onder het Enkelvoudig verdrag worden veranderd. Een andere mogelijkheid is dat Nederland zich terugtrekt uit de verdragen en met nieuwe voorbehouden weer toetreedt. Deze laatste strategie is door Bolivia gevolgd om het kauwen van coca bladeren in Bolivia legaal te maken. Ondanks stevige kritiek, van onder meer het Internationaal Comité van toezicht op verdovende middelen, is Bolivia met het voorbehoud weer toegetreden tot de verdragen. Beide wegen om de internationale verplichtingen aan te passen zullen moeilijk zijn.

Naar mijn mening valt het *gedogen* van de wietteelt redelijkerwijs wel te rijmen met de internationale verplichtingen. De Nederlandse regering betoogt al jaren dat het gedogen van het bezit en de verkoop van softdrugs binnen de internationale en Europese verplichtingen valt. Als dit het geval is, is het mij niet duidelijk waarom het gedogen van de cannabisteelt niet eveneens binnen de internationale verplichtingen valt. Er zijn geen juridische of principiële argumenten die het verschil tussen verkoop en bezit aan de ene kant en teelt aan de andere kant rechtvaardigen.

Bij het gedogen van de wietteelt zullen zowel beleidsregels voor het strafrechtelijk handhaven als de beleidsregels voor het bestuursrechtelijk handhaven moeten worden aangepast. Als alleen de beleidsregels voor de bestuursrechtelijke handhaving wordt aangepast blijft de wiettelers bloot staan aan strafrechtelijke vervolging. Met dien verstande dat een strafrechtelijke vervolging zou kunnen stuklopen, omdat de strafrechter in een concrete casus tot het oordeel zou kunnen komen dat de strafvervolging niet ontvankelijk is dan wel dat het opleggen van een straf niet gerechtvaardigd zou zijn. Voor alle hierboven genoemde scenario's voor het reguleren van de wietteelt is het van belang dat het Openbaar Ministerie van strafrechtelijke handhaving zal afzien. Gezien de reacties van Minister Opstelten in de

media en in de Tweede Kamer is een verschuiving van de Nederlandse regering richting het gedogen van de wietteelt echter niet erg waarschijnlijk.

Bijlage

Enkelvoudig verdrag:

- Artikel 4. Algemene verplichtingen

Partijen nemen de wetgevende en administratieve maatregelen die nodig zijn om

- o (a) de bepalingen van dit Verdrag op hun gebied in werking te stellen en uit te voeren;
- o (b) met andere Staten samen te werken bij de uitvoering van de bepalingen van dit Verdrag; en
- o (c) met inachtneming van de bepalingen van dit Verdrag de productie, de vervaardiging, de uit- en invoer, de afgifte van, de handel in, het gebruik en het bezit van verdovende middelen uitsluitend tot geneeskundige en wetenschappelijke doeleinden te beperken.

Artikel 36. Strafbepalingen

- o 1
 - (a) Met inachtneming van de beperkingen door haar grondwet opgelegd, neemt elke Partij maatregelen ten einde ervoor te zorgen, dat de verbouw, productie, vervaardiging, extractie, bereiding, het bezit, aanbod, aanbod ten verkoop, de distributie, aankoop, verkoop, levering op welke voorwaarde ook, makelaardij, verzending, verzending in doorvoer, het vervoer en de in- en uitvoer van verdovende middelen in strijd met de bepalingen van dit Verdrag, alsmede elke andere handeling die naar de mening van die Partij in strijd is met de bepalingen van dit Verdrag, als strafbare feiten worden beschouwd indien zij opzettelijk worden begaan en dat het begaan van ernstige strafbare feiten op passende wijze wordt gestraft, in het bijzonder met gevangenisstraf of andere vrijheidsstraffen.
 - (b) Niettegenstaande het bepaalde in de voorgaande letter kunnen Partijen bepalen dat wanneer personen, die misbruik maken van verdovende middelen, deze strafbare feiten hebben begaan, zij in plaats van te worden veroordeeld of bestraft dan wel naast hun veroordeling of bestraffing moeten worden onderworpen aan maatregelen voor behandeling, opvoeding, nazorg, wederaanpassing aan en wederopnemng in de maatschappij overeenkomstig artikel 38, eerste lid.
- o 2. Met inachtneming van de beperkingen, een Partij door haar grondwet, haar rechtsstelsel en nationale wetgeving opgelegd, worden:
 - (a)
 - (i) de in het eerste lid opgesomde strafbare feiten, indien deze in verschillende landen zijn begaan, als afzonderlijke strafbare feiten beschouwd;

- (ii) opzettelijke deelneming aan, samenspanning tot het plegen van en pogingen tot het plegen van elk dezer strafbare feiten, alsmede opzettelijk gepleegde voorbereidende handelingen en financiële verrichtingen in verband met de in dit artikel bedoelde feiten, als strafbare feiten krachtens het eerste lid beschouwd;
 - (iii) buitenlandse veroordelingen ter zake van zulke strafbare feiten mede in aanmerking genomen bij de beoordeling van de vraag of sprake is van recidive; en
 - (iv) ernstige door eigen onderdanen of door vreemdelingen begane strafbare feiten als hierboven bedoeld, vervolgd door de Partij op wier gebied het strafbare feit werd begaan of door de Partij op wier gebied de dader wordt aangetroffen, indien uitlevering niet toelaatbaar is overeenkomstig de wet van de Partij waaraan een desbetreffend verzoek is gericht en indien zulk een dader niet reeds is vervolgd en onherroepelijk is berecht.
- (b)
 - (i) Elk van de strafbare feiten opgesomd in het eerste lid en het tweede lid, letter (a), onder (ii), van dit artikel wordt geacht in elk tussen Partijen bestaand uitleveringsverdrag te zijn begrepen als een uitleveringsdelict. Partijen verplichten zich ertoe dergelijke strafbare feiten op te nemen als uitleveringsdelicten in ieder uitleveringsverdrag dat tussen hen wordt gesloten.
 - (ii) Indien een Partij welke uitlevering afhankelijk stelt van het bestaan van een verdrag, een verzoek om uitlevering ontvangt van een andere Partij waarmee zij geen uitleveringsverdrag heeft gesloten, kan zij, indien zij dat verkiest, dit Verdrag beschouwen als de wettelijke basis voor uitlevering wegens de strafbare feiten opgesomd in het eerste lid en het tweede lid, letter (a), onder (ii) van dit artikel. De uitlevering is onderworpen aan de overige voorwaarden waarin het recht van de aangezochte Partij voorziet.
 - (iii) Partijen welke uitlevering niet afhankelijk stellen van het bestaan van een verdrag, erkennen de strafbare feiten opgesomd in het eerste lid en het tweede lid, letter (a), onder (ii) van dit artikel, onderling als uitleveringsdelicten, onderworpen aan de voorwaarden waarin het recht van de aangezochte Partij voorziet.
 - (iv) Uitlevering wordt toegestaan overeenkomstig de wetgeving van de aangezochte Partij en niettegenstaande het bepaalde in letter (b), onder (i), (ii) en (iii) van dit lid heeft de Partij het recht uitlevering te weigeren in gevallen waarin de bevoegde autoriteiten van oordeel zijn dat het strafbare feit niet voldoende ernstig is.

- o 3. De bepalingen van dit artikel laten de bepalingen van het strafrecht van de betrokken Partij met betrekking tot kwesties van rechtsbevoegdheid onverlet.
- o 4. Geen enkele bepaling van dit artikel tast het beginsel aan, dat de strafbare feiten waarop het betrekking heeft worden omschreven, vervolgd en gestraft overeenkomstig de nationale wetgeving van een Partij.

verdrag tegen sluikhandel:

Artikel 3. Strafbare feiten en straffen

- o 1. Elke Partij neemt de maatregelen die nodig zijn om de volgende feiten, indien opzettelijk begaan, strafbaar te stellen krachtens haar nationale wetgeving:
 - a.
 - (i) productie, vervaardiging, extractie, bereiding, aanbod, aanbod ten verkoop, distributie, verkoop, levering op welke voorwaarde ook, bemiddeling, verzending, verzending in doorvoer, vervoer of in- of uitvoer van verdovende middelen of psychotrope stoffen in strijd met de bepalingen van het Verdrag van 1961, het Verdrag van 1961 zoals gewijzigd, of het Verdrag van 1971;
 - (ii) de teelt van papavers, cocaplanten of cannabisplanten ten behoeve van de productie van verdovende middelen in strijd met de bepalingen van het Verdrag van 1961 en het Verdrag van 1961 zoals gewijzigd;
 - (iii) het bezit of de aankoop van verdovende middelen of psychotrope stoffen ten behoeve van één of meer van de in letter (i) hierboven opgesomde activiteiten;
 - (iv) de vervaardiging, het vervoer of de distributie van benodigdheden, materialen of van in Tabel I en Tabel II genoemde stoffen, wetende dat zij zijn bestemd om te worden gebruikt bij of voor de illegale teelt, productie of vervaardiging van verdovende middelen of psychotrope stoffen;
 - (v) de organisatie van, het leiding geven aan, of de financiering van één of meer van de in de letters (i), (ii), (iii) en (iv) hierboven opgesomde strafbare feiten;
 - b.
 - (i) de omzetting of overdracht van voorwerpen, wetende dat deze voorwerpen zijn verworven uit één of meer van de in overeenstemming met letter (a) van dit lid strafbaar gestelde feiten, of uit deelneming aan één of meer van deze strafbare

feiten met het oogmerk de illegale herkomst van de voorwerpen te verhelen of te verhullen of een persoon die bij het begaan van één of meer van deze strafbare feiten is betrokken, te helpen te ontkomen aan de wettelijke gevolgen van zijn daden;

- (ii) het verhelen of verhullen van de werkelijke aard, oorsprong, vindplaats, vervreemding, verplaatsing, rechten op of de eigendom van voorwerpen, wetende dat deze voorwerpen zijn verworven uit één of meer van de in overeenstemming met letter (a) van dit lid strafbaar gestelde feiten, of uit deelneming aan één of meer van deze strafbare feiten;
- c. Met inachtneming van haar grondwettelijke beginselen en de grondbeginselen van haar rechtsstelsel:
 - (i) de verwerving, het bezit of het gebruik van voorwerpen, wetende, op het tijdstip van verkrijging, dat deze voorwerpen zijn verworven uit één of meer van de in overeenstemming met letter (a) van dit lid strafbaar gestelde feiten of uit deelneming aan één of meer van deze strafbare feiten.
 - (ii) het bezit van benodigdheden of materialen of van in Tabel I en Tabel II genoemde stoffen, wetende dat deze worden of zijn bestemd om te worden gebruikt bij of voor de illegale teelt, produktie of vervaardiging van verdovende middelen of psychotrope stoffen;
 - (iii) openbare opruiing of uitlokking van anderen, op welke wijze ook, tot het plegen van één of meer van de in overeenstemming met dit artikel strafbaar gestelde feiten of tot het illegale gebruik van verdovende middelen of psychotrope stoffen;
 - (iv) deelneming aan, medepllichtigheid tot, samenspanning tot, poging tot, hulp aan, aanzetten tot, vergemakkelijken van, of het geven van raad met het oog op het begaan van één of meer van de in overeenstemming met dit artikel strafbaar gestelde feiten.
- o 2. Met inachtneming van haar grondwettelijke beginselen en de grondbeginselen van haar rechtsstelsel dient elke Partij de maatregelen te nemen die nodig zijn om, in overeenstemming met haar nationale wetgeving strafbaar te stellen, indien opzettelijk begaan: het bezit, de aankoop of de teelt van verdovende middelen of psychotrope stoffen voor persoonlijk gebruik in strijd met de bepalingen van het Verdrag van 1961, het Verdrag van 1961 zoals gewijzigd of het Verdrag van 1971.
- o 3. Medeweten, oogmerk, of opzet, vereist als bestanddeel van een in het eerste lid van dit artikel omschreven strafbaar feit, kunnen worden afgeleid uit objectieve feitelijke omstandigheden.
- o 4.

- a. Elke Partij stelt op het begaan van de in overeenstemming met het eerste lid van dit artikel strafbaar gestelde feiten, straffen evenredig aan de ernst van deze strafbare feiten, zoals gevangenisstraf of andere tot vrijheidsbeneming strekkende straffen, geldstraffen en confiscatie.
 - b. De Partijen kunnen bepalen dat, naast veroordeling of bestraffing wegens een in overeenstemming met het eerste lid van dit artikel strafbaar gesteld feit, de dader maatregelen moet ondergaan als behandeling, opvoeding, nazorg, wederaanpassing aan of wederopnemning in de maatschappij.
 - c. Niettegenstaande het bepaalde in de voorgaande letters van dit lid kunnen de Partijen, in geval van overtredingen van minder ernstige aard, in plaats van veroordeling of bestraffing, voorzien in maatregelen als opvoeding, wederaanpassing aan of wederopnemning in de maatschappij, alsook, indien de dader verslaafd is aan verdovende middelen, behandeling en nazorg.
 - d. De Partijen kunnen, in plaats van veroordeling of bestraffing van een in overeenstemming met het tweede lid van dit artikel strafbaar gesteld feit, voorzien in maatregelen met het oog op de behandeling, opvoeding, nazorg, wederaanpassing aan of wederopnemning in de maatschappij van de dader.
- o 5. De Partijen dragen er zorg voor dat hun gerechtelijke en andere bevoegde rechtsmacht uitoefenende autoriteiten feitelijke omstandigheden in aanmerking kunnen nemen waardoor de in overeenstemming met het eerste lid van dit artikel strafbaar gestelde feiten als bijzonder ernstig kunnen worden aangemerkt, zoals:
- a. het feit dat bij het strafbare feit een georganiseerde misdadige groep is betrokken waarvan de dader deel uitmaakt;
 - b. het feit dat de dader bij andere internationale georganiseerde misdadige activiteiten is betrokken;
 - c. het feit dat de dader is betrokken bij andere onwettige activiteiten, die door het begaan van het strafbare feit worden vergemakkelijkt;
 - d. het gebruik van geweld of wapens door de dader;
 - e. het feit dat de dader een openbaar ambt bekleedt en dat het strafbare feit met dat ambt verband houdt;
 - f. het feit dat minderjarigen tot slachtoffer worden gemaakt of worden gebruikt;
 - g. het feit dat het strafbare feit wordt begaan in een strafinrichting of in een opvoedingsinstituut of in het gebouw van een maatschappelijke instelling of in hun onmiddellijke omgeving, of op andere plaatsen waar scholieren en studenten samenkomen voor onderwijs, sport en andere gezamenlijke bezigheden;
 - h. eerdere veroordeling, in het bijzonder voor gelijksoortige strafbare feiten, begaan hetzij in het buitenland hetzij in eigen land, voor zover toegelaten volgens de nationale wetgeving van een Partij.

- o 6. De Partijen streven ernaar te verzekeren dat wettelijke bevoegdheden, die door hun nationale recht worden toegekend bij de beoordeling van de opportuniteit van de vervolging van personen wegens de in overeenstemming met dit artikel strafbaar gestelde feiten, zodanig worden uitgeoefend dat de opsporing en rechtshandhaving ten aanzien van deze strafbare feiten zo doeltreffend mogelijk is, mede met het oog op de noodzaak personen te weerhouden van het begaan van deze strafbare feiten.¹³
- o 7. De Partijen dragen er zorg voor dat hun gerechtelijke instanties of andere bevoegde autoriteiten de ernst van de in het eerste lid van dit artikel opgesomde strafbare feiten en de in het vijfde lid van dit artikel opgesomde omstandigheden in aanmerking nemen wanneer zij de mogelijkheid overwegen van vervroegde of voorwaardelijke in vrijheid stelling van personen die voor deze strafbare feiten zijn veroordeeld.
- o 8. Waar dat dienstig wordt geacht, stelt iedere Partij binnen het raam van haar nationale wetgeving een lange verjaringstermijn vast, binnen welke tot vervolging dient te worden overgegaan wegens een in overeenstemming met het eerste lid van dit artikel strafbaar gesteld feit. Deze termijn zal langer zijn wanneer de vermoedelijke dader zich onttrekt aan de rechtshandhaving.
- o 9. Elke Partij neemt, in overeenstemming met haar rechtsstelsel, passende maatregelen om te verzekeren dat een ieder die wordt verdacht van, of is veroordeeld wegens een in overeenstemming met het eerste lid van dit artikel strafbaar gesteld feit, en die op haar grondgebied wordt aangetroffen, bij het strafproces aanwezig is.
- o 10. Ten behoeve van de samenwerking tussen de Partijen krachtens dit Verdrag, waaronder in het bijzonder begrepen de samenwerking krachtens de artikelen 5,6,7 en 9, worden in overeenstemming met dit artikel strafbaar gestelde feiten niet beschouwd als fiscale of politieke delicten of als delicten die op politieke motieven berusten, zulks onverminderd de grondwettelijke beperkingen en de fundamentele nationale wetgeving van de Partijen.

11. Geen enkele bepaling van dit artikel doet afbreuk aan het beginsel dat de omschrijving van de hierin bedoelde strafbare feiten en van desbetreffende rechtsmiddelen is voorbehouden aan het nationale recht van een Partij, en dat deze strafbare feiten in overeenstemming met dat recht worden vervolgd en bestraft.

¹³ Tegen deze verdragsbepaling heeft Nederland een voorbehoud gemaakt dat unaniem door de overige landen is geaccepteerd.

“Wie teelt?”

PILOT

Concept Uitvoeringsplan

Gereguleerde wietteelt in Leiden

Versie 3: 12 november 2013

Handwritten text at the top left corner, possibly a page number or header.

Inhoudsopgave

1. Inleiding	5
1.1 Aanleiding	5
1.2 Doelstelling	5
1.3 Het Leidse Coffeeshopbeleid	5
1.4 Totstandkoming uitvoeringsplan	6
2. Gereguleerde wietteelt	7
2.1 Het 'gesloten systeem'	7
2.2 Andere gemeenten / externe ontwikkelingen	7
2.3 Grootschalige of kleinschalige kwekerijen	8
2.4 Aandachtspunten	9
2.4.1 Controle op kwaliteit wiet	9
2.4.2 Veiligheid	10
2.4.3 Uitbreiding gedoogverklaring en handhaving	10
2.4.4 Financiën	11
3. Evaluatie	12

1. Inleiding

1.1 Aanleiding

Op 4 februari 2013 heeft minister Opstelten van Veiligheid & Justitie (V&J) een brief gestuurd aan de burgemeester, waarin het landelijk kader van het coffeeshopbeleid wordt toegelicht. In de brief worden gemeenten verzocht plannen op het gebied van wietteelt bij de minister bekend te maken. Naar aanleiding van deze oproep heeft de gemeenteraad een motie aangenomen, inzake de legalisering en regulering van wietteelt (Motie VOD 'Legalisering en regulering kweek van wiet' d.d. 19 september 2013). Met de motie wordt gevraagd Leidse plannen te ontwikkelen voor legale en gereguleerde kweek van wiet voor de Leidse coffeeshops en deze plannen bij minister Opstelten in te dienen. Deze motie heeft geleid tot voorliggend uitvoeringsplan.

1.2 Doelstelling

Dit document voorziet in de plannen voor het opzetten van gereguleerde wietteelt in Leiden. De gemeente Leiden beoogt in de vorm van een pilot met een 'gesloten systeem' voor de gehele wietketen, vanaf de teelt tot aan de verkoop in de Leidse coffeeshops, een aantal doelstellingen te bereiken. De belangrijkste is de bevoorrading van de coffeeshops uit de criminaliteit halen. Op die manier wordt ook voorkomen dat de gemeente indirect, via het verlenen van verloven aan coffeeshops, criminele activiteiten faciliteert.

In het voorgestelde 'gesloten systeem' wordt gedoogd, dat coffeeshopexploitanten hun eigen henneproducten (laten) kweken. Het systeem moet er voor zorgen dat de wietketen transparant wordt, zodat het voor de gemeente en andere overheidsinstanties (onder andere Belastingdienst en Politie) mogelijk wordt om toezicht te houden op de teelt van cannabis. Dit heeft belangrijke gevolgen voor de controle op kwaliteit en hygiëne van de geteelde producten. Hierbij kan gedacht worden aan het THC-gehalte en het voorkomen van het gebruik van pesticiden en andere verontreinigende stoffen. Door beter toezicht op de kwaliteit van wiet wordt de volksgezondheid bevorderd.

Op basis van dit uitvoeringsplan kan een pilot voor gereguleerde wietteelt worden opgestart. Door middel van deze pilot kan de gemeente Leiden de effecten van gereguleerde wietteelt nauwkeurig monitoren. De resultaten worden zorgvuldig in kaart gebracht, zodat deze kunnen worden afgezet tegen de huidige situatie.

Om de effecten van het beleid voldoende te laten uitkristalliseren, wordt voorgesteld de pilot gedurende een periode van 4 jaar uit te voeren en zowel tussentijds, als aan het einde van de looptijd te evalueren.

1.3 Het Leidse Coffeeshopbeleid

Uitgangspunt voor het uitvoeringsplan is het huidige Leidse coffeeshopbeleid. Leiden beschikt al lange tijd over een gedegen lokaal coffeeshopbeleid, dat landelijk bekend staat als het 'Leidse Model'. Het 'Leidse Model' heeft als doelstellingen een strikte scheiding van alcohol en drugs, een strikte scheiding van hard- en softdrugs, het voorkomen van straathandel, het bestrijden van criminaliteit en het voorkomen van overlast. Met deze doelstellingen wordt primair beoogd het belang van de volksgezondheid te dienen.

Leiden kent alleen kleinschalige coffeeshops met vooral een lokale functie. Kern van het 'Leidse Model' is, dat vestiging alleen binnen de singels is toegestaan. Voorts zijn de openingstijden beperkt (van 16.00 uur tot 22.00 uur, met ingang van 16 januari 2014 van 17.00 uur tot 23.00 uur) en mogen minderjarigen zich niet in een coffeeshop ophouden en dus ook geen cannabis kopen.

Met deze voorwaarden wordt voorkomen dat scholieren in aanraking kunnen komen met softdrugs. Ook wordt voorkomen dat het uitgaansleven in aanraking komt met softdrugs.

Bovendien geldt een maximum aantal toegestane coffeeshops. Eind 2009 is dit maximum teruggebracht van 12 naar 8, te bereiken via natuurlijk verloop. Thans kent Leiden 10 coffeeshops. De verkoop van cannabis in coffeeshops is alleen toegestaan in combinatie met alcoholvrije drank en mag alleen geschieden door personeel dat de cursus 'Eerste hulp bij drugsongelukken' met goed gevolg heeft doorlopen.

1.4 Totstandkoming uitvoeringsplan

Bij de totstandkoming van dit uitvoeringsplan is contact geweest met de Leidse Vereniging van Cannabis Detaillisten (LVCD). De LVCD is betrokken om de uitvoerbaarheid van de voorgestelde aanpak te verifiëren. Zij is voorstander van de voorgestelde aanpak en heeft laten weten dat alle Leidse coffeeshops aan de pilot kunnen en willen meewerken.

Daarnaast zijn bij het vormgeven van dit plan de plannen voor gereguleerde wietteelt van diverse Nederlandse gemeenten, zoals Utrecht, Eindhoven, Rotterdam, Leeuwarden en diverse Limburgse gemeenten, geraadpleegd.

Tevens zijn de Politie – Eenheid Den Haag en het Openbaar Ministerie (OM) over het uitvoeringsplan geïnformeerd.

In een eerder stadium zijn de overige leden van de 'lokale driehoek' al geïnformeerd. De aankomende tijd wordt het uitgewerkte plan inhoudelijk verder besproken. Belangrijke randvoorwaarde voor het slagen van het plan is dat er – binnen de grenzen van het uitvoeringsplan – door het Openbaar Ministerie wordt afgezien van strafrechtelijk optreden.

2. Gereguleerde wietteelt

2.1 Het 'gesloten systeem'

In dit uitvoeringsplan wordt onder een gesloten (productie)systeem verstaan: een systeem, waarbij de coffeeshop uitsluitend softdrugs verkoopt, die zijn verkregen uit, door of in opdracht van de coffeeshophouder gekweekte en verwerkte hennep. Controle hierop vindt plaats volgens de voorwaarden, gesteld door de gemeente.

Door de invoering van dit systeem zijn de kweek en verwerking aan de coffeeshop gebonden en wordt er niet meer bij derden gekocht. Daarmee wordt de kweek en aanvoer uit het criminele circuit gehaald en staat het belang van de volksgezondheid weer centraal.

Concreet betekent dit, dat aan de hand van bijvoorbeeld de omzetcijfers van de laatste twee of drie jaar de omzet voor het komende jaar wordt geschat. Aan de hand daarvan wordt bepaald wat de toegestane hoeveelheid wiet is, die mag worden gekweekt.

In de Leidse opzet werkt deze aanpak naar twee kanten. Enerzijds wordt daarmee voorkomen, dat de exploitant alsnog een beroep moet doen op niet-gedoogde cannabisproducten. Anderzijds wordt daarmee voorkomen, dat er meer wordt gekweekt dan nodig is en dat er dus niet voor coffeeshops buiten Leiden of voor het criminele export-circuit kan worden gekweekt.

Het betekent ook, dat er een strikte administratie/boekhouding wordt gevoerd en dat alle betalingen aan de 'achterdeur' giraal plaatsvinden. Er zijn dus geen contante geldstromen meer aan de 'achterdeur'. Hierdoor kunnen eventuele zwarte geldstromen worden voorkomen.

De kweekruimte wordt ingericht als een normale bedrijfsruimte en zal moeten voldoen aan de daarvoor geldende wet- en regelgeving, zoals de Wet ruimtelijke ordening (WRO) en de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (WABO).

2.2 Andere gemeenten / externe ontwikkelingen

Naast Leiden zijn er meer gemeenten die de 'achterdeur' van coffeeshops willen reguleren en daarvoor een plan hebben opgesteld. Onderstaand enkele voorbeelden:

Utrecht¹

De gemeente Utrecht wil recreatieve cannabisgebruikers de mogelijkheid geven om in clubverband eigen wiet te telen. Hiervoor is de Social Cannabis Club Domstad (SCCD) opgericht. De SCCD heeft aan het Ministerie van Volksgezondheid een ontheffing op de Opiumwet aangevraagd. Het doel van het Utrechtse plan is het vermijden van onnodige gezondheidsschade voor gebruikers.

Eindhoven²

De gemeente Eindhoven wil een gesloten systeem creëren, waarbij de wiet te volgen moet zijn van kweek tot gebruiker. Het voorstel is, dat de coffeeshophouders de rol van opdrachtgever hebben richting de opdrachtnemer; een gecertificeerd bedrijf, dat zorgt voor de kweek en teelt van de cannabis. Op deze manier hebben de coffeeshophouders directe invloed op de kwaliteit van producten, het assortiment en de levering. De rol van de gemeente in dit proces is toezichhoudend van aard.

¹ <http://www.utrecht.nl/smartsite.dws?id=12564&persberichtID=391110&type=pers>

² <http://www.eindhoven.nl/nieuws/persberichten/Eindhoven-dient-plan-in-voor-pilot-gereguleerde-wietteelt.htm>

Rotterdam³

Rotterdam heeft het idee om een stichting op te zetten, die verantwoordelijk is voor de productie van een aantal hoogwaardige wietsoorten, die aan van te voren gestelde kwaliteitseisen moet voldoen. De gemeenteraad besluit welke coffeeshops deelnemen aan de piloten de stichting teelt niet meer wiet dan redelijkerwijs nodig is voor de bevoorrading van de deelnemende coffeeshops. De soorten wiet, die de stichting teelt, kunnen in een laboratorium worden getest op de hoogte van het THC-gehalte.

Leeuwarden⁴

De gemeente Leeuwarden wil door aanpassing van de gedoogverklaring het voor een coffeeshop mogelijk maken om zelf de cannabis te telen, die verkocht wordt. Aanpassingen van de gedoogverklaring kunnen zijn: het kweken naar rato van de omzet van de coffeeshop, verzegeld vervoeren, verzegelde voorraad, geen buitenlandse wiet meer inkopen, wel of niet leveren aan collega coffeeshophouders, gebruik van biologische voeding en bestrijdingsmiddelen, THC-gehalte beperken, c.q. terugbrengen naar aanvaardbare norm rond 15%.

Internationale ontwikkelingen

De internationale ontwikkelingen op het gebied van het cannabisbeleid laat de laatste jaren een verschuiving zien van een strafrechtelijke verbiedende aanpak naar een meer pragmatische en op de volksgezondheid gerichte aanpak. De belangrijkste voorbeelden hiervan zijn de Verenigde Staten en Uruguay. In de staten Colorado en Washington zijn na referenda zowel de teelt, als de verkoop van cannabis gelegaliseerd. De federale overheid heeft aangegeven hierbij niet in de weg te zullen staan, als de wetgeving omtrent deze legalisatie aan bepaalde voorwaarden voldoet. Daarnaast heeft het parlement van Uruguay op 1 augustus 2013 ingestemd met een wet die de productie, verkoop en het gebruik van cannabis legaliseert. De senaat moet dit wetsvoorstel nog bekrachtigen. Maar als dit gebeurt, is Uruguay het eerste land dat cannabis volledig legaliseert.

2.3 Grootschalige of kleinschalige kwekerijen

Moet het experiment worden gehouden met gedoogde wietkweek op één (grote) bedrijfsruimte of verdient het de voorkeur om uit te gaan van één kweekruimte per coffeeshop?

Vanuit een oogpunt van controle en handhaving lijkt de keuze voor één kwekerij voor de 10 coffeeshops in Leiden het meest praktisch. Toch kleven daar een aantal nadelen aan:

- a. het is kwetsbaar: als het gedoogbeleid wordt overtreden of bij een calamiteit staan alle coffeeshops 'droog';
- b. er is een groot oppervlak nodig: om voldoende wiet te kweken. Voor alle 10 Leidse coffeeshops is een oppervlakte nodig vergelijkbaar met 1 voetbalveld (het alternatief is 'stapelen');
- c. lange opstartperiode: het vinden van een geschikt pand en inrichten daarvan duurt naar verwachting een jaar;
- d. kan tot meer overlast leiden, vanwege intensiever bevoorradingsverkeer.

Wanneer wordt gekozen voor één kwekerij per coffeeshop, heeft dat een aantal voordelen:

- a. coffeeshophouder kan de kweek en verwerking geheel in eigen hand nemen door het aannemen van personeel;
- b. opstartperiode is korter: eenvoudiger om een geschikt pand te vinden (kleinschalig);
- c. niet kwetsbaar: bij overtreding van het gedoogbeleid zijn de andere coffeeshops daarvan niet de dupe.

Het nadeel is uiteraard dat het toezicht lastiger is.

³ [http://www.ris.rotterdam.nl/cgi-bin/showdoc.cgi?action=view/id=122425/type=pdf/Brief van de burgemeester over geregeuleerde wieteelt.pdf](http://www.ris.rotterdam.nl/cgi-bin/showdoc.cgi?action=view/id=122425/type=pdf/Brief%20van%20de%20burgemeester%20over%20geregeuleerde%20wieteelt.pdf)

⁴ <http://www.google.nl/url?sa=t&rct=j&q=&esrc=s&frm=1&source=web&cd=1&cad=rja&ved=0CC8QFjAA&url=http%3A%2F%2Fkant.leeuwarden.nl%2Fris2%2Fdocumentoriginal.asp%3Foid%3D0F416F6F-C076-4960-A730-15DC6EE0D6A4&ei=VNIIUresLMea0AWn4IB4&usq=AFQjCNEz8Fwix69mI9hph4Y9tmaNKO-0g&bvm=bv.51495398.d.d2k>

Voor de handhaving is deze keuze niet relevant: is eenmaal een overtreding geconstateerd, treedt het handhavingstraject inwerking.

Wellicht kunnen in overleg met de coffeeshopexploitanten nog tussenvarianten worden onderzocht, bijvoorbeeld één of meerdere bedrijfsverzamelgebouwen.

Een andere mogelijkheid zou kunnen zijn, dat telers producten onderling aan elkaar mogen verkopen en zich op deze wijze kunnen specialiseren in een bepaalde soort (variatie in teelt).

Gelet op het bovenstaande heeft de kleinschalige variant vooralsnog de voorkeur.

Voor beide varianten geldt, dat de productie binnen de grenzen van de gemeente Leiden moet plaatsvinden om te voorkomen dat bevoegdheden van de verschillende gemeenten door elkaar gaan lopen.

In de Leidse pilot is overigens geen plaats voor een gemeentelijke kwekerij. Het opzetten van een gemeentelijke wietkwekerij is juridisch moeilijker dan gedoogde private wietkwekerijen.

Ten eerste is het produceren van softdrugs voor recreatief gebruik door overheidsinstanties niet te verenigen met de internationale verplichtingen van Nederland.

Ten tweede betekent de exploitatie van een gemeentelijke kwekerij, dat de gemeente zelf (gedoogd, maar) in strijd met de wet handelt en wellicht tegen zichzelf handhavend moet optreden.

Ten derde is het niet de taak van de gemeente om commerciële bedrijfsactiviteiten te ondernemen.

2.4 Aandachtspunten

2.4.1 Controle op kwaliteit wiet

De pilot concentreert zich op zowel het gedrogen van wietteelt, als hasjteelt, in dit uitvoeringsplan beiden getypeerd als 'wiet'.

Zowel wiet, als hasj zijn afkomstig van de vrouwelijke hennepplant, de cannabis sativa. Bij beiden is THC (tetrahydrocannabinol) de werkzame stof. Hasj en wiet zien er heel anders uit en hebben ook verschillende effecten.

Wiet wordt verkregen uit gedroogde en verkrumelde bloemtoppen van de vrouwelijke hennepplant. Wiet ziet eruit als fijne tot grove thee en heeft een typische, sterke geur. De kleur varieert van grijsgroen tot groenbruin.

Wiet wordt meestal gerookt in een sigaret, puur of vermengd met tabak.

Hasj wordt verkregen uit geperste of geknede harskorrels van de vrouwelijke hennepplant.

Het resultaat is een lichtbruine tot zwarte substantie die nog het meest op een bouillonblokje lijkt. Het THC-gehalte ligt een stuk hoger dan bij wiet.

Net als wiet, wordt hasj meestal gerookt; puur of vermengd met tabak en in een sigaret of speciaal hasjpipje.

Eén van de manieren, waarop de kwaliteit van de wietoogst kan worden gecontroleerd, is het opleggen van een verplichting om van elke oogst een sample te bewaren. De samples kunnen worden getest op pesticiden of andere verontreinigende stoffen en de concentraties van THC kunnen worden gemeten. Daarmee kan de kwaliteit van de wiet worden vastgesteld.

Daarnaast kan men met behulp van de samples de herkomst van de wiet controleren. Door middel van zogenaamde hydrocultuur kunnen telers gedurende de teelt specifieke (voedings)stoffen aan de wietplanten toevoegen. Deze stoffen zijn vervolgens ook te detecteren in het uiteindelijke product. Door de sample te vergelijken met het eindproduct kan men de herkomst van de wiet vaststellen en de inkoop door coffeeshops controleren.

De verkoopvoorraad van coffeeshops kan (steekproefsgewijs) (on)aangekondigd worden gecontroleerd. Op deze wijze kunnen samples in beslag worden genomen om op kwaliteit te controleren.

Voordeel van een steekproefsgewijze controle is, dat kan worden gecontroleerd of de voor de verkoop beschikbare softdrugs ook daadwerkelijk van de eigen kwekerij afkomstig zijn.

De Universiteit Leiden kan aan deze kwaliteitscontrole een belangrijke bijdrage leveren.

2.4.2 Veiligheid

Op dit moment vindt er geen controle plaats op de gezondheidsrisico's van het product en het productieproces. Tijdens de pilot moet de kwekerij voldoen aan de eisen van brandveiligheid, de arbeidsomstandighedenwet e.d.

Wat betreft de productveiligheid kan worden gedacht aan verpakkingen, waarop de samenstelling van het product is vermeld (bijvoorbeeld het THC-gehalte) en de herkomstlocatie.

2.4.3 Uitbreiding gedoogverklaring en handhaving

Er kan onderscheid worden gemaakt tussen 'eigen teelt coffeeshop' en 'teelt via een kwekerij'.

Eigen teelt coffeeshop

Voor de coffeeshophouders, die voorzien in de eigen teelt, worden aan het verlot (zie inleiding, Leidse situatie) extra voorwaarden gekoppeld omtrent de productie, opslag en levering aan de eigen coffeeshop. Deze voorwaarden zien toe op een veilige, ecologische en transparante werkwijze en op de kwaliteit van de wiet. Ook worden er voorwaarden gesteld aan de telers. Telers dienen aangegeven te worden op de vergunningaanvraag en moeten voldoen aan de eisen als bedoeld in het Besluit eisen zedelijk gedrag Drank- en Horecawet 1999⁵. Ook zal er standaard een BIBOB-procedure worden gevoerd ten aanzien van deze telers.

Toezicht op de naleving van deze voorwaarden vindt plaats bij de kwekerij, tijdens het vervoer en in de coffeeshop. Hiervoor wordt een nieuw toezichtplan coffeeshops opgesteld. Daar waar nodig worden toezichthouders bijgeschoold. Het toezichtplan coffeeshops geeft aan op welke wijze structureel toezicht wordt gehouden. Onderwerpen, die hierin worden behandeld zijn:

- de minimale frequentie van onaangekondigde inspectiebezoeken;
- de inzet van toezichthouders in ad hoc-situaties, zoals overlastklachten en anonieme meldingen;
- de inzet van derden, zoals de Universiteit Leiden en/of het Trimbos instituut, om de kwaliteit en herkomst van de wiet te onderzoeken, en de Politie bij mogelijke strafrechtelijke delicten.

Indien blijkt dat een coffeeshophouder zich niet aan de voorwaarden houdt, volgen er handhavingsmaatregelen. De sanctionering wordt streng, maar proportioneel. Dit betekent bijvoorbeeld dat een coffeeshop permanent wordt gesloten, indien een coffeeshop tóch wiet inkoop bij een derde partij. Gebreken rondom de ecologische kwaliteit kunnen minder streng worden gesanctioneerd. Voor wat betreft het normeren en sanctioneren van het THC-gehalte wordt de landelijke discussie hierover afgewacht.

Hiervoor wordt het Sanctiebesluit Coffeeshops 2013, d.d. 11 juni 2013, aangevuld met de volgende sanctiemaatregelen, die volgen bij overtreding van de voorwaarden omtrent productie, levering en opslag van wiet:

Artikel 7 Teelt afkomstig van derden

1. Een coffeeshop wordt definitief gesloten, zonder enige mogelijkheid tot heropening elders, indien wiet wordt aangetroffen in de in het afgegeven verlot benoemde ruimtes dat niet afkomstig is van de eigen teelt.
2. Het gestelde in het eerste lid is alleen van toepassing op wiet dat kennelijk bestemd is om te verhandelen (stel dat een bezoeker 'illegale' wiet op zak heeft).
3. Onder eigen teelt wordt gelijkgesteld de teelt van andere coffeeshops die in het bezit zijn van een daartoe strekkend verlot van de burgemeester van Leiden.

Artikel 8 Teelt, levering en opslag dat niet voldoet aan de gestelde kwaliteitsnormen

1. Een coffeeshophouder krijgt een persoonlijk gesprek met hieraan gekoppeld een schriftelijke waarschuwing, indien de teelt en levering niet voldoet aan de daaraan gestelde normen.
2. Een coffeeshop wordt gesloten voor een periode van 3 maanden, indien voor een 2^e keer wordt vastgesteld dat de teelt en levering niet voldoet aan de daaraan gestelde normen.

⁵ Uitzonderingen kunnen zich voordoen bij veroordelingen die samenhangen met wietteelt ten behoeve van de bevoorrading van coffeeshops. Dit wordt verder ontwikkeld.

3. Een coffeeshop wordt definitief gesloten, zonder enige mogelijkheid tot heropening elders, indien voor een 3^e keer wordt vastgesteld dat de teelt en levering niet voldoet aan de daaraan gestelde normen.

Door middel van een klachtenlijn, die 24 uur per dag / 7 dagen per week bereikbaar is en door de inzet van diverse onderzoeksinstrumenten (jaarlijkse Veiligheidsmonitor) wordt permanent ingesprongen op de actuele situatie. Daar waar nodig wordt het beleid tussentijds aangepast.

Teelt via een kwekerij

Indien de teelt niet via de coffeeshop verloopt, dient er óf op lokaal niveau een gedoogstelsel (vergunning/certificering) te worden ontwikkeld voor de telers óf dient er op rijksniveau een juridische basis te worden ontwikkeld voor de telers. Vergunningsvoorwaarden voor de teelt, opslag en levering zijn verder gelijk aan die bij de vorige variant. Hetzelfde geldt voor daarvoor benodigd toezicht en handhaving.

2.4.4 Financiën

Gesloten betaalsysteem aan de 'achterdeur'

Door het verplicht stellen van het gebruik van een elektronisch betaalsysteem aan de 'achterdeur' (wietteelt – levering aan coffeeshops), is een goede controle mogelijk en wordt tevens voorkomen dat zwart geld in omloop is.

Aan de 'voordeur' (verkoop in coffeeshops) heeft de klant de reguliere keuze om elektronisch, dan wel met contant geld te betalen.

Belastingdienst

Met de Belastingdienst kunnen afspraken worden gemaakt over de controle van de administratie en het transparant maken van de geldstromen.

3. Evaluatie

De pilot met het reguleren van de wietteelt zal geëvalueerd worden op de effecten, die deze heeft op het terrein van het scheiden van de illegale wietteelt en de wietteelt, die nodig is voor de verkoop in coffeeshops en op het terrein van de volksgezondheid. De evaluatie zal gedaan worden door een onafhankelijke derde partij. Hiervoor zijn nog geen afspraken gemaakt, maar deze evaluatie zou bijvoorbeeld gedaan kunnen worden door de Universiteit Leiden.

Op het terrein van scheiding tussen illegale teelt en wietteelt ter bevoorrading van coffeeshops kan gedacht worden aan de faculteit Rechtsgeleerdheid – Instituut voor Strafrecht en Criminologie en op het terrein van de volksgezondheid aan de faculteit Geneeskunde/LUMC of Wiskunde en Natuurwetenschappen – Instituut Biologie Leiden.

Voor aanvang van de pilot zal een nulmeting moeten worden gedaan. Hierbij wordt onder meer gekeken naar de samenstelling van de wiet (THC-gehalte en gebruikte pesticiden) en mogelijk te realiseren locaties voor wietteelt en een eerste indicatie wordt afgegeven aan de hand van onderstaande aandachtspunten, die van belang zijn bij de evaluatie.

Aandachtspunten bij de evaluatie zijn:

1. De werkbaarheid van het 'gesloten systeem'.
2. Ervaringen van coffeeshopexploitanten met het 'gesloten systeem'.
3. De brandveiligheid van de locaties waar gereguleerd wiet wordt geteeld.
4. Geen toename van de straatverkoop van softdrugs.
5. Toezicht op het THC-gehalte en een afname van schadelijke stoffen, zoals pesticiden, in de wiet.

Als de resultaten van de pilot positief zijn, voert de gemeente Leiden deze methode door als standaardaanpak.

